

Orvostudomány a feje tetején

És ha mégis igaza van Hamer doktornak?

"Az emberek nem rákban halnak meg, de nem is a kórokozóktól, vírusoktól, baktériumoktól..., hanem a félelemtől és a kimerültségtől"

Dr. Hamer

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó a magyar kiadáshoz

Előszó az olasz kiadáshoz

ELSŐ RÉSZ

I. fejezet – Dr. Hamer: Egy úttörő története

Az igazi újdonság

II. fejezet – Az öt alaptörvény, ami a feje tejére állítja az orvostudományt

1. alaptörvény: A Rák Vastörvénye "Az érzelmi sokk mint kiváltó ok"

2. alaptörvény: Minden betegség két szakaszból áll "Semmi sem létezik az ellentéte nélkül"

3. alaptörvény: A daganatok és a rákkal egyenértékű megbetegedések egyedfejlődéstől függő (ontogenetikus) rendszere "Az összetettség túloldalán minden egyszerű"

4. alaptörvény: A parányi élőlények (mikrobák) egyedfejlődéstől függő rendszere "Önkéntes segítőtársaink az agyunk szolgálatában" És mi a helyzet az oltásokkal?

5. alaptörvény: "A lényeg törvénye"

Néhány megjegyzés

MÁSODIK RÉSZ

I. fejezet – Testünk és a konfliktusok

Áttekintő táblázat

A bőr

Zsírszövetek, izmok, inak és csontok

A szív keringési rendszere

A nyirokrendszer

A légzés szervrendszere

A szaporodás szervrendszere
Különleges esetek: ciszták
Az emésztőrendszer
A vizeletkiválasztó rendszer
A belső elválasztású mirigyek rendszere

HARMADIK RÉSZ

I. fejezet – Néhány, széles körben elterjedt „betegség”

Az orvosi tevékenység folytán bekövetkező
(iatrogén) konfliktusok és az áttét fogalma

AIDS

Bénulással járó megbetegedések

Túlérzékenységek (allergiák): emlékbeli
konfliktusok

Fogszuvasodás

Lelki betegségek és elmebajok

Búskomorság (depresszió)

II. fejezet – A várandós édesanyáknak szentelve

III. fejezet – Először is: ne árts!

A MAGYAR KIADÓ UTÓSZAVA

FÜGGELÉK

Dr. Hamer által felfedezett természeti törvények felülvizsgálatának megerősítése a
Trnavai Egyetem által. Eredeti, hitelesített állásfoglalás

szószedet

Előszó az olasz kiadáshoz

„Gyermekeként még tisztaszívű lehettem,
de civilizálttá válva, ezt elfelejtettem.
Akkoriban a természet részeként éltem,
ma csinált világban pergetem életem.
Minden kö érték volt szememben,
minden fára csodálattal emeltem tekintetem.
Ma együtt hajbókolok egy festett táj előtt a fehér emberrel,
hol a gyümölcs csak látszólag érik,
melynek értékét, velem együtt, dollárban mérik.”
Ohiyesa, kortárs indián író

Bevezetőként álljon itt egy megtörtént eset: Dr. Hamer néhány barátjával az osztrák határ közelében sétálva, egy kis kastélyra bukkant. Annyira megtetszett neki a kastély, hogy elhatározta, felkeresi a falu polgármesterét, hogy többet tudjon meg róla. Így futott össze a polgármester feleségével.

„Jó napot, Dr. Hamer vagyok” – mondta, és üdvözlésre nyújtotta kezét. A név hallatán az asszony arca felragyogott, és mosolyogva így szólt:

„Drága doktor úr, annyira boldog vagyok, hogy találkozhatok Önnel! Ön mentette meg az életemet!” – Hamer doktor azelőtt sosem látta az asszonyt. „Két évvel ezelőtt – folytatta a hölgy – fehérvérűséget állapítottak meg nálam, és az orvosok közölték, hogy már nem tehetnek értem semmit. Ezt követően szörnyű időszakon mentem keresztül. Teljesen összezavarodtam, míg végül a faluból elhozta nekem valaki az Ön könyvét. Egy szuszra el is olvastam, és megértettem, hogy a fehérvérűség a gyógyulási folyamatom része.

Attól a pillanattól fogva nem vettem be több orvosságot, és hozzáálltam megkeresni magamban a betegségemet kiváltó konfliktust. Miután felfedtem, ügyeltem arra, ne lépjek még egyszer ugyanabba a csapdába. Ahogy Ön is látja, kedves Doktor Úr, Önnek köszönhetően most a legjobb egészségnek örvelek.”

Hosszasan töprengtünk a könyv felépítésén és azon, hogy kinek szánjuk a könyvünket. Végül eldöntöttük, mindent elkövetünk, hogy olyan egyszerűvé és érthetővé tegyük könyvünket, amilyenné csak lehet. Ily módon akarunk a lehető legtöbb olvasónak lehetőséget adni arra, hogy megtalálhassa a kijáratot a szenvedés sötét alagútjából, és rálelhessen újra a fényre, az életöröme az életében.

Dr. Hamer véleménye szerint az Új Orvostudományt mindössze két nap alatt meg lehetne tanítani az egyetemen. Bármily meghökkentő is ez az állítás, igaza van. Alaptörvényei olyan egyszerűek és nyilvánvalóak, hogy az ember akaratlanul is felteszi a kérdést: hogy-hogy erre még nem jött rá senki?

A válasz az evolúció természetéből következik: egy új felfedezés akkor láthat napvilágot, ha az emberiség már érett arra, hogy hasznosítani tudja a felfedezést, és képes élvezni annak előnyeit. Egy barlanglakó ősember sem tudott volna mit kezdeni egy sportautóval. Minden követ egy belső, láthatatlan rendet, ami messze meghaladja földhözragadt elménk képzelőerejét. Nincs más dolgunk, mint hogy a dolgok fejlődését tudomásul vegyük, megfigyeljük, amint a tegnap rendíthetetlennek hitt igazságai az új nap fényében elavulttá válnak, és az úttörőknek kijáró mély tisztelettel azt mondjuk:

Köszönjük, Dr. Hamer!

A következő oldalakon az Új Orvostudomány törvényeit mutatjuk be, majd kitérünk a test szerveire kiható konfliktusokra, és végül a leggyakrabban előforduló betegségeket ismertetjük.

OLVASÓINK FIGYELMÉBE

Az általunk megjelentetett könyvek a mi hozzájárulásunk egy születendő világhoz, amely inkább az együttműködésen, mint a versengésen, inkább az emberi lélek értékének megbecsülésén, mint az önmagunkban való kételkedésen alapszik, mindenekelőtt azonban azon a meggyőződésen, hogy minden ember között létezik összeköttetés. A célunk az, hogy a lehető legtöbb ember életét megkönnyítsük egy jobb világ reményének üzenetével.

Könyveinkben nagyon sok, alapos munkával és mélyreható tanulmányozással eltöltött munkaóra rejlik: a közzeendő anyag különleges olvasócsoportjainak kiválasztásától a lelkiismeretes fordításon át, a gyakran hosszas szerkesztőségi munkálatokig.

Szeretnénk, ha az Olvasó ennek tudatában lenne, és ezzel – a könyv tartalmán túl –, érzékelné azt a szeretetet és odaadást is, ami a könyv létrejöttéhez hozzájárult.

Az olasz kiadó

ELSŐ RÉSZ

I. FEJEZET

DR. RYKE GEERD HAMER: EGY ÚTTÖRŐ TÖRTÉNETE

*Ha csinálsz valamit,
az emberek három csoportja van ellened:
azok, akik ugyanazt csinálják, amit te,
azok, akik az ellenkezőjét teszik, mint te,
és azok, akik semmit sem csinálnak.*

Évezredek óta a síkság lakói, ha pirkadatkor keltek, hogy földjeikre induljanak, az égre nézve egy hatalmas tűzgolyót láttak, amely keletről indulva lassan vonult az égbolton nyugat felé. Semmi sem akadályozta látványát – talán egy-két fát leszámítva –, mely mögött a horizont fölött végtelenül messzire láthattak. Míg az órák teltek, a Nap leírta útját az égen. A naplemente jelezte, hogy ideje hazamenni, mivel a nappal lassan véget ér. Előfordult, hogy vacsora után még vetettek egy pillantást az égre, hogy lássák, milyen idő lesz másnap. Éjszaka a Hold és a milliárdnyi csillag is lassan vándorolt az égbolton. Ezen emberek körül forgott minden a végtelen síkságon... Egyszer csak jött valaki. Üvegdarabokkal babrált. Egy hosszú facsőbe illesztette azokat, mellyel hosszasan kémlelte az égboltot. Galileo Galileinek hívták. Ettől a pillanattól kezdve ezen a Földön semmi sem volt többé ugyanaz. Olyanokat mondott, hogy a Földünk nem lapos, hanem gömbölyű. A Nap

áll, és a Föld kering körülötte. Kijelentéseivel akkora felháborodást keltett, hogy a hatóságok esküvel tagadtatták meg vele korszakalkotó felfedezéseit.

Érdekes módon, ez a sorsa a legtöbb újtónak!

Az orvostudomány területén joggal hasonlíthatjuk Hamert Galileihez, azzal a különbséggel, hogy Hamer doktor minden támadás ellenére sem hagyta, hogy letérítsék útjáról. Mindig kitartott igaza mellett és abban a hitében, hogy felfedezéseinek megértése és elfogadása csak idő kérdése.

Ryke Geerd Hamer 1935-ben született a Rajna-vidéken. Az édesapja protestáns lelkész, édesanyja firenzei családból származott – ez optimális keveréknek bizonyult állhatatosságból és keményfejűségből. Teológiai, fizikai és orvosi egyetemi végzettséget szerzett. Ezután pszichiátriára, neurológiára és belgyógyászatra szakosodott. Doktori disszertációját az agydaganatokról írta. Tizenöt éves orvosi gyakorlattal a háta mögött alapított családot, feleségül vett egy orvostanhallgató lányt. Négy gyermekük született. Ebben az életszakaszában leginkább az elmebajok eredetének kutatása foglalkoztatta. Indíttatásul a pszichiátriai zárt osztályok betegeinek kétségbeejtő helyzetén való megütközése szolgált. Az élet úgy hozta, hogy félretette elmekutatásait, és belefogott a rákkutatásba. E területen folytatott vizsgálatait során új megértést nyert a betegségről mint állapotról. Ezzel a tudással gazdagodva tért vissza az elmebajok kutatásához, tíz évvel később.

1978. augusztus 18-án tizenkilenc éves fiát, Dirk-et, aki éppen Korzika Cavallo szigeténél egy lehorgonyzott csónakban aludt, lőfegyverrel súlyosan megsebesítették. Száztizenegy nap haláltusa után Dirk az apja karjaiban halt meg. Ez egy igencsak heves érzelmi megrázkódtatás (sokk) egy édesapának! A rákövetkező hetekben Hamer doktor hererákban betegedett meg. A hagyományos orvostudományban szerzett tudása alapján nem látta meg a közvetlen összefüggést az elszenvedett súlyos érzelmi megrázkódtatás és a betegsége között. A saját kollégái szembesítették a brutális diagnózissal: „Dr. Hamer, ön rákos, és körülbelül 20 százalék esélye van a túlélésre!”

Betegsége ellenére tovább dolgozott a Münchener Egyetemhez tartozó klinika nőgyógyászati osztályán, ahol kb. kétszáz rákos beteget kezeltek. Mély tapintattal kérdezte ki a betegeit. Rájött arra, hogy mindannyian – ahogy ő maga is – a daganat megjelenését megelőzően súlyos érzelmi megrázkódtatást szenvedtek el. Mivel felfedezéséről beszélni merészelt a bajor televízióban, a klinikán felmondtak neki. Addigra már kétszáz beteget kikérdezett, és kórtörténetüket rögzítette. Folytatta kutatásait egy kölni klinikán, ahol főleg tüdőrákos betegeket kezeltek. Rájött, hogy a tüdőrákot nem a dohányzás okozza, ugyanis a betegek fele nemdohányzó volt. Itt is kimutatta a heves érzelmi megrázkódtatás és a betegségek kialakulása közötti ok-okozati kapcsolatot, mint amit már Münchenben megfigyelt. Ezt az összefüggést nevezte el a Rák Vastörvényének. Csakhogy itt – a nőgyógyászati osztályon megfigyelte –, az érzelmi megrázkódtatás egy másik fajtájával találkozott.

Kísérleti eredményeit elfogadásra 1981 őszén a Tübingeni Egyetem Orvostudományi Karán nyújtotta be, ahol annak idején az orvosi diplomáját szerezte. Kétszáz beteglapot mellékelte és hetven eset részletes leírását, amelyet a különböző illetékes

osztályok orvosai hitelesítettek, felfedezéseinek felülvizsgálata után. Egykori professzora tréfásan így szólt: „Hamer kolléga, ez túl szép ahhoz, hogy igaz legyen. De ha még úgy is volna, majdnem lehetetlennek tűnik, hogy ezt pont Te fedezted fel. De félre a tréfával. Azonnal ellenőriznünk kell, itt az intézményemben!”

Mégis, anélkül, hogy az Orvostudományi Kar bármilyen okot megnevezett volna, nem engedélyezte az adatok ellenőrzését. Ráadásul 1982-ben rejtélyes módon az összes beteglap hirtelen, szőrén-szálán eltűnt. Így a Tübingeni Egyetem százötven orvosa nem tudta ellenőrizni Dr. Hamer felfedezéseit, és ezzel azok továbbra sem számítottak tudományosan igazoltnak!

Ettől kezdve Dr. Hamer számára megalázó, kínos helyzetekkel teli időszak kezdődött, ami végül 1986-ban érte el csúcspontját, amikor elvették tőle az orvosi praktizálás jogát. Íme, az ítélet indokolása: „Nem tagadja meg esküvel a Rák Vastörvényét, és nem fogadja el általános érvényűnek a hagyományos orvostudományt”. Egészen 1989. december 9-ig kellett várnia, amikor felfedezéseit Birkmayer professzor – az orvostudományok és a vegytan doktora, a Bécsi Egyetem rákkutatási tanszékének vezetője – az általa aláírt jegyzőkönyvben végre hivatalosan is elismerte. De még ez sem volt elég ahhoz, hogy az egészségügyi rendszer és a média kitartó bojkottját megtörjék, sem arra, hogy helyt adjanak az újból és újból benyújtott orvosi visszahelyezési kérelmének. Világossá vált, hogy Dr. Hamer felfedezése túlságosan is nemkívánatos, mert túl sok fennálló érdeket – gazdasági, pénzügyi, ideológiai és hatalmi érdeket – sért. Ez odáig vezetett, hogy 1997-ben elítélték, mert a korábbi orvosi tevékenységtől való eltiltás ellenére, három beteg emberrel – bár mindennemű ellenszolgáltatás nélkül –, azok egészségéről beszélgetett. A bíróság a beszélgetéseket kezelésnek nyilvánította. Letöltendő börtönbüntetésre ítélte, arra hivatkozva, hogy megszegte hivatásgyakorlási tilalmát. Több mint egy évet töltött börtönben, és ebből a tapasztalatából erősebben került ki, mint valaha.

Hamer doktor minden támadás és szervezett lejárató kampány ellenére kitartott az Új Orvostudomány néven megalkotott tézisei mellett. Végül 1997. szeptember 8-án a szlovákiai Nagyszombat (Trnava) Egyetem hivatalosan megerősítette, hogy elvégezte az Új Orvostudomány eredményeinek felülvizsgálatát. A hivatalos állásfoglalás a könyv végén található.

A témában tanulmányozható weblapok:

www.pilhar.com, www.multimania.com/biologie

AZ IGAZI ÚJDONSÁG!

Mind az orvosi egyetemi diplomával rendelkező orvosok, mind az alternatív képzettséggel rendelkező természetgyógyászok ugyanabból az alapfeltételezésből indulnak ki: a betegség valami természetellenes, rosszindulatú, veszélyes és értelmetlen dolog. Közös megoldásuk azon alapszik, hogy meg kell szabadulnunk a betegségtől, bármi áron. A különbség csupán annyi köztük, hogy az első esetben erőszakos, a második esetben gyengéd eszközöket részesítenek előnyben.

Hamer doktor felfedezése viszont teljesen más nézőponthoz vezet. Eszerint a betegség nem más, mint agyunk válaszreakciója egy érzelmi megrázkódtatásra, mely

reakció az emberi faj túlélő programjának része. Nélküle a test azonnal belepusztulna az érzelmi sokk okozta heves feszültségbe. Vagyis a betegség egy végső esély.

Agyunk az érzelmi megrázkódtatás feloldása, feloldódása után kiad egy új parancsot, amelynek célja a „betegség” előző időszakában létrejött minden elváltozás helyreállítása.

Felfedni a „betegségek” okait és értelmét az elképzelhető legizgalmasabb és leghasznosabb dolgok egyike, mivel betekintést nyerhetünk az emberi lényt működtető törvényekbe.

Hamer doktor felismerései öt alaptörvényben írhatók le, melyeket a könyv következő fejezeteiben ismertetünk. Felfedezésükhöz a következők járultak hozzá:

Hamer doktor, mint „rákos beteg”, személyes tapasztalata;

húszezer különböző kórtani eset kiértékelése a szemölcstől az AIDS-ig, az elmebajtól a fehérvérűségig, a bénulással járó idegrendszeri „megbetegedéstől” (szklerózis multiplexstől), a cukorbetegségig. Mindegyikükben közös a heves érzelmi megrázkódtatás, ami megelőzi a „betegséget”;

a megtermékenyült petesejt – az első emberi sejt fejlődésének kutatási eredményei.

Ahhoz, hogy egy tudományos feltevés tudományos törvény-nyé váljon, mindig megismételhetőnek kell lennie, különben csak feltevés marad: a víz is – adott légköri nyomáson –, mindig száz fokon forr.

Az Új Orvostudomány „öt törvénye” Európában páciensek tízezrein igazolódott be, orvosok és gyógyászok sokaságának közreműködésével, s mivel mindig egyértelműnek és megismételhetőnek találták – ezáltal tudományosan igazoltta vált.

II. FEJEZET

Az öt alaptörvény, ami a feje tetejére állítja az orvostudományt

„Évezredes tapasztalata az emberiségnek, hogy végső soron minden betegség lelki eredetű. Ez közben tudományos ténnyé is vált, és szilárdan beépült a köztudatba. Csak a modern orvostudomány csinál belőlünk - lélekkel rendelkező élőlényekből - egy kémiai képletekkel teli zsákot.”

Dr. Ryke Geerd Hamer

Az alábbi öt alaptörvényt minden élő szervezet túlélési programja tartalmazza, vagyis a növények, az állatok és az emberek is, mind ugyanazokat a biológiai törvényeket követik.

1. ALAPTÖRVÉNY: A RÁK VASTÖRVÉNYE , " AZ ÉRZELMI SOKK MINT KIVÁLTÓ OK"

Minden „betegséget” egy súlyos érzelmi megrázkódtatás (sokk) vált ki, ami váratlanul ér minket, lesújt ránk, mint derült égből a villámcsapás. Maga alá gyűri, lehenget bennünket. Magunkban éljük meg, és nem tudjuk, hogy hogyan oldhatnánk meg. Az érzelmi megrázkódtatás intenzitása és az átélt érzelmek fajtái határozzák meg a „betegség” súlyossági fokát, valamint azt, hogy agyunknak mely területét érinti, és ennek megfelelően melyik szervünk „betegszik” meg.

A fajfenntartás érdekében az ember biológiai túlélőprogramokat fejlesztett ki, amelyek automatizmusokká váltak, és az agyunkban, ill. sejt szinten tárolódnak.

Vegyünk például egy gazdát, aki a tűző napon szőlőt szüretel. Mire hazaér, bőre kivörösödik. Az agya éjszakára kiadja a parancsot: „Bőrt elszínezni!” – Ezzel elkezdődik a bámulás, ami védelmet nyújt a bőrnek, így a napsugarak nem tudják tovább égetni. Egy biológiailag programozott, automatikus folyamatról van szó.

Ilyen program az állatoknál és a növényeknél is megtalálható, minden esetben a túlélést és a fajfenntartást szolgálja. Nézzünk egy példát arra, hogy hogyan működik egy ilyen biológiai program az állatok esetén:

Az anyaoroszlán

Kölykei megszületése után az anyaoroszlán a szoptatási idő alatt nem tüzel már. Elsősorban anya, nem pedig a hímoroszlán felesége. De az állatok királya egyáltalán nincs ezzel a helyzettel megelégedve, mert az ő egyetlen biológiai funkciója abból áll, hogy fajának fennmaradását biztosítsa azáltal, hogy párzik egy nőstényoroszlánnal. Az oroszlán egyfajta spermagvár; hetente körülbelül százötven párzási aktusra van beállva. Ezért gyakran megpróbálja megölni az őt ebben akadályozó kölykeit is. Ha ez sikerül neki, akkor ez az anyaoroszlán önértékelési konfliktusához vezet, mivel nem volt képes megvédelmezni kicsinyeit, vagyis nem volt jó anya. Ez az önértékelési konfliktus a petefészkek sejtjeinek elhalását (nekrozisát) váltja ki. Am idővel az anyaoroszlán túlteszi magát a problémáján, és a sejtelhalás abbamarad, majd ciszták képződnek a petefészkeken, melyek funkciója a női nemi hormon, az ösztrogéntermelés növelése, hogy ismét tüzelni kezdjen, és újra megtermékenyüljön. Itt biológiai programozásról van szó, amely a törzsféjlődésre (filogenesisre) vezethető vissza.

Egy másik példa egy ilyen biológiai program működésére az embernél:

Egy középkorú férfi története

Felségterületük kijelölésére egyes hím állatok a határvonalak mentén vizeletkiválasztással szagmintákat hagynak. Eközben székelnek és befedik ürüléküket. Az ember ugyanígy viselkedne, de mivel ő úgy tekint magára, mint civilizált lényre, feltalálta a vécét, és ezután a dolgát mindig abba végzi. A vizelet és székelés biológiai funkcióját tekintve azonban mit sem változott. Ez abban is megnyilvánul, hogy a legtöbb ember, aki nyaralni megy, az első napokban székrekedésben szenved, mert eltávolodott a saját területétől. Annyi kell csak, hogy hazatérjen, és ha az otthonára úgy tekint mint saját felségterületére, akkor minden megy tovább a normális kerékvágásban.

Egy középkorú férfinak éjjel háromszor-négyszer is fel kellett kelnie vizelni. Mivel állapota nyugtalanította, rászánta magát egy alapos kivizsgálásra. A vizsgálatok nem mutattak semmi szokatlan. A problémája rövid idővel azután kezdődött, hogy a fölötté lévő emeletre egy népes, zajos család költözött, akiknek szokásuk volt minden este késő éjszakába nyúlóan bulizni. Hogyan élte meg a férfi ezt a helyzetet? Számára olyan volt ez, mintha a szomszédai zajongásával minden éjjel betolakodnának az ő felségterületére, az ő magánszférájába. Ezért az agya kiadta a parancsot:

„Kelj fel, és menj vizelni!” - hogy kijelölje a saját területét. így védte őt a biológiai program a szomszédok határsértésétől. Mint láthattuk, megint egy biológiai folyamattal van dolgunk. Ha emberünk az új szomszédai beköltözését nem konfliktusként élte volna meg, egyáltalán nem került volna ebbe a helyzetbe.

Az utóbbi példán is jól felismerhetővé válik egy nagyon fontos koncepció, az elválaszthatatlan hármassík megléte: lelki, agyi és testi. Három sík, melyek párhuzamosan, szinkronban működnek együtt. Amíg az orvostudomány konokul arra korlátozza magát, hogy a sejt körül kotorásson, s közben elfelejti, hogy az ember mint egész, a fizikai testen – az agyon és testszervein – kívül gondolatokból, elképzelésekből, érzésekből, érzelmekből áll, addig soha nem lesz képes megérteni a „betegségek” jelentését, s még kevésbé azokat a törvényeket, amelyek minden „betegség” alapját képezik.

Tehát, ha az embert egységében tekintjük, akkor három síkra tagolhatjuk:

lelki sík: amely gondolatokból, elképzelésekből, érzelmekből, érzésekből áll. Minden egyes ember életének valamennyi eseményét egészen egyéni módon, más-más gondolatokkal, érzésekkel – neveltetésétől, beállítottságától, a körülményeitől, iskolázottságától, személyiségétől függően – éli meg;

agyai sík: ez a túlélési és fajfenntartási vezérlőközpontunk, a bioszámítógépünk processzora;

testi sík: a test szervei képezik azt a területet, amelyre agyunk hatást képes kifejteni.

Hogy is működik ez a három sík együtt?

Tegyük fel, valaki teniszezik, úszik, vagy edzi magát a konditeremben. Mivel sportolónk elhasználta az izmaiban lévő cukrot, fáradt és lehangolt lett. Biológiai rendszerén keresztül lelke érzések és érzetek: fáradtság, lehangoltság és éhségérzet formájában tudomást szerez a cukorszint csökkenéséről, és utasítja az agyat, hogy rendelkezék. Mikor sportolónk hazaérkezik, az agy megparancsolja a lábaknak: „Menjetek a konyhába!”. Utasítja a kezeket: „Csináljatok egy szendvicset!”. Megparancsolja a gyomornak: „Emészd meg a táplálékot!”. Majd utasítja a beleket: „Szívjátok fel a tápanyagokat!”. Mindezt azért, hogy az izmokat ismét cukorral lássa el, és ily módon megszüntesse a lelki kényelmetlenséget, a fáradtságot és a lehangoltságot.

Végezzünk el egy, az agyunkkal kapcsolatos kísérletet, hogy megtapasztaljuk annak működését: hunyja be a szemét, és képzeljen el egy fél citromot a kezében! Képzelje el a ragyogó gyümölcsbőrűt, a finom illatot, a citrom héjának érdes tapintását az ujjbegyein. Képzelje el, ahogy megfogja az illatozó sárga gyümölcsöt, beleharap, és a savanyú lé szétárad a nyelvén és az ínyén... hmmm... Mit érez? Nő a nyáleválasztása. Az agya ugyanis kiadta a parancsot, hogy a gyomor legyen kész a citromlé érkezésére, hogy már a szájban kezdődjen meg a savanyú táplálék előemésztése. Megindul a nyáleválasztása, holott a valóságban egyetlen csepp citromlét sem nyelt le.

Az agyunk tehát nem képes arra, hogy valódi és képzelt esemény között, azaz a valóság és a képzelet között különbséget tegyen!

Nézzünk a mindennapi életből a valódi és a képzelt eseményre egy-egy példát.

A nehezen emészthető falat: valódi esemény

Egy farkasfalka az erdőben portyázik. Híján az étel, de az egyik farkas hirtelen egy néhány nappal korábban elhullott vadnyúlra akad. Hogy a többiek ne tudják tőle elmarni, nagy sietséggel, szőröstül-bőröstül lenyeli. De a vadnyúl combcsontja túl nagy, és megfekszi a gyomrát. A farkas életveszélyben van, mert nem tudja a falatot megemészteni. Itt vészhelyzetről van szó, amit az agy felismerve, utasítja a gyomrot, hogy hozzon létre egy sejtburjánzást: „Tömeget növelni!” ott, ahol a csont felfekszi. Hoppá, egy daganat! Van ennek értelme? Hisz ez egy végzetes „betegségnek” tűnik! Hogy lehet, hogy ez a farkas megoldása? Laborvizsgálatok ténylegesen kimutatták, hogy a gyomor daganatsejtjei nagy mennyiségű többlet sósavat választanak ki, és ezáltal az emésztés sebességét három, de akár tízszeresére is növelhetik. Így lehet a nyúlcomb gyorsan megemészteni. Ez a biológiai program teszi lehetővé, hogy a farkas életben maradhasson. Ha vége a riadónak és a veszély megszűnt, az agy parancsot ad a gyomornak, hogy semmisítse meg a daganatot: „Tömeget csökkenteni!” - Hogy ez pontosan hogy történik, azt a későbbiekben még látni fogjuk. A farkas ezzel ismét visszatérhet a falkába, és élheti tovább normális életét.

A nehezen emészthető falat: képzelt esemény

Az ötvenéves József egész életében nagy odaadással dolgozott egy kisebb irodabútorokat gyártó cégnél. Egy reggel, amikor beért a munkahelyére a tulajdonoshoz hívták. A tulajdonos kertelés nélkül közölte vele, hogy el van bocsátva. József úgy érezte magát, mint akit gyomron vágtak. Értetlenül állt a történetek előtt. Később kiderült, hogy a tulajdonos fia kapta meg az állását. Ilyen aljasságra soha nem számított, s ezt a következőképpen fejezte ki: „Hogy így kirúgjanak, ezt nem bírom megemészteni. ..!” - Az érzelmi megrázkódtatás alatt a lelki síkon keletkező érzelmek, érzések és gondolatok az agyba továbbítódnak, melyeknek hatására az agy - a kapcsolóközpont - megparancsolja a gyomor sejtjeinek - a hatáskifejtési területnek - váltsanak ki sejtburjánzást: „Tömeget növelni!” - Ez azt jelenti, hozzanak létre egy daganatot, hogy a falatot, amit József emészthetetlennek érzett, megemészthesse, és így megmenthesse az életét.

Túlélésre és fajunk fenntartására vagyunk programozva! Agyunk mindeközben nem tesz különbséget a valódi emésztési probléma – a nyúlcomb, ami megfekszi a farkas gyomrát – és a képzelt emésztési probléma – József emészthetetlen kirúgása – között. A sejtburjánzás, a daganat, agyunk megoldási sémája a túlélésre. Tehát éppen a mai tudományos – daganatirtó – álláspont ellentéte!

József megoldhatná a problémáját úgy, hogy túlteszi magát az érzelmi megrázkódtatásán: például azzal, hogy cselekszik, és keres magának egy új munkahelyet.

Ha József nem képes megoldani a problémát – vészhelyzet lévén – az agy lép működésbe a megemésztetlen falat, a kirúgás megemésztésére. Egy gyomorsejtburjánzás, daganat létrehozására ad parancsot: „Tömeget növelni!” – mintha nem képzelt, hanem valódi megemésztetlen falat kínozná Józsefet.

József a felmondását más módon is megélhette volna, hiszen mindannyiunknak sajátos érzései, élettörténete, neveltetése, múltja van. Reagálhatott volna a következőképpen is:

- „Dühös vagyok, mert ez egyszerűen igazságtalan...!” – A düh az epeutakat „betegítette” volna meg;
- „Na, ezt aztán nem bírom lenyelni!” – ez a nyelőcső „megbetegedésével” járt volna;
- „Egy ilyen aljasságot egyszerűen nem bírok megemészteni!” – ez az érzelem a vékonybélre hat;
- „Ez egy disznóság, amit velem műveltek!” – a vastagbél „megbetegedését” eredményezi;
- „Félek, hogy nem találok magamnak megfelelő helyet!” – a hörgőket „betegíti” meg;
- „Minden rám szakad!” – a vesékre hat;
- „Olyan értéktelennek érzem magam...!” – a csontok „megbetegedésével” jár.

Minden alkalommal, amikor az ember élete folyamán olyan konfliktust él meg, amely az alább felsorolt jellemzőkkel bír – amit Dirk Hameri Szindrómának (DHS) nevezünk –, akkor, és csak akkor az agy egy vészhelyzetkezelő biológiai különprogramot indít be a túlélésünk érdekében:

- drámainak éljük meg a helyzetünket, ami súlyos érzelmi megrázkódtatást vált ki belőlünk. Egy erős érzelemnek nyilvánvalóbb következményei lesznek, mint egy kis bosszúságnak. Az érzelmi megrázkódtatás intenzitásától függően a következménybetegségek a hörghuruttól a tüdőrákig terjedhetnek;
- váratlanul történik. Úgy sújt le ránk, mint derült égből a villámcsapás. Nincs lehetőségünk felkészülni rá;
- az érzelem erősebb, mint minden értelmes magyarázat;
- önmagunkban éljük meg, és állandóan ezen töprengünk.

Ha más tud is az eseményről, azt nem tudja, hogy milyen érzelmeket váltott ki belőlünk;

- helyzetünket teljesen kilátástalannak tartjuk.

Az átélt érzelmi megrázkódtatás mértéke határozza meg a „betegség” súlyosságát, míg az érzelem fajtája a „betegség” helyét határozza meg a testünkben.

A „betegség” tehát nem más, mint az átélt súlyos érzelmi megrázkódtatás következtében fellépő kiegyensúlyozatlanság lelki, agyi és testi szinten.

Konfliktus nélkül nincs „betegség”. Ha valaki ennek tudatára ébred, akkor megtette az első lépését gyógyulása ill. egészsége érdekében.

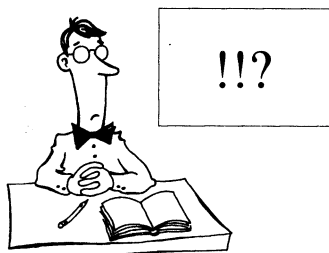
Az „életmentő-turbó”:

Tegyük fel, ön kedélyesen autózik egy kanyargós országúton, élvezi maga körül a természetet. A verőfényes tavaszi napsütésben minden kanyarban új vidék tárul ön elé. Már messziről feltűnik egy nagy teherautó az útesten, ami szinte vonszolja magát. Kis idő elteltével, már utol is éri. Szívesen megelőzné, de a keskeny úton egyik kanyar jön a másik után, és így kénytelen 20 km/óra sebességgel utána kullogni. Ha nem is éppen sietős a dolga, lassan mégiscsak elveszti a türelmét. Betelik a pohár. Dönt, nem tudózi tovább a kipufogógázt. A sokadik kanyar után végre egy rövid egyenesebb szakasz jön. Szabad az út. Kiteszi az indexet, és kikanyarodik, előzésbe vág. Ám hirtelen a másik oldalról, szemből egy autó bukkan fel. Homlokát kiveri a víz, szíve dobog, vérnyomása emelkedik,

félúton van, már nincs idő fékezni! A másodperc töredéke alatt automatikusan úgy dönt, hogy visszakapcsol és padlógázt ad. Alig hallható hangon működésbe lép az autó motorjának turbófeltöltője, és az erőteljes gyorsítás miatt még éppen be tudja fejezni az előzési manővert. „Huh! Még éppen időben!” - Ezúttal minden jól alakult. Kézfejjével letörli az izzadságot homlokáról, és pár száz méter után már alább is hagy a feszültség. Elfelejtí az egészet, és azon a kedves kis vendégfogadón jár az esze, ami a következő helységben várja.

A RÁK AZ A „TURBO”, AMIT AZ AGY INDÍT BE, HOGY MEGMENTSE AZ ÉLETÜNKET!

MINDEN BETEGSÉGET – torokgyulladás, hörghurut, rák, búsomorság, nyavalyatörés, érelzáródás, fehérvérűség, bénulással járó idegrendszeri megbetegedés stb. – a páciens életének egy különleges eseménye váltja ki, amit az illető érzelmi megrázkódataként él meg. Ez lehet például egy szeretett személytől való elszakadás, egy megaláztatás, egy munkahely elvesztése, egy pofon, egy családtag halála, egy sokkoló orvosi diagnózis stb., tehát egy esemény, ami váratlanul sújt le ránk, önmagunkban éljük meg, és helyzetünket kilátástalannak látjuk.

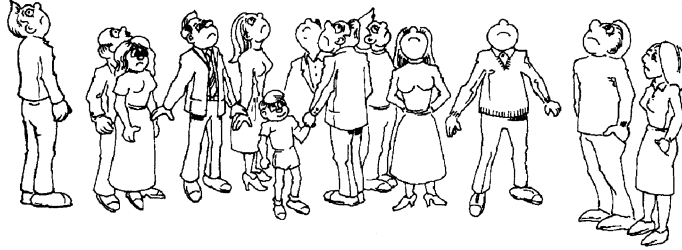
Döntő jelentősége van annak, hogy a személy hogyan és miként éli meg ezt az eseményt, milyen érzelmeket érez közben!

- **Drámai:** az érzelmi megrázkódítás annyira intenzívvé válik, és olyan súlyos lesz, hogy mindennapi gondjaink háttérbe szorulnak

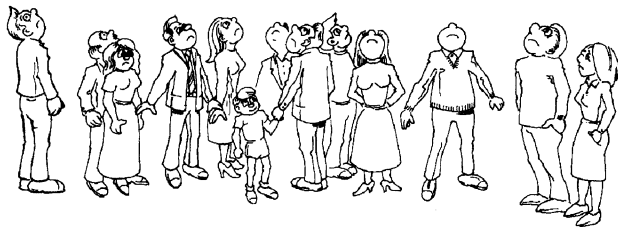

- **Drámai:** az érzelmi megrázkódtatás annyira intenzívvé válik, és olyan súlyos lesz, hogy mindennapi gondjaink háttérbe szorulnak.
- **Váratlan:** az érzelmi megrázkódtatás hirtelen és erőszakkal tör ránk, nincs alkalmunk felkészülni rá.

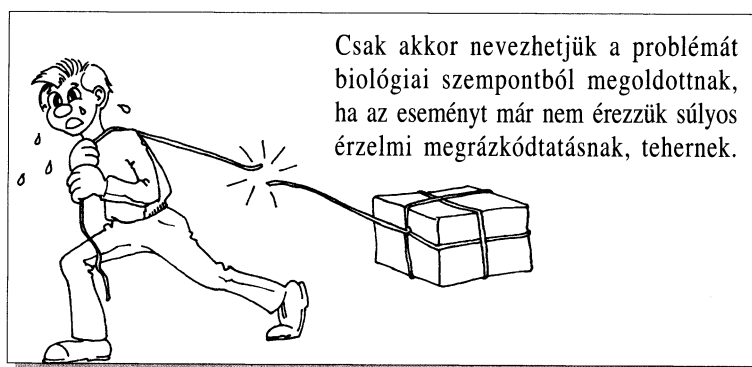
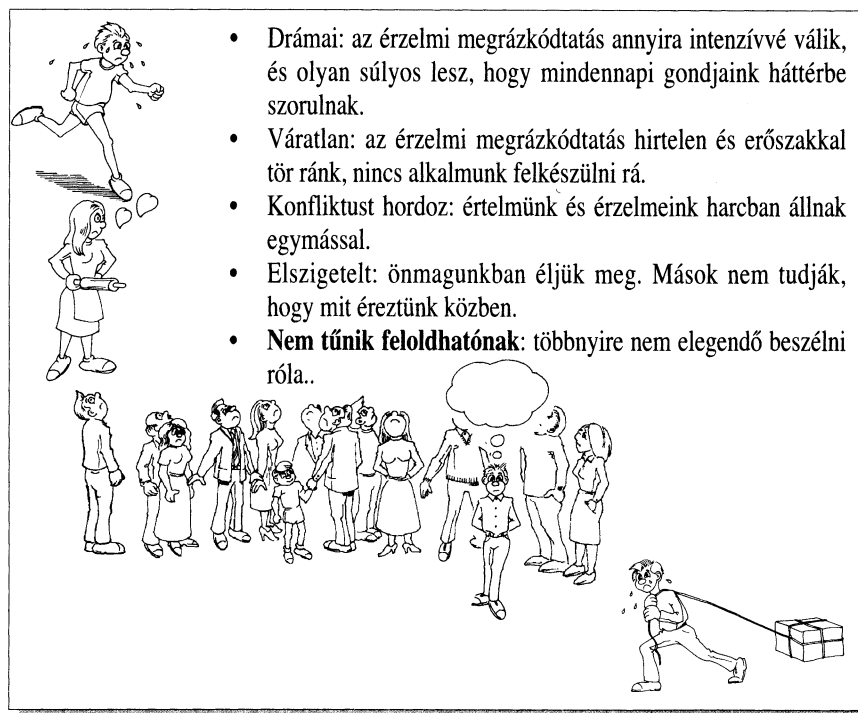

- **Drámai:** az érzelmi megrázkódtatás annyira intenzívvé válik, és olyan súlyos lesz, hogy mindennapi gondjaink háttérbe szorulnak.
- **Váratlan:** az érzelmi megrázkódtatás hirtelen és erőszakkal tör ránk, nincs alkalmunk felkészülni rá.
- **Konfliktust hordoz:** értelmünk és érzelmeink harcban állnak egymással.

- **Drámai:** az érzelmi megrázkódtatás annyira intenzívvé válik, és olyan súlyos lesz, hogy mindennapi gondjaink háttérbe szorulnak.
- **Váratlan:** az érzelmi megrázkódtatás hirtelen és erőszakkal tör ránk, nincs alkalmunk felkészülni rá.
- **Konfliktust hordoz:** értelmünk és érzelmeink harcban állnak egymással.
- **Elszigetelt:** önmagunkban éljük meg. Mások nem tudják, hogy mit éreztünk közben.

2. ALAPTÖRVÉNY: MINDEN „BETEGSÉG” KÉT SZAKASZBÓL ÁLL „SEMMI SEM LÉTEZIK AZ ELLENTÉTE NÉLKÜL

A nappal és az éjszaka is állandóan váltogatják egymást. Ezen a világon minden a maga kettősségében működik.

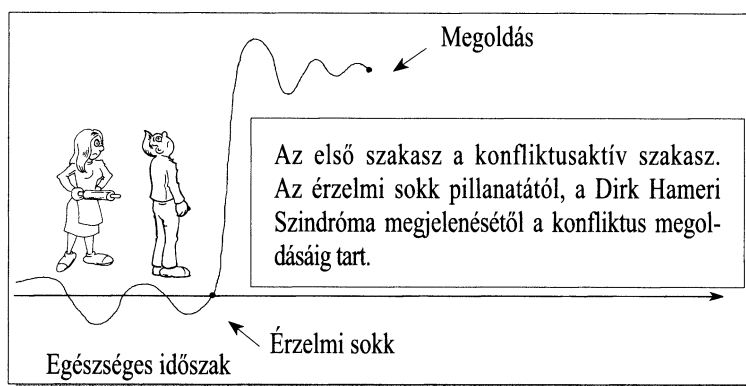
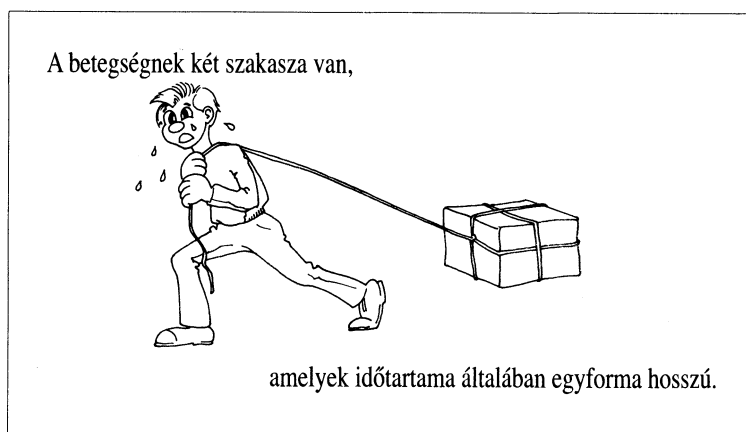
Talán nem újdonság, hogy ilyen az idegrendszerünk is. Az emberi életfunkciókat az akaratunktól független (vegetatív) idegrendszer irányítja. Ez két részből áll. Az egyik a belső szervek működését serkentő-szabályozó (szimpatikus) idegrendszer, míg a másik a szervezet működését gátló (paraszimpatikus) idegrendszer.

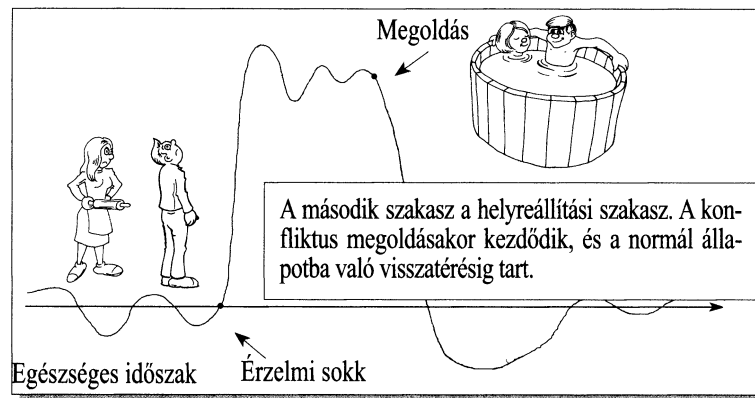
A feszült és az ellazult Müller úr

Müller úr egy kis cipőgyár tulajdonosa, tizenöt dolgozóval. Mindegyikük kitűnő kézműves, olyanok, akiket manapság már alig találni. Ezen kívül nő, és négy gyermek apja. Szorgalmas ember; ezért családjá semmiben sem szenved hiányt. Kemény idők járnak, a versenytársak egyre erősebbek, az

ügyfelek is késve fizetnek. Nincs mit tenni, állandóan új piaci lehetőségek után kell kutatnia. Ezért soha nem is tud ellazulni, vagy karosszékében kedélyesen hátradőlni. Minden reggel felkeléskor Müller úr serkentő-szabályozó idegrendszere aktivizálódik, és mozgósítja energiáit, hogy képes legyen megbirkózni azokkal a problémákkal, amiket az új nap hoz. Túl sok felelősség nyomja a vállát. A nap folyamán testileg és lelkileg is egyre feszültebb állapotba kerül. A vére egyre gyorsabban folyik az agyához, folyton arra kell ügyelnie, hogy minden pillanatban helyesen döntsön. A szíve nagyon gyorsan ver, mert az agyba vért kell továbbítani. A tüdő teljes kapacitással dolgozik, nagyobb szüksége van vérré, hogy az agyat több oxigénnel láthassa el. És mivel Müller úr állandóan jár-ke, hiszen új ügyfeleket keres fel, ezért az izmainak is sok vér kell. De a vére sem lehet egyidőben mindenütt az egész testében. Mivel nincs ideje ebédelni, és kétékezi tevékenységet sem végez, ezért se a gyomrába, se a kezébe nem kell bőségesen vér. Egész nap hideg a keze, ami a feszült állapot egyértelmű jele. Végre esteledik. Müller úr bezárja a gyárat, beül az autójába, és hazáig vezet. Még mindig nem tud teljesen ellazulni. Ebben a napszakban a forgalom is igen nagy, és a legkisebb hiba is balesethez vezethet. Csak miután hazaér mondhatjuk, hogy túl van a mai napon. Müller úr végre kinyújtózhat a heverőn. Ekkor végtelen fáradtság vesz erőt rajta. Most a gátló idegrendszeren van a sor, hogy teste rendbe hozhasson minden elváltozást, amit a kemény munkanap eredményezett. A fáradtság az agy biológiai mechanizmusa, amely biztosítja Müller úrnak, hogy másnap ismét formában legyen, és képes legyen kézben tartani a dolgait. Ha nem volna ez a lazítási szakasz, Müller úr pár nap után az irodájában csuklana össze végkimerültségben.

A fáradtság egyetlen biológiai értelme túlélésünk biztosítása!!

A mai „modern”, egyetemen oktatott orvostudományban körülbelül ezer „betegséget” írnak le. Ezeket úgy is megkülönböztetik, hogy „hideg” vagy „meleg” „betegségek”. Hideg „betegségek” esetén a páciensnek hideg a bőre, hidegek a végtagjai, tartósan feszült állapotban van, veszít a súlyából, és elal-vási vagy kialvatlansági zavaroktól szenved. A betegségeknek ebbe a csoportjába tartozik például a rák, a mellkasi szorító fájdalom (az angina pectoris), a idegi eredetű bőrgyulladás (neurodermatitis) és a lelki „betegségek” különböző formái. A „meleg betegségek” csoportjához tartozik valamennyi fertőzőes „megbetegedés”, a gyulladásos ízületi vagy izombetegség (reuma), a túlérzékenységek (allergiák), kiütések stb.

De ez a megkülönböztetés egyáltalán nem pontos, mert ezeknek a „hideg” és „meleg” „betegségeknek” egyike sem jelent önmagában „betegséget”, hanem sokkal inkább egy-egy „betegség” két különböző szakaszát. Ez azt jelenti tehát, hogy nem ezer, hanem már csak ötszáz „betegséggel” van dolgunk. S e „betegségek” lefolyása során bekövetkezik egy hideg és egy meleg szakasz. A „betegség” először mindig a hideg szakasszal, azaz a súlyos érzelmi megrázkódtatás időszakával kezdődik, majd, ha túltesszük magunkat ezen, akkor megkezdődik a meleg, azaz a helyreállítási szakasz.

Feszültség időszaka, konfliktusaktív szakasz, hideg szakasz Miután egy heves érzelmi megrázkódtatás ért minket, amely előkészületlenül sújtott le ránk, és ezt elszigetelten éltük meg, állandóan ez járt a fejünkben, de nem találtunk rá megoldást, így az életbenmaradásunk érdekében mindhárom – lelki, agyi és testi – szinten vészhelyzetkezelő üzemmód indul be. Mi történik a konfliktusaktív szakaszban egy emberi lényben?

- **Lelki síkon:** emberünk továbbra is csak a problémáján rágódik. Tartósan feszült állapotban van, nincs étvágya, fogy, gondjai vannak az elalvással, és éjszaka gyakran felébred. Ez a váratlan eseményhez való alkalmazkodás időszaka. Ebben a tartósriadókészültségben minden energiája kizárólag a súlyos érzelmi megrázkódtatás feldolgozására összpontosul. Másképpen kifejezve: nem a ráktól fogyunk le, hanem a rákot kiváltó súlyos érzelmi megrázkódtatás miatt bekövetkező, tartósan fennálló feszült állapottól.
- **Agyi síkon:** az érzelmi élményért felelős agyi területen rövidzárlat keletkezik. Ezt az agyi területet Hamer doktor Hameri Góc-nak nevezte el. Agyunk egyfajta reléként, egy érzelmeink által vezérelt elektromos kapcsolóként működik. Ez az elektromos kapcsoló az, ami beindítja és leállítja a biológiai különprogramokat. A rövidzárlat

következtében az érintett agyi területen az idegsejtek elhalnak, (ábrát ld. a 131. oldalon). Még akkor is, ha a számítógépes rétegfelvételt kontrasztanyag nélkül végezzük el, a szakember számára a Hameri Góc világosan felismerhető, és minden esetben pontos felvilágosítást ad arról, hogy a páciens a súlyos érzelmi megrázkódtatás szakaszában van-e még, vagy már a helyreállításiban.

- Szervi síkon: az agyunk csak négyféle parancsot tud kiadni:
 1. „Tömeget növelni!” – a szerv tömege megnő, vagyis az érintett sejtek elszaporodnak. Ez a daganat (tumor);
 2. „Tömeget csökkenteni!” – ez a sejtfelszívódás (lízis). A szerv tömege lecsökken, vagyis az érintett sejtek lebontásra kerülnek;
 3. „Működést leállítani!” – a szerv működése blokkolódik.
 4. „Működés leállítást feloldani!” – a szerv működése helyreáll, a blokkolás megszűnik.

További részletekre a harmadik alaptörvénynél térünk ki.

Ellazulás időszaka, helyreállítási szakasz, meleg szakasz Csak attól a pillanattól kezdődik el, amikor a súlyos érzelmi megrázkódtatáson már túltettük magunkat, és egészen addig tart, amíg a szervezetünk el nem éri a teljes egyensúlyi állapotot. Intenzitásában és időtartamában általában arányos az első szakasszal. A helyreállítási szakaszt két egyenlő részre oszthatjuk. Első felében az agy helyreállítási munkálatai történnek meg, míg a második felében a testté. E két részt a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópont (epileptoid krízis) választja el egymástól. A fordulópont funkciójára még a későbbiekben kitérünk. Mi történik a helyreállítási szakaszban egy emberi lényben?

- Lelki síkon: végre eljött a fellélegzés pillanata. A feszültség alábbhagy, és az embert végtelen nyugalom tölti el, jókedvre derül. A súlyos érzelmi megrázkódtatás megszűnt. Étvágya visszatér. Az erek kitágulása miatt teste és végtagjai meleggé válnak. Bár az elalvás még nehézkesen megy, de hajnali három óra után már ismét jól tud aludni.
- Agyi síkon: elkezdődik a helyreállítási szakasz. Az agyi területen, ahol a rövidzárlat keletkezett, tápanyagokból álló vizenyő képződik, amelynek feladata az idegsejtek tápanyagellátása. A rövidzárlat következtében kialakult koncentrikus körök viszont kezdenek eltűnni. Ha ebben az időben kontrasztanyaggal számítógépes rétegfelvételt készítünk, nagyon nagy a valószínűsége, hogy tévesen agydaganatot diagnosztizálunk. Ez azért van, mert a kontrasztanyag a képződött vizenyőt nem átlátszónak mutatja. Sok sebészeti beavatkozás, amely az agyunk alapvető rezgési ritmusát is megváltoztatja, elkerülhető lenne, ha ennek az egy dolognak több figyelmet szentelnének. Ha a helyreállítás lezárult, az agyi vizenyőnek már nincs létjogosultsága. További növekedése az agy károsodásához vezetne, ami természeténél fogva, nem tud a koponyán túl kitágulni. Ám a Természet tökéletes, és létrehozott egy ellenőrzési pontot, ami arra szolgál, hogy ideiglenesen visszakapcsoljon a hideg szakaszba. Aminek éppen az a funkciója, hogy kiderítse, ténylegesen túltettük-e magunkat a heves érzelmi megrázkódtatáson. Az ellenőrzést a hideg szakaszba való visszakapcsolással – remegéssel, hirtelen izzadással, a feszült állapot tüneteivel és gyakoribb vizeletkiválasztással – éri el. Ennek az ellenőrzési pontnak a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópont

(epi-leptoid krízis – a tünetek epilepsziászerűsége miatt) a neve. Ha túltettük magunkat az érzelmi megrázkódtatáson, akkor a vizenyő egy vízelvonási eljárás segítségével megszűnik. Ha nem, akkor váltakozva, hol a konfliktuskezelés, hol a helyreállítás valósul meg, aminek az agyi vizenyő helyén egy agyi ciszta lesz a következménye

- Szervi síkon: bár a „betegség” már a helyreállítási szakasz megkezdésekor véget ér, a test, a szervek csak a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópontra (epileptoid krízis) után nyerik vissza teljes működőképességüket. A helyreállítási szakaszban gyulladások keletkeznek. Minden energia az agy és a test helyreállítására összpontosul. Láz, szétszórt, kiterjedt, elmosódott határú vagy helyi fájdalmak léphetnek fel, és nagy fáradtság lehet úrrá rajtunk. Úgy érezhetjük magunkat, mint akin átment az úthenger. A helyreállítás ezen szakaszában is fölöttébb hatékonynak bizonyul a természet: ha nem léteznének ezek a tünetek, a páciens egyszerűen folytatná tovább a mindennapi tevékenységét, és energiájának egy részét, vagy akár az egészet elvonná a pillanatnyilag legfontosabb feladatától, az elváltozások helyreállításától. Minden gyulladásos állapot a felépülést, regenerálódást szolgálja – még a fertőző „betegségek” is – amelyek ellen minden létező eszközzel harcolunk, pl. oltásokkal, orvosságokkal, abban a hiedelemben, hogy szervezetünk mérgezésével majd a baktériumokat, vírusokat, gombákat, egysejtűeket is elpusztítjuk. De a valóság ennek pontosan az ellenkezője: a test helyreállításában részt vevő parányi élőlények (a mikrobák) – a baktériumok, vírusok, gombák, egysejtűek stb. – nem ellenségeink, hanem segítőtársaink, együttműködő, hűséges és önfeláldozó szövetségeseink!

Mindenesetre azzal tisztában kell lennünk: (1) hogy egyes helyreállítási szakaszok veszélyesebbek lehetnek, mint az azt megelőző konfliktusaktív szakasz, és (2) hogy a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópontra (az epileptoid krízis) kockázatokkal jár, amelyeket semmiféleképp sem szabad alábecsülni, valamint (3) hogy a páciens minden eszközzel támogatni kell abban – beleértve a tüneti kezeléseket is – hogy ezt a második fázist sikeresen átvészelje. Erre még a szívinfarktus ismertetésénél visszatérünk.

„Hogy még senki sem jutott arra a következtetésre, hogy mivel az agyunk a szerveink irányítóközpontja, ezért minden betegség kialakulásában szerepe lehet, ez az informatika korában meglehetősen különös...”

Dr. Hamer

3. ALAPTÖRVÉNY: A DAGANATOK ES A RÁKKAL EGYENÉRTÉKŰ MEGBETEGEDÉSEK EGYEDFEJLŐDÉSTŐL FÜGGŐ (ONTOGENETIKUS) RENDSZERE „AZ ÖSSZETETTSÉG TÚLOLDALÁN MINDEN EGYSZERŰ”

Ha az Univerzumban sok bonyolult törvény működne, akkor óriási káosz uralkodna. A harmonikus működéshez elegendő néhány. A nehézség éppen abban áll, hogy felismerjük az egyszerűséget.

Hamer doktor a harmadik alaptörvénynek a következő nevet adta: „A daganatok és a rákkal egyenértékű megbetegedések egyedfejlődéstől függő (ontogenetikus) rendszere”. A szó: ontogenetikus, az élőlény egyéni fejlődésével kapcsolatos, a megtermékenyítéstől a teljes kifejlődésig. Azért beszélünk rákkal egyenértékű megbetegedésről, mert nemcsak a daganatos megbetegedések, hanem minden „betegség” az öt alaptörvény szerint működik. Ahhoz, hogy jobban megértsük azokat a mechanizmusokat, amelyek alapján a „betegségek” működnek, egy pillanatra el kell merülnünk a múltban, és egy kicsit az ösztönös megérzésünkre kell hagyatkoznunk, mert minden biológiai viselkedési mód visszanyúlik az ősidőkre, és a bolygónkon felbukkanó első sejttel kezdődött.

Tegyünk most egy rövid kirándulást a törzsfjlődésben (evolúcióban) – abban a folyamatban, amelynek során a meglévő fajokból új fajok alakultak ki – és az egyedfejlődésben (ontogenezisben) – az élőlény egyéni fejlődésében a megtermékenyítéstől a teljes kifejlődésig.

Feltárjuk a törzsfjlődés és az egyedfejlődés párhuzamait. Ehhez mindenekelőtt a méhen belüli élet első két és fél hónapjával (az embriogenezissel) kell foglalkoznunk. Nem könnyű feladat mindezt tömören összefoglalni. E könyv keretein belül csak a főbb összefüggéseket tárjuk fel. A téma részletes ismertetése az irodalomjegyzékben felsorolt művekben található.

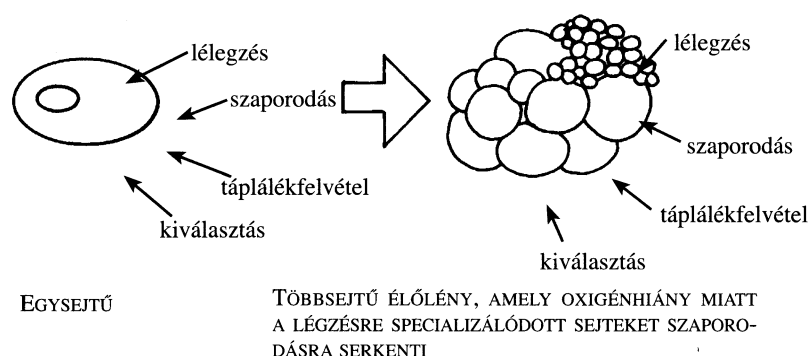
Beszéltünk már arról, hogy az ember nem maradhatott volna fenn, ha nem fejlesztett volna ki, és ha nem tárolna túlélést segítő biológiai programokat. Ezek tették lehetővé, hogy az evolúció évezreidei során felbukkant akadályok bármelyik fajtájával megbirkózhassunk. Ezeket a programokat azzal a modern videojátékkal hasonlíthatjuk össze, amelyben a hercegnek –hogy kiszabadítsa szerelmét – a lehetséges összes megpróbáltatáson túl kell jutnia. Ha feladja, vagy ha nem jut túl valamelyik akadályon, akkor az életével fizet, és kezdheti a játékot előlről.

Az akadály leküzdésének módja csak akkor rögzül és kapja meg az elkövetkező nemzedék, ha sikeresen megbirkózott az akadállyal. Az anyaméhben eltöltött első két és fél hónapban az embrióban megtestesül a kollektív emlékezet az élet kezdetétől napjainkig.

Az evolúció első lépcsőfoka

Évmilliókkal ezelőtt egy napon felbukkant az élet a bolygónkon egy sejt formájában. Egy egészen egyszerű, parányi élőlényről volt szó, aminek önmaga, ill. a belőle kialakuló faja fenntartása céljából lélegezni, táplálkozni, kiválasztani és szaporodni kellett. Az évezredek folyamán e sejtnak az uralkodó környezeti tényezőkhöz való alkalmazkodása, a túlélése érdekében, ellenséges környezetben célszerű volt más sejtekkel társulnia, többsejtű élőlénné kellett válnia. Ha például az élőlény oxigénhiányos közegbe került – vészhelyzet lévén – problémáját úgy oldotta meg, hogy serkentette a légzésre specializálódott sejtjei szaporodását. Ezzel egyfajta daganatot hozott létre – egy sejtburjánzást. Ebben az életszakaszban tehát a túlélését bizonyos sejtek szaporításával oldotta meg, mindig ott, ahol az szükséges volt. A szaporodás parancsát egy ősi agyszerkezet adta ki, amely a későbbiekben a

nyúltaggyá, az agyvelőnek a kisagy alatt fekvő, a gerincvelőben folytatódó részévé vált.

Nézzünk néhány elképzelést a lélek fejlődésére:

„A lélek kezdetektől fogva fejlődik az állatvilág összes fejlődési folyamatával, az organikus evolúcióval együtt. Az anyaggal együtt születik, és vele együtt változik, míg végül gondolatokká és tudatossággá lesz” (Guy Lazorthes, *Le cerveau et Pesprit*, Flammarion, Paris).

Ernst Haeckel 1877-ben ezt a következőképpen fejezte ki: „Az elszigetelten élő egysejtűekben is ugyanazokat a megnyilvánulásokat tapasztalhatjuk – lelki élet, érzetek, érzelmek, akarat és mozgás –, mint amelyek a sejtek sokaságából álló, magasabb szinten fejlett élőlényekre jellemző.”

Teilhard de Charden ezt a jelenséget 1948-ban a következő szavakkal kommentálta: „Bár a tudatosság fejlődése csak az evolúció csúcspontját jelentő emberben éri el a tetőpontját, mégis, már a keletkezésénél abból kell kiindulnunk, hogy már az atomban jelen van a lélek.”

Ami az anyaméhben történik, nem más, mint az evolúciós szakaszok megismétlődése egyetlen egyénben – ugyanis az embrió a fejlődése során kezdetben tényleg egy amőbára hasonlít, aztán ebihalra, és így tovább, fokozatosan halad végig az egyes fejlettségi szinteken.

A kilencedik naptól – a petesejtből kifejlődő sejtrétegek – a belső (ento), a középső (mező) és a külső (ekto) csíralemezek (derma) jönnek létre, amelyekből sorra egymás után a különböző szövetek és szervek fejlődnek ki. A belső csíralemezből (entoderma) jönnek létre az ún. ősi szervek, amelyeknek az első életszakaszban döntő jelentőségük van. Ezek a légzési, emésztési, kiválasztási, és szaporító szervek. Már ebben a korai szakaszban jelen van valami, ami a későbbiekben az agyhoz kapcsolódik, azokhoz az agyi idegekhez, amelyek a nyúltaggyban foglalnak majd helyet. Ebben az első szakaszban keletkezik a mirigyhámszövet. Megtalálható például az emésztőrendszerben, ahol feladata a sósavtermelés, amely a táplálék

megemésztéséhez szükséges. „Megbetegedés” esetén ebből a szövettani szerkezetből fejlődnek ki a csomók, a mirigydaganatok.

Nos, mi van még a mai modern emberben a Földi Élet ezen első fejlődési szakaszából? Milyen konfliktusok léphetnek fel nála, amelyek ezt az ősrégi törzsfelődés-történeti emlékezetet érinthetik? Azok a konfliktusok, ahol a „falatról” van szó – egy táplálékfalat, a levegő, ami után kapkod az ember, vagy egy olyan falat, amit ki kell választani.

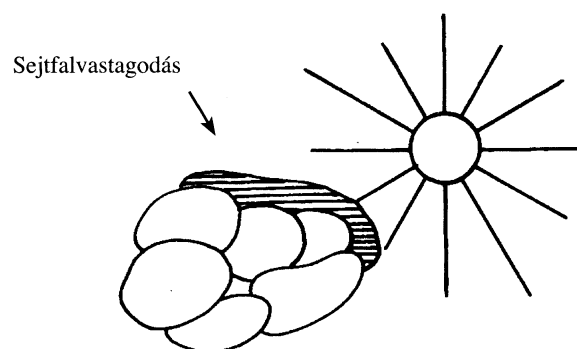
A „falat” értelmezhető szó szerint: „Nincs mit ennem!” – vagy átvitt értelemben: „Te jó ég, most aztán kész, nemsokára éhkoppon maradok!” – Például felmondás, válás esetén. E fogalom jelentéstartalma – az egyén személyiségétől függően – még messzebbre is vezethet. Lehet például egy olyan örökség, ami kicsúszik a kezünkből, vagy egy hitel, amit nem kaptunk meg stb. Minden esetben arról van szó, hogy a „falatot” nem tudjuk megfogni, lenyelni, megemészteni, vagy végül nem tudunk megszabadulni tőle. Például egy hal számára egy tipikusan válságos helyzet, ha egy hullám partra veti, mivel ez rövidesen a kiszáradását jelentheti. Egyetlen biológiai túlélési esélye abból áll, hogy a vizet testében megtartva arra vár, hogy a következő hullám visszamossa a tengerbe.

Az ember teste is közel hetven százalék vizet tartalmaz, és amikor válságos helyzetben azt mondja, hogy „Minden a nyakamba szakadt!” – az agy az ősemlékezettel történő társítás által visszanyúl a régi vészprogramhoz, és kiadja az utasítást: „Folyadékürítést leállítani!” Továbbá a szaporodási funkcióval kapcsolatban a konfliktusok olyan szerveket érintenek, amelyek a belső csíralemezből fejlődtek ki: az anyaméh nyálkahártyája és a prosztata egy része.

Az evolúció második lépcsőfoka

A második fejlődési szakasz akkor következett be, amikor az élő szervezetek a vízből a szárazföldre léptek. Miután a többsejtű élőlény a túlélési problémáját, a légzést már megoldotta, így védelmi rendszerének további tökéletesítésével foglalkozott. Amikor káros behatás érte, pl. a napsugárzás, akkor, hogy az égés következtében beálló halált elkerülje, megoldotta, hogy a sejtfalak megvastagodjanak.

Az anyaméhben is tovább tökéletesedik az embrió: kifejlődik a kisagy középső csíralemeze (mezoderma), melyből a későbbiekben minden sejtfalvastagodás, védőhártya ered: bőr, mellhártya, hashártya és szívburok. E hártyák vezérlőközpontjának székhelye az éppen kialakulófélben lévő kisagyban lesz. Az evolúciós fejlődés első lépcsőfokán létrejött mirigyhámszövethez most a kötőszövet társul.

Nos, e második fejlődési lépcsőfok mely fizikai nyomait találjuk még meg a mai ember kisagyában? Általában minden olyan konfliktus esetén, amelynél a külső támadástól való félelem áll a középpontban – pl. testi sérüléstől való félelem esetén – mellmagasságban, mellhártyadaganat fejlődik ki, a hasüreg területén hashártyadaganat jön létre, míg a szív területén, szívburokdaganat képződik. Mivel a bőr a test azon része, ami a különböző behatásokkal először kerül kapcsolatba, ezért a konfliktusok, amelyekben a személy erkölcsi tisztességében, becsületében érzi magát megsértve – „bepiszkítva”, „bemocskolva” – bőrdaganat kifejlődéséhez vezethetnek. A bőrön válik láthatóvá minden elválasztással kapcsolatos konfliktus is, mint például az újszülötten jelentkező bőrproblémák, amelyek akkor jelennek meg, ha elválasztják a babát az anyjától, és ezáltal megszűnik a testi érintkezés közöttük.

Az evolúció harmadik lépcsőfoka

Lassan elérkezett az idő, hogy élőlényünk mozgásba jöjjön, hogy felkutathassa környezetét, és elindulhasson a Föld négy égtája felé. Ehhez tehát csontvázat, izmokat és inakat kellett kifejlesztenie. Ez minden, amire a mozgáshoz szüksége volt. De ha az a világ, amelyet célba vett, vagyis a szárazföld számára nem volt kedvezőbb, mint az, ahonnan jött, vagyis a víz, dönthetett úgy, hogy visszatér oda, ahonnan jött. Ha visszatért a vízbe, akkor meg kellett szabadulnia azoktól a szervektől, amelyeket kimondottan a szárazföldi élethez fejlesztett ki.

Agya minden haszontalan szerkezeti alkotórészt – szövetet, szervet, végtagot – visszafejlesztett, leépített, vagyis a „Tömeget csökkenteni!” – parancsot adta ki. Egy víziélőlény például lábakat növesztett, hogy fennmaradjon a szárazföldön, de végtagjai ismét elcsökevényesedtek, ha életmódjánál fogva az úszóknak nagyobb hasznát vette, mivelhogys visszatért a vízbe.

Az anyaméhben megindul a nagyagy velőállománya középső csíralemezének képződése. Ennek sejtjei a belső és a külső csíralemez sejtjeivel keverednek. Együtt képezik azokat a szerkezeteket – szöveteket, állományokat – amelyek a külső behatásokkal szemben ellenállóvá teszik és összetartják szervezetünket. Egyfajta hidat képeznek a létfenntartás szempontjából nélkülözhetetlen szervek és azok között, amelyeknek nyílása van a külső világra – a szó legtágabb értelmében.

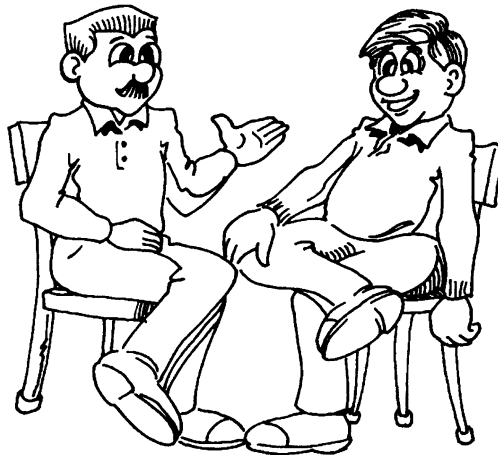
Ez tehát az a pillanat, amikor a testünket összetartó csontozat és izomzat váza képződik, mely hatékony mozgást biztosít számunkra. A kis magzat agya is tovább fejlődik, és a nyultagy és a kisagy után most a nagyagy velőállománya jön létre.

Lelki síkon: ha az egyén túl szigorú önmagával szemben, vagy túl magasra tette a mércét, akkor nem tud felnőni a helyzethez, és így csökkentértékűnek, alacsonyabb rendűnek érzi magát: „Felmondtak nekem, mert már nem tudok eleget teljesíteni...!”, „A férjem egy másik nővel él együtt, mert én nem vagyok képes szexuálisan kielégíteni!”, „Most a változó korban vagyok, és már nem vagyok képes teherbe esni!” – és így tovább... Ezt a felsorolást a végtelenségig lehetne folytatni. Az önbecsülés, önértékelés

csökkenésével összefüggő konfliktusoknak egy jellemző „megbetegedése” a csonttritkulás – a csont tömegének csökkenése és törékennyé válása.

Az evolúció negyedik és egyben utolsó lépcsőfoka

Ebben a szakaszban döntő lépésre kerül sor: a "Tudok mozogni a föld felszínén, és új környezetemhez mérem magam"-ról a „Kezdek más egyedekkel érintkezni”-re tevődik át a hangsúly. Az értelem szervei egyre finomabbakká válnak, hogy másokkal társadalmi kapcsolatba léphessünk. Az ebben szerepet játszó összes érzelmi, gondolati és kommunikációs finomsággal együtt.

A kis embriónál ekkor megy végbe a szervek és az összeköttetést biztosító idegek tökéletesítése. Ez kiterjed minden olyan szervre, ami a külső csíralemezből fejlődött ki, és hámréteg vonja be, például a szem ideghártyája, a bőr legkülső rétege, a gégefő, a nyelőcső, az orr és száj nyálkahártyája, a szívkoszorúerek, epe-utak, stb. Ekkor képződik az idegrendszer és a mozgatóidegsejtek.

Eközben az agy az utolsó fejlődési szakaszába lép: kialakul az agykéreg, ami az emberi faj tökéletesedésének történelmében a legfiatalabb részt képezi.

Lelki síkon: önmagunkat egyre átfogóbb, összetettebb és sokrétűbb összefüggésbe foglaljuk bele. Egyre nehezebbé válik, hogy figyelmen kívül hagyjuk azt, ami környezetünkben és a körülöttünk állandóan változó élethelyzetekben történik.

Ha a konfliktus az egyén belső világától függ, ahol a „falatról” van szó – egy táplálékfalatról vagy a levegőről, ami után kapkod az ember: „Nem kapok elég levegőt!” –, hogy annál a példánál maradjunk, amelyet az első evolúciós lépcsőfoknál említettünk –, és emiatt halálfélelme lesz, akkor az agy biológiai válasza – a nyúltagy által beindított – tüdőhólyagocskák szaporítása lesz azért, hogy több oxigént tudjon felvenni, és ezáltal életben maradjon. így értelmet nyert számunkra a sejtburjánzás – a tüdőrák.

Ezzel szemben ha a konfliktus kiindulópontja, kirobbantója az összetett külső világ: „Elveszik tőlem a levegőt!”, vagy „Elakad a lélegzetem!” – akkor az agy biológiai megoldása a hörgők elfe-kélyesítése lesz: „Tömeget csökkenteni!” –, hogy a tüdőbe mint üregbe, több levegő férjen. Ez a negyedik evolúciós lépcsőfokra jellemző program, amelyben a nagyagy kéregállománya válik aktívá, és sejtfelszívódást hoz létre, fekélyképződés formájában.

Ha a konfliktus abból fakad, hogy nem tudjuk eldönteni, mit tegyünk: inkább elfussunk, vagy szembesüljünk egy szituációval, amelyben félünk a lehetséges következményektől: „Valamerre el kellene indulnom, de merre?” – akkor az agyunk biológiai megoldása a konfliktus megszüntetésére abból áll, hogy kiadja a szervi működésgátlás parancsot, ami a lábak bénulásához vezet. Az agy minden esetben egy feszült helyzet megoldására – melyből az ember nem tud azonnal kilábalni –, mindig a hozzá legközelebb eső és a leghatékonyabb fizikai megoldást választja.

Összefoglalva tehát azt mondhatjuk, hogy egy váratlan drámai konfliktus felbukkanásakor, amelynek nincs nyilvánvaló megoldása, amit önmagunkban, elszigetelten élünk meg, a probléma egyidejűleg mindhárom: lelki, agyi és szervi szinten is kifejeződésre jut. Az első az ún. konfliktusaktív, konfliktushoz alkalmazkodás időszaka, vagy hideg szakasz, ami a következőképpen nyilvánul meg:

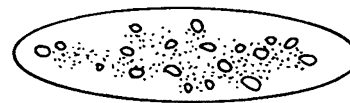
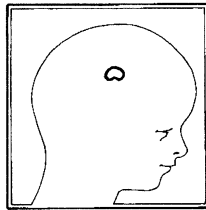
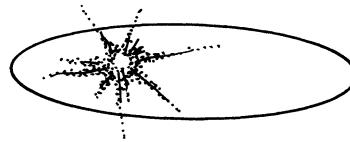
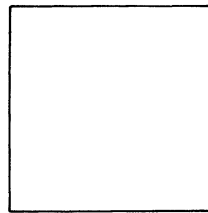
- lelki síkon: tartósan feszült állapot jön létre;
- agyi síkon: rövidzárlat alakul ki azon az agyi területen, amely a mindenkori érzelmi élményért felelős;
- szervi síkon: sejtburjánzás, sejtfelszívódás vagy működésgátlás formájában, attól függően, hogy melyik agyi terület (nyúltagy, kisagy, nagyagy velő- vagy a nagyagy kéregállománya) adja ki a parancsot.

A második szakasz a helyreállítási-, vagy más néven meleg szakasz. A konfliktus feloldásakor kezdődik el, és a következőképpen nyilvánul meg:

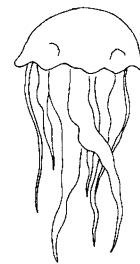
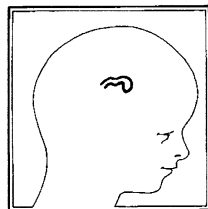
- lelki síkon: megnyugvás következik be;
- agyi síkon: a rövidzárlat által érintett agyi területek regenerálódnak;
- szervi síkon: a nyúltagy és a kisagy által vezérelt szerveknél a mikrobák elsajtosító tevékenysége révén a daganat cisztává tokozódik be, míg a nagyagy velőállománya valamint kéregállománya által vezérelt szerveknél az elhalt szövetrészek helyreállítódnak.

Ahogy a 4. alaptörvényben majd közelebbről is látni fogjuk, a parányi élőlények, a mikrobák – a baktériumok, vírusok, gombák, egysejtűek stb. – elengedhetetlenül szükségesek egészségünk visz-szaszerzéséhez. Ok a mi legértékesebb szövetségeseink, és mindig csak a helyreállítási szakaszban aktívak és fertozoeok. Tehát csak akkor kapjuk el őket, amikor szükségünk van rájuk!

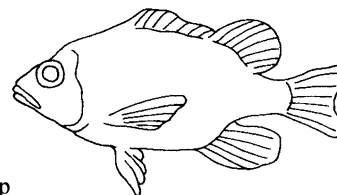
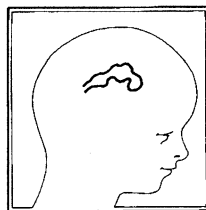
EGYEDFEJLŐDÉS ÉS TÖRZSFEJLŐDÉS: A MÉHEN BELÜLI EMBERI AGY FEJLŐDÉSE AZ
ÉLŐLÉNYEK TÖRZSFEJLŐDÉSÉT KÖVETI

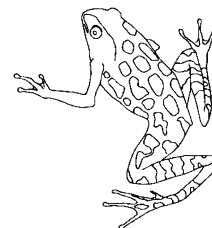
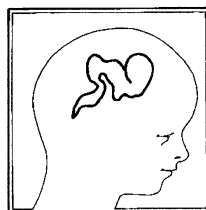
25.nap

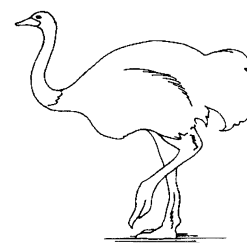
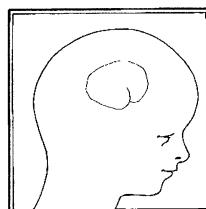
35. nap

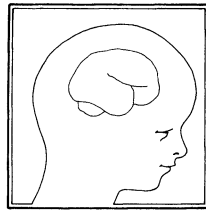
40. nap

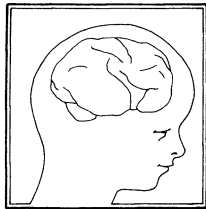
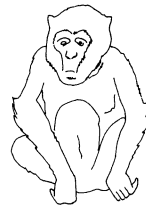
50. nap

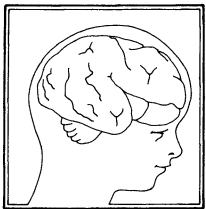
5. hónap

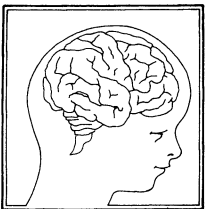
6. hónap

7. hónap

8. hónap

9. hónap

4. ALAPTÖRVÉNY: A PARÁNYI ÉLŐLÉNYEK (A MIKROBÁK) EGYEDFEJLŐDÉSTŐL FÜGGŐ RENDSZERE „ÖNKÉNTES SEGÍTŐTÁRSAINK AGYUNK SZOLGÁLATÁBAN”

Ellentétben a széles körben elterjedt állásponttal, a mikrobák odaadó szövetségeseink. A meleg szakaszban ők gondoskodnak a hideg szakaszban létrejött károsodásaink helyreállításáról. Az agy ad parancsot barátainknak, a vírusoknak, gombáknak, baktériumoknak a cselekvésre. Hogy melyiküket mozgósítja, az attól függ, milyen munkát kell elvégezniük.

A parányi élőlények (a mikrobák) – a baktériumok, vírusok, gombák, egysejtűek stb. – régóta nagy félelmet keltenek az emberekben. A nagy járványok ideje óta, mint

pestis, kolera, minden tudományos eszközt bevetettek azért, hogy közelebbről megvizsgálják, elkülönítsék, ill. elpusztítsák őket.

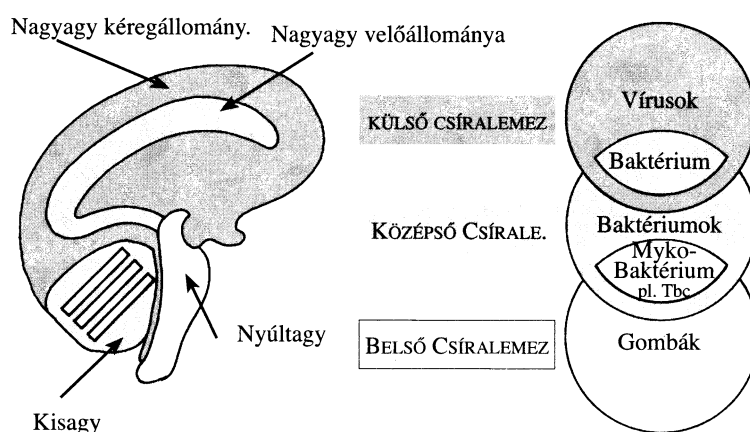
De az ember ezen a területen túlságosan a legapróbb részletekre tette a hangsúlyt, miközben a teljes összefüggést szem elől tévesztette, és létrehozott egy olyan eszmerendszert, amely az Új Orvostudomány törvényszerűségeinek fényében azzal fenyeget, hogy összeomlik, és ráncdől.

A parányi élőlények tudományos felfedezése a 19. század második felére nyúlik vissza. Mivel azok, minden lázzal járó és fertőző „betegségnél” jelen voltak, a „betegségekért” őket tették felelőssé. Ebből a tudományos hipotézisből – a mai napig érvényes feltételezésből – kiindulva megpróbálták őket a különböző „betegségek” szerint csoportosítani. A technikai fejlődéssel, a mikroszkóp feltalálásával mindig egyre kisebb élőlényeket, végül a vírusokat is felfedezték: az élősködőknek azt a fajtáját, amelyek képtelenek önmagukban szaporodni, és ezért más sejtek szaporítórendszerét használják erre a célra. Így fedezték fel az immunrendszert, amely mint valami „katonai hadsereg”, arra szolgál, hogy az embert az ellenséges támadástól megvédje. Már csak egy lépésnyire voltunk attól, hogy „védelmi rendszerünk hatékony támogatására” egyre speciálisabb orvosságokat állítsunk elő. Ennek ellenére sohasem volt minden kutató ugyanazon a véleményen. Egyesek megfigyelték, hogy az ember születésétől fogva együtt él a parányi élőlényekkel. Sőt, a testünk is tízszer annyi baktériumot és vírust tartalmaz, mint emberi sejtet: számuk több száz milliárd! Például a bőrt is belepik parányi élőlények (mikrobák), baktériumok (staphylococcusok, streptococcusok), és a torokban, orrban, fülben, és a szem kötőhártyájában is élnek baktériumok. A hónaljunk izzadtságszaga is a baktériumok tevékenységére vezethető vissza. A kismama szervezetében és a szülőcsatornában is vannak mikrobák, melyekkel a baba már születésekor kapcsolatba kerül. Tehát tízszer annyi mikroba van testünkben, amelyekhez szervezetünk már tökéletesen alkalmazkodott, mint saját emberi sejt. Mégis, távoli országokba utazáskor, az új környezet testünk számára ismeretlen mikrobái megbetegíthetnek minket, zűrzavart okozhatnak a szervezetünk működésében. Felborulhat az agyunk által kontrollált egyensúly. A spanyol hódítók által az Újvilágba behurcolt kanyaró megtizedelte a helyi lakosságot, akiknek a szervezete nem tudta felismerni az új, parányi élőlényeket. (Xavier et Laurence Rolland, Bacteries, Virus et Champignons, Flammarion, Paris). Ezen túl más kutatók is megállapították, hogy sok fertőző „betegségnél”, amikor „elkapunk valakitől valamit”, éppen a mi saját mikrobáink lépnek működésbe, miután hosszú időn keresztül tétlenek voltak, és semmiféle tünetet nem okoznak.

Ha viszont nem az immunrendszer állapota a mérvadó, akkor mitől függ, hogy ki az, aki „megbetegszik” az évi rendes influenzajárványban, és ki az, aki nem? Hogyan lehetséges az, hogy az egyik ember ágynak esik, a másik pedig egészséges marad? Ha közelebbről megnézzük, nyilvánvalóvá válik: nem az egyén immunrendszerétől függ, ami az egyiknél esetleg gyengébb, mint a másiknál. Gyakran azt látjuk, hogy életerővel telt, robusztus típusok is kidőlnek az influenzavírustól, mialatt más, gyengébb felépítésű, érzékenyebb személyek az influenzahullámot gondtalanul vészeli át. A választ a negyedik alaptörvény adja meg, a parányi élőlények egyedfejlődéstől függő rendszere. Ennek értelmében:

- csak a helyreállítási szakaszban lépnek akcióba. A konfliktus feloldásának pillanatában válnak aktívvá, és egészen a teljes helyreállításig tevékenyek maradnak, míg végül visszatérnek inaktív állapotukba; a mikrobáink tehát nem ellenségeink, hanem szövetségeseink, akikkel szimbiózisban – kölcsönösen előnyös, létfontosságú együttélésben – élünk. Agyunk parancsainak engedelmeskednek, nekünk dolgoznak;
- a parányi élőlények pusztításával csak gátoljuk, lassítjuk és késleltetjük a saját felépülésünket, annak ellenére, hogy testünk sokszor a legerősebb antibiotikumok pusztítása mellett is helyreállítja magát. Gyakran a mikrobáktól, vagy az általuk „előidézett betegségtől” való félelem maga a „betegséget” kiváltó konfliktus okozója!

Az orvosságok ellenére a konfliktus feloldásakor a helyreállítási szakasz mégis elkezdődik, ha biológiai szempontból nem is optimális körülmények között: a szükséges mikrobák hirtelen megjelennek, szaporodnak, elvégzik a dolgukat, és ismét eltűnnek, hogy agyunkkal és testünkkel összhangban – egy világos, logikus törvényszerűséget követve – testünk helyreállítását elősegítsék. Az érintett szerv „megbetegedésének” típusa és az általuk végrehajtandó munkafeladatok szerint sokasodnak vagy halnak el. Ok részei a természet biológiai programjának.

A gombák és mykobaktériumok az „utcaseprők”. A nyúltagy által vezérelt, a belső csíralemezből kifejlődött szervekben keletkezett daganatok eltakarítói, valamint a kisagyból vezérelt szervekben, a középső csíralemezből származó daganatokban találhatók meg. A feladatuk a daganatok elsajtosítása. Az elbontáshoz, leépítéshez úgyiszlóván „megragják” azokat.

De a baktériumoknak is van utcaseprő funkciója, méghozzá a kisagy által vezérelt, a középső csíralemezből kifejlődött szervek daganatainak eltakarítói, és ők a sejtfeloldások helyreállítói is a nagyagy velőállománya által vezérelt, a középső csíralemezből kifejlődött szervek esetén.

A vírusok a külső csíralemezből származó szervek újrakel-építésében segítenek, amelyeket a nagyagy kéregállománya vezérel.

És mi a helyzet az oltásokkal?

A baktérium az első életjel az Univerzumban. Már korábban említettük, az emberi testben tízszer annyi baktérium található, mint saját emberi sejt. Szükségünk van rájuk az anyag átalakításához. Nélkülözhetetlenek az életünk szempontjából, mégis ők az elsők, akiket az antibiotikumokkal elpusztítunk. Ezek az orvosságok hátráltatják a baktériumokat abban, hogy munkájukat elvégezzék, holott nélkülük fontos átalakulási folyamatok nem tudnak végbemenni. Oltásokkal zűrzavart okozunk a testünkben, teljesen egyedi és érzékeny biológiai rendszerünkben, amely nem lesz képes hasznos és káros között különbséget tenni. A védelmi rendszerünk, az immunrendszerünk összezavarodik, legyengül. Ezért is válnak oly gyakran maguk az oltások a problémák előidézőivé. Innen már csak egy kis lépésre vagyunk az immunhiányos „betegségektől”! Mindegyikünket – már fogantatásunktól kezdve – mikrobák bizonyos fajtái vesznek körül, amelyekhez fejlődésünk és életünk folyamán fokozatosan alkalmazkodunk. Ha szoktunk a kertünkben dolgozni, vagy mezítláb járni, akkor megtapasztalhattuk, hogy gyakran kisebb–nagyobb karcolások, sérülések keletkeznek rajtunk, amelyekkel kisebb–nagyobb tetanuszos – sebfertőzésből eredő – fertőzésnek tesszük ki magunkat. Ezek, hasonlóan a tetanuszinjekcióhoz – a tetanusz megelőzésére adott oltás – aktiválják a szervezetünk védelmi rendszerét, és idővel ellenállóvá válunk a tetanusszal – a sebfertőzésből eredő súlyos „betegséggel” – szemben. Ez a híres Mithridátesz-alapelv: „Naponta néhány csepp méreg oda vezet, hogy a halálos dózis semmi hatást nem mutat!” De ha nagyon ritkán tartózkodunk a természetben, nem járunk soha mezítláb, nem szúrjuk, karcoljuk vagy vágjuk meg magunkat, akkor talán értelmet nyer a tetanuszoltás. De ebben az esetben is érvényes, hogy a baktériumok csak akkor jutnak szerephez, amikor szükség van rájuk, vagyis a helyreállítási fázisban. Ebben a második fázist megelőző, konfliktusaktív szakaszban létrejövő elváltozások helyreállításában van meghatározó szerepük a baktériumoknak.

Természetesen az is igaz, ha repülőgéppel távoli országokba repülünk, olyan mikrobákkal kerülünk kapcsolatba, amelyek szervezetünk számára teljesen ismeretlenek, és ezért nem is alkalmazkodhatott még hozzájuk. Így is összeszedhetünk „betegségeket”, amelyek olykor halállal is végződhetnek. Kizárólag ilyen esetben – vészhelyzetben – lehet szükség oltásra! Biológiai rendszerünk még nem tudott felkészülni repülőutakra, mert az emberi faj teljes egészének biológiai túlélőprogramja csak viszonylag lassú helyváltoztatásokat ismer. Egyébként ez annak bizonyítéka, hogy testünk képes bármilyen új környezeti tényezőhöz fokozatosan alkalmazkodni. Ezzel teszi lehetővé az életben maradásunkat.

Ami a járványokat illeti, azok mindig ugyanúgy zajlanak le: nő a megbetegedések száma, ez a kezdeti szakasz, majd eléri a maximumát, ez a csúcspont, és végül a megbetegedések száma csökken, ez a lecsengési szakasz. Ha az ember a WHO, az Egészségügyi Világszervezet statisztikáit megnézi, nyilvánvalóvá válik számára, hogy a nagy oltási kampányokat a járványok lecsengésének időszakában hajtották végre. Az is láthatóvá válik, hogy az oltások következtében nemhogy alábbhagyott volna a megbetegedések száma, hanem újra növekedett. Csak jóval később volt érzékelhető a csökkenés. Mindenki szabadon eldöntheti, milyen önálló következtetést von le ebből...

Robert McNamara, az Egyesült Államok egykori külügyminisztere, aki egyben a Világbank elnöke is volt, egyszer így nyilatkozott: „Drákói intézkedéseket kell

foganatosítanunk a népesség lélekszámának csökkentése céljából, a lakosság akarata ellenére. A születési arányszámok csökkentése lehetetlennek, vagy elégtelennek bizonyult. Ezért a halálozási rátát kell növelnünk. Hogyan? Természetes eszközökkel. Éhínség és betegség útján" – idézet "Az Egészségügyi Maffia" c. könyvből. Az orvos-író, Ghislaine Lanctôt szerint az oltások mind e szándékos és célirányos népességszabályozási terv részei.

5. ALAPTÖRVÉNY: „A LÉNYEG TÖRVÉNYE”

Minden emberi viselkedés, még a „betegségeknek” nevezett testi reakcióink is, különleges biológiai programjaink következményei, amelyek a fennmaradásunkat szolgálják, és ősidők óta belénk vannak égetve. Így a „betegségek” különprogramja is az agyunk biológiai megoldása túlélésünk érdekében.

A természet minden eleme állandó kölcsönhatásban van egymással. Minden élőlénynek teljesen önálló élete, egyedülálló tapasztalatai vannak, mégis szorosan kötődik a többi élőlényhez, amelyek a Nagy Egész összefüggő részei. Minden élőlénynek van egy többé-kevésbé kifejtett agya, ami képes arra, hogy a külvilágból érkező információkat tudat alatt, még öntudatlanul is felfogja. Erre vezethető vissza a gazdája hazaérkezésének örülő kutya viselkedése, akinek az izgatottságát már akkor megfigyelhetjük, amikor a gazdi még jóval hallótávolságon kívül jár. Az oroszlán nősténye is tudatában van annak, lesz-e elegendő zsákmány a vadászterületén. Mi történik, ha sovány vadászhíj van kilátásban? Automatikusan kevesebb kölyke születik, hogy lehetőleg mindegyik életben maradjon. Ahogyan minden hangya kapcsolatban áll az egész hangyabollyal, amelynek érdekében tevékenykedik, úgy működnek együtt mikrobáink testünk minden sejtjével és szerveinkkel, agyunk irányítása alatt, miközben szüntelenül kommunikálnak, információt cserélnek különböző érzések, érzetek formájában. Úgy, mint ahogyan a karmester működik együtt a zenekarával. Minden, amit érzékelünk – a tudat alatt érzékelt dolgokat is beleértve – bekerül a vezérlőközpontba. Működik bennünk egy, az evolúciós fejlődés eredményeként kialakult, és azóta is működtetett kőkorszaki érzelemértelmező mechanizmus, amely anélkül, hogy tudatában lennénk, másodpercre pontosan tájékoztatja agyunkat arról, hogy mi történik éppen körülöttünk, hogyan érezzük magunkat és hol mire van szükség. Ha a vezérlőközpont, az agyunk úgy érzékeli, hogy a fölöttes lelki síkon nem történik érzéseinkkelte szükségleteinknek megfelelő válaszreakció, akkor az agy aktivizálja azt a biológiai külön-programot, amelyet a túlélésünk szempontjából a leginkább megfelelőnek tart. Tehát az életben maradásunk érdekében kerül sor néha erre a „kiegyenlítésre”, amit mi makacsul betegségnek nevezünk, de civilizált életmódunk következtében megfedkezünk róla, hogy tulajdonképpen mire is szolgál, mi a biológiai funkciója.

Hamer doktor szerint itt az ideje, hogy a „betegség” szót újraértelmezzük. Vegyünk egy példát. A természetben megfigyelhetünk egy szarvascsordát, amelyben területvita miatt a vezérhímet egy másik hím legyőzi. Mivel az állatoknak is vannak érzéseik, így a területvitának megfelelő program aktiválódik, vagyis a vezérhím szívkoszorúerén belülről fekélyképződésre kerül sor. Ennek következtében a szívkoszorúér átmérője megnövekszik, hogy több vér jusson a szervezetbe, ami több

energiát ad neki, hogy kihívó ellenfelét elhajtsa. Ennél a „betegségnél” szó sincs rosszindulatú, értelmetlen megnyilvánulásról. Éppen ellenkezőleg! Meg kell értenünk: a valóságban ez egy felkínált lehetőség, hogy a vezérhím megerősödjön, hogy a harcot megnyerhesse, és ezáltal tovább élhessen. A konfliktus megoldódását követően áttér a meleg szakaszba, és felépül, egészségessé válik, azzal a kockázattal persze, hogy a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópontra (az epileptoid krízis) alatt szívinfarktus is lehet. (Ezzel a mechanizmussal később még foglalkozunk.) Ha jobban megnézzük, a szarvast a természet két vizsga elé állította: a területi konfliktus és a szívinfarktus. Ezek az élet kemény törvényei. A helyreállítási szakasz lefolyása sem véletlen. Ha a területvédelmi harc több mint tizennégy napig tart, a szívinfarktus veszélye jelentősen megnövekszik, mert ily módon zárja ki a természet a vesztes vezérhímet a játékból, íratlan szabály ez, de az ökológiai egyensúly a hímszarvasok meghatározott számát engedi csak meg.

A „betegségnek” mindig van értelme!
Hasznos és szükségszerű az egyed és a faj fennmaradása szempontjából.

Néhány megjegyzés

Mondhatjuk tehát, hogy Dr. Hamer az agyműködés kiegészítő magyarázatát fedezte fel. Ezt az e területen történt korábbi felfedezések sem kérdőjelezik meg. Dr. Hamer felfedezte, hogy egy súlyos érzelmi megrázkódtatás esetén a férfiak a változó korig a jobboldali agyféltekén, a nők a baloldali agyféltekén érintettek – balkezesek esetében fordított a helyzet. – A férfi változókor (andropauza) és női változókor (menopauza) egy biológiai állapotváltozást jelent, mivel a férfi szervezetében csökkennek a férfihormonok, a nő szervezetében a női hormonok, és ez mindkettőnél a másik nem nemi hormonjainak emelkedéséhez vezet. A változókor után a férfiak tehát úgyszólván „nőiesebbek”, a nők pedig „férfiasabbak” lesznek.

Egy jobbkezes, nemzőképes korban lévő férfi esetében az érzelmi megrázkódtatás a jobb oldali agyfélteke kéregállományát érinti – ami a negyedik evolúciós lépcsőfok – és erre egy, a jobb agyfélteke által vezérelt szerve „betegszik” meg: hörgők, szívkoszorúerek, gyomor, nyombél, epeutak, húgyhólyag.

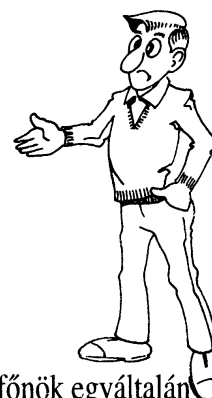
Egy jobbkezes, fogamzóképes korban lévő nőnél, aki nem szed fogamzásgátlót – mert ez megváltoztatja a hormonháztartását – egy heves érzelmi megrázkódtatás bekövetkezte a baloldali agykérget érinti. Ez a bal agyfélteke által vezérelt szervekben vezet elváltozásokhoz: pajzsmirigy, gégefő, szívkoszorúvénák, méhnyak, húgyhólyag, vastagbél. Ténylegesen a nők esetében gyakoribb e szervek megbetegedése, mint a férfiaknál. A férfi a változókor után egy heves érzelmi megrázkódtatást „nőiesebb” módon dolgoz fel, a baloldali agyféltekével, míg a súlyos érzelmi megrázkódtatás alakulása nők esetében a változókor után „férfiasabb” vonásokat mutat, a „betegség” a jobboldali agyféltekéből indul ki. Ennek megfelelően a „betegségek” is megfordulnak. Mindeközben a természet ügyes mesterfogásáról van szó, többek között azért, hogy életünk folyamán úgyszólván a „másik nemként” is tapasztalatot szerezzünk. Ha a nők ezt a mechanizmust teljes egészében megértik,

akkor a változókor beköszöntét már nem fogják kisebbrendűségi érzésekkel megélni – csak azért, mert a szaporodási funkciójukat már nem képesek betölteni – ezért aztán a csonttritkulással sem lesz problémájuk. Ugyanis ha egy nőnek olyan érzése van: „Nőként már nem érek semmit, hiszen nem szülhetek már gyerekeket...!” – negatív érzelmei arra programozzák az agyát, hogy vonja ki a kalciumot a csontvázából, amely a test legsűrűbb része. Ez közel egyenértékű egy lassú öngyilkossággal. Ezzel szemben a változókor egy új kaland kezdete, ami a férfiakat is, és a nőket is, egy mindeddig ismeretlen érzélemvilágba helyezi.

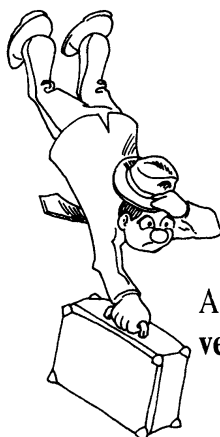
Nézzük meg, mi történik, amikor valaki egy heves érzelmi megrázkódtatást él át:

Öt különböző életfelfogású férfi indul munkába, akikkel munkahelyükön közlik, hogy azonnali hatállyal el vannak bocsátva.

Az első **önbecsmérléssel**, önleétékléssel reagál: "Én már semmire sem vagyok alkalmas..."

A második **haraggal** reagál: „A főnök egyáltalán nem ért a dolghoz, fogalma sincs róla, hogyan kell vezetni egy céget...”

A harmadik a kirúgását **területvesztésnek** éli meg.

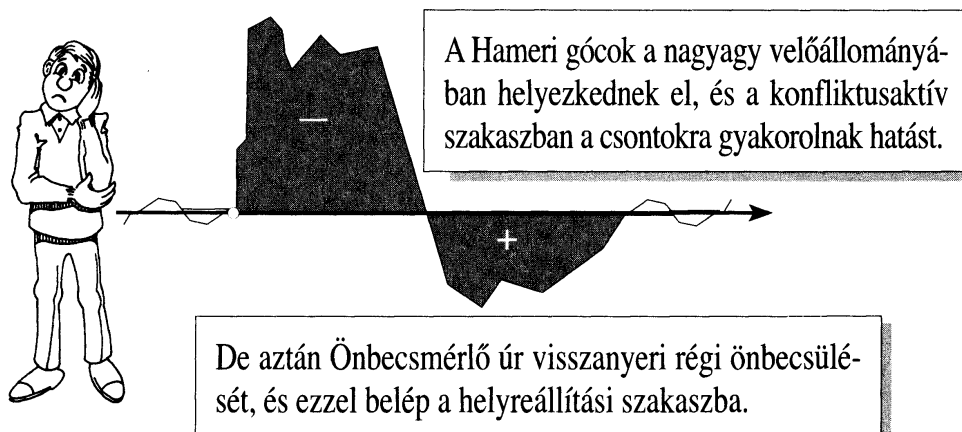
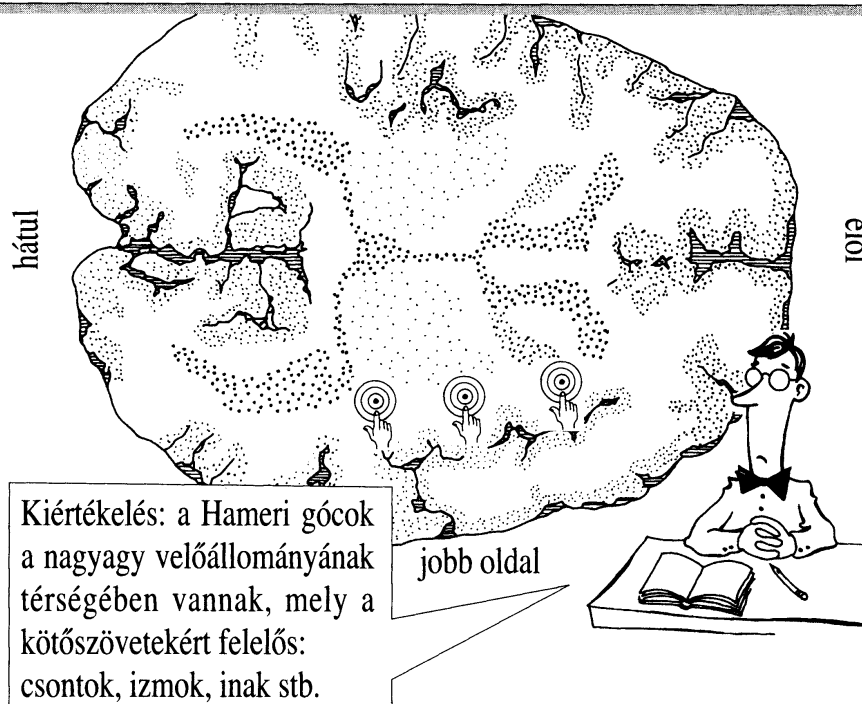
A negyedik úgy érzi, **becsapták**.

Az ötödik megragadja az alkalmat, úgy véli, ez a legjobb, amivel az élet jelen pillanatban megajándékozhatta, mert nem jött ki jól a munkatársaival, munkájában nem tudta **megvalósítani önmagát**.

Annak megfelelően, hogy ki-k milyen érzelmekkel élte meg az eseményt, az érzelmi sokk miatt az agynak egy meghatározott területe érzelmi „túlfeszültséget” kap, amely rövidzárlatot eredményez. Ez különböző panaszokhoz vezet. Számítógépes rétegfelvétel segítségével egyértelműen ki lehet mutatni az érintett agyi területet, az ún. „Hameri gócot” és az agyi terület által vezérelt szerveket, amelyekben a rövidzárlat következtében sejtburjánzás, sejtfelszívódás, vagy működés leállás következett be.

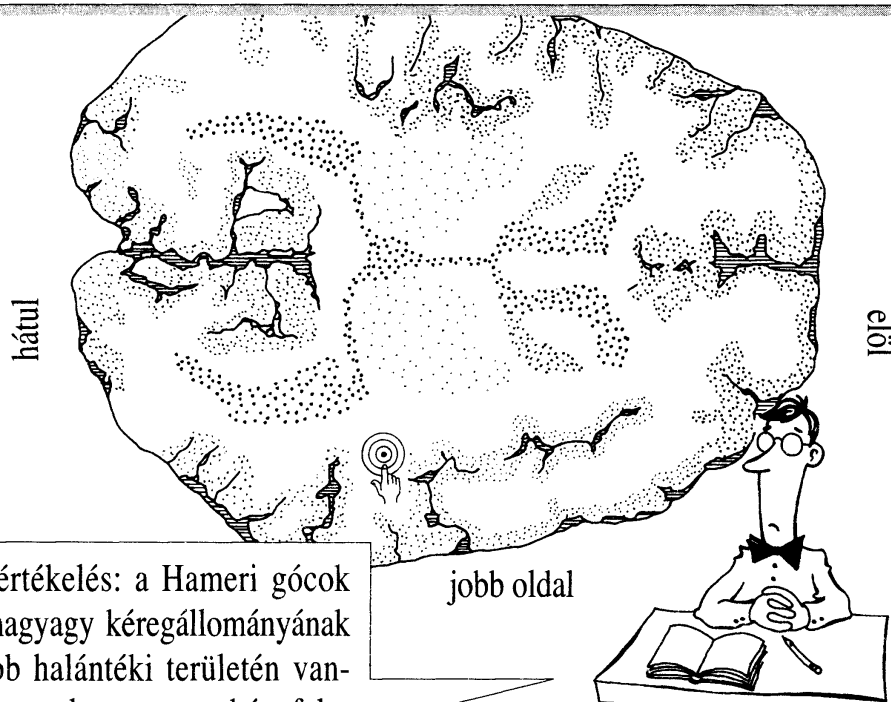
Önbecsmérlő úr agyáról készült CT felvétel*, haránt irányú (transzverzális) keresztmetszet

Ezt követően kerül sor az újbóli kalciumbeépülésre, amelyet egy gyulladás követ, ami az újraépítéshez szükséges anyagok beépüléséhez optimális körülményeket biztosít. E fájdalmas szakasz diagnózisa a gyulladásos ízületi megbetegedéstől (reumától) a csontszövetdaganatig terjedhet.

* A Hamer-féle eljárásnál a metszetet alulról nézzük.

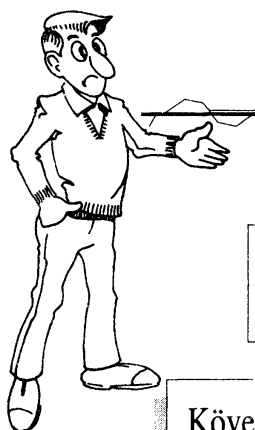
Harag úr agyáról készült CT-felvétel, haránt irányú keresztmetszet

Kiértékelés: a Hameri gócok a nagyagy kéregállományának jobb halántéki területén vannak, mely az epeutakért felelős.

jobb oldal

A konfliktus helye a nagyagy kéregállományának halánték területén van, és a hideg szakaszban az epevezetékek fekélyesedését váltja ki.

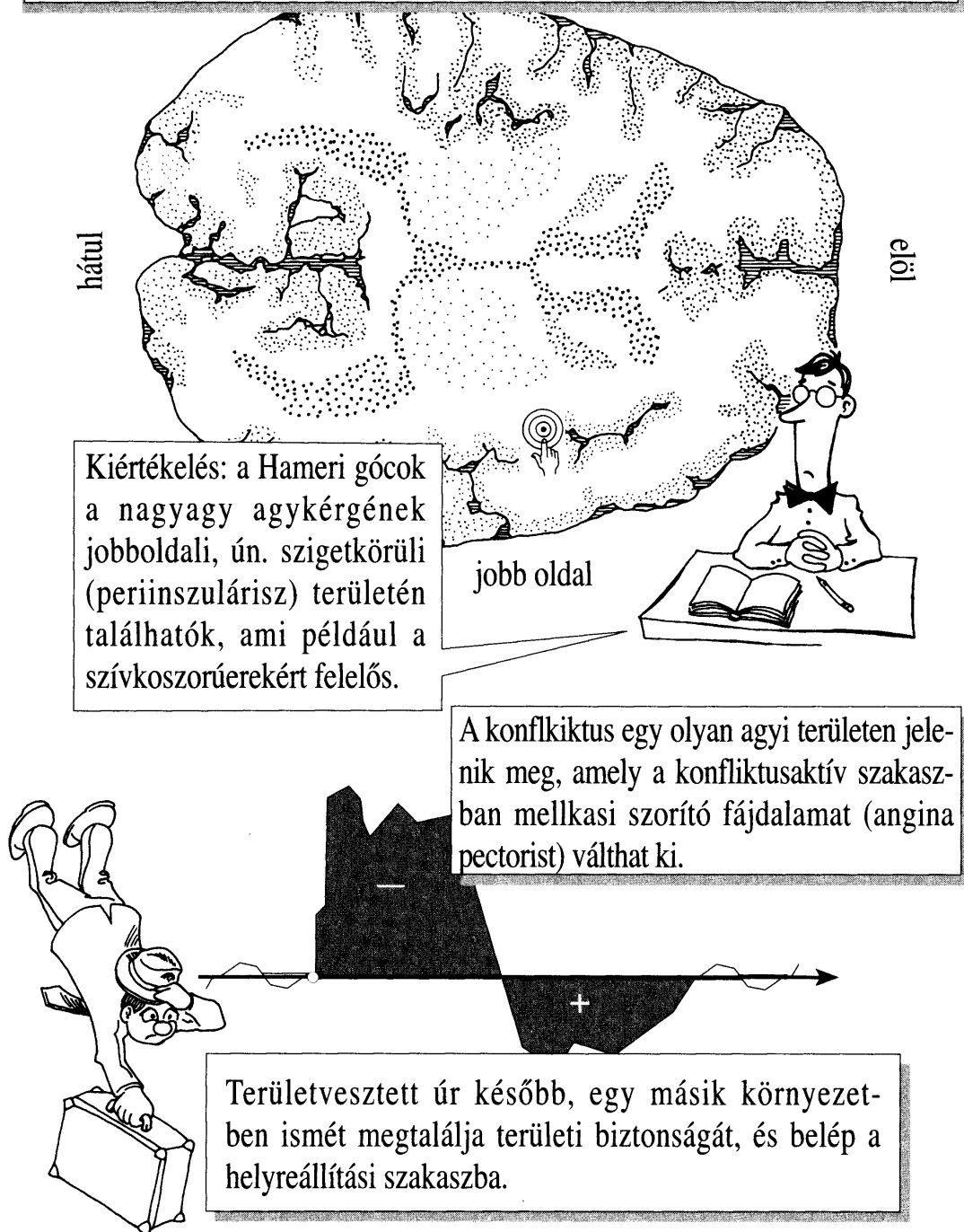

De idővel Harag úr is túlteszi magát a mérge, és belép a helyreállítási szakaszba.

Következményképpen májfájdalmai lesznek, míg addig nem érzett semmit – már a korábbi munkaadójával szemben érzett, elfojtott dühén kívül.

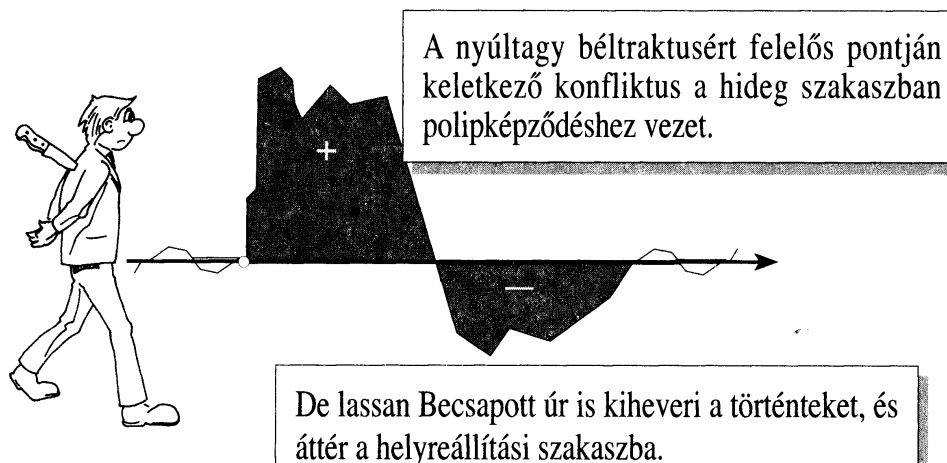
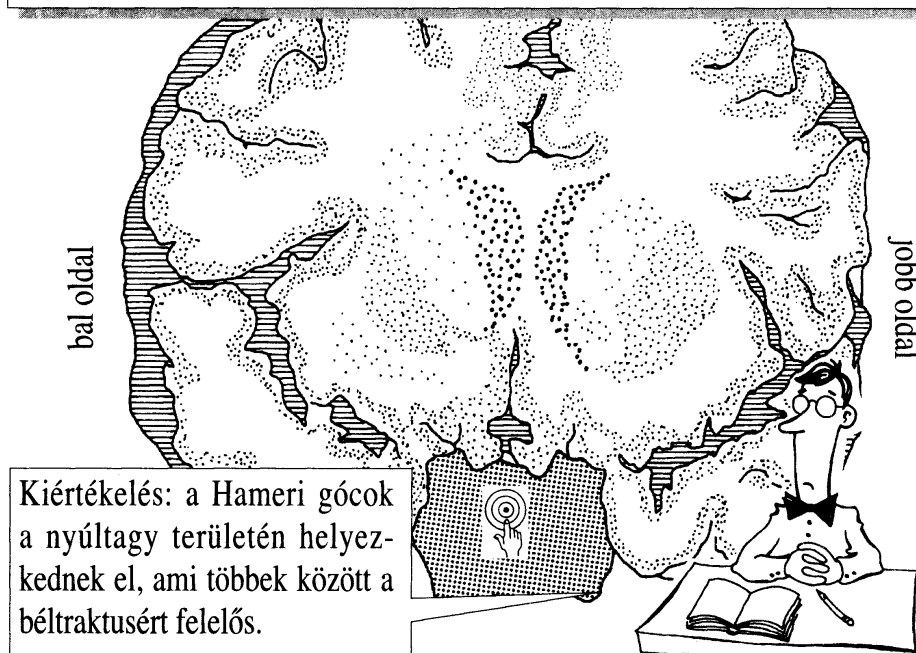
Ebben a szakaszban következhet be – az elfekélyesedett epeutak helyreállítási fázisaként – a laphámdaganat (epithelioma), vagy májgyulladás (hepatitis).

Területvesztett úr agyának CT-felvétele, haránt irányú keresztmetszet

A probléma megoldása következtében a Hameri góc területén egy helyreállítási ödéma keletkezik, és a szívkoszorúerekben lévő mikroszkopikus méretű fekélyek behegesednek. Ez a hegesedés akár az artéria elszűküléséhez is vezethet, mialatt az agyi ödéma olymértékben kiterjedhet, hogy a szomszédos – szívritmust szabályozó – területet érinteni fogja, ami erre a szívnek zűrzavaros parancsokat küld, s ezzel szívinfarktust vált ki. Ez a szívinfarktus valódi oka.

Becsapott úr agyának CT-felvétele, frontális keresztmetszet

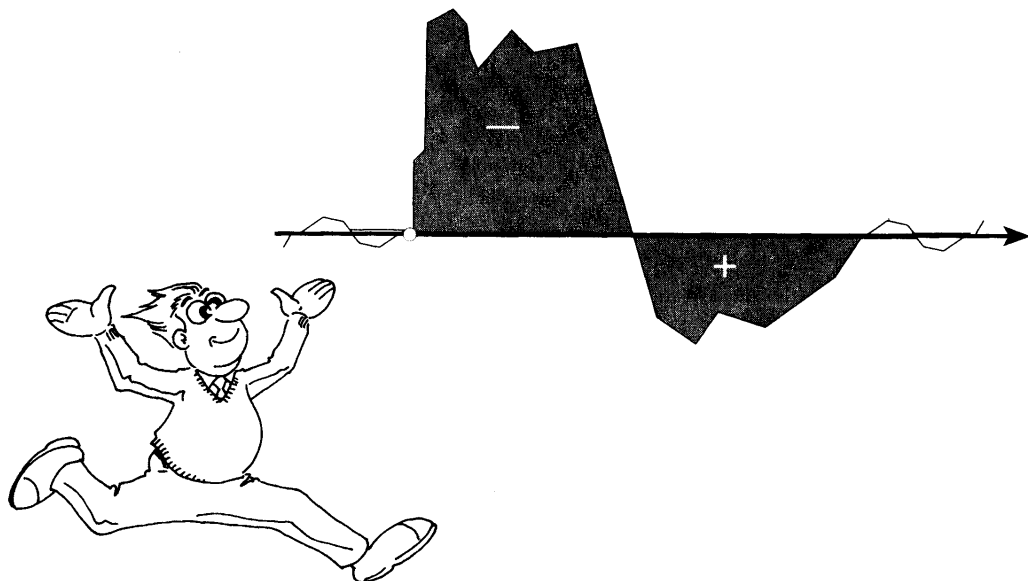
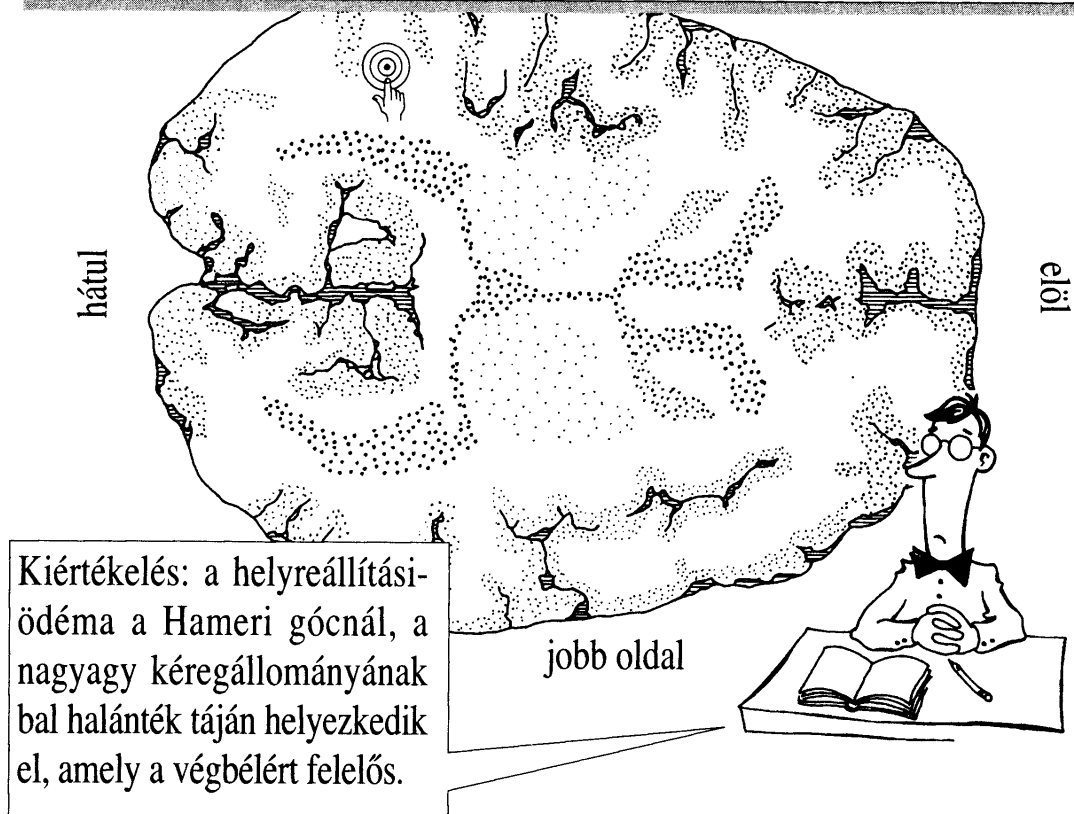
De lassan Becsapott úr is kiheveri a történetet, és áttér a helyreállítási szakaszba.

Becsapott úrnál a vastagbélben a sejtnövekedés egy vérzéssel megszűnik, mely során a daganatos sejteket a szervezetünk megsemmisíti. Ekkor a páciens gyengének érzi magát, és valószínűleg orvoshoz fordul.

De mivel az orvos sem tudja, hogy a páciens már a gyógyulás útján van, felállít egy diagnózist, ami lehetséges, hogy egy új konfliktust vált ki, méghozzá:

- félelem a haláltól: „Jezusom meghalok!” – ami tüdőrákhoz vezet;
- félelem attól, hogy: „Nem lesz meg a napi betevő!” – ami májrákhoz;
- félelem attól, hogy: „Minden a nyakamba szakad!” – vesebántalmakhoz vezet.

Alkalom úr agyának CT-felvétele, vízszintes keresztmetszet.

Az ödéma, ami képződött, a helyreállítási (meleg) szakaszba való áttérés jellegzetes tünete, végbélmegbetegedéssel – aranyérrel – jár. Alkalom úr ugyanis nem tudott kijönni a kollégáival, és ez a felmondás lehetővé tette, hogy egy régóta fennálló területre vonatkozó problémáját megoldja. Az aranyeres csomók megjelenése a végbélfekély helyreállítását jelenti.

MÁSODIK RÉSZ

I. FEJEZET

Testünk és a konfliktusok

„Ami a hernyónak a világ vége, az valójában egy csodálatos pillangó.” Lao Tse

John Eccles – akit az idegsejtek közötti impulzusátvitel vegyi folyamatainak felfedezéséért orvosi Nobel-díjjal tüntettek ki – a következőket mondta: „A tudósok túlnyomó többsége ismereteit, képzettségét olyan iskolákban szerezte, ahol tisztán materializmust oktattak nekik. Ennek következtében kiindulási pontként egy meglehetősen merev világképet kaptak, mely sulykolt dogmák sorozatából áll. Ezek közül nagyon sokat soha nem bizonyítottak be, értelmezésük, magyarázatuk is csupán feltételezésen alapszik. Ezért ragaszkodnak ahhoz, hogy életünk és létezésünk nem más, mint pusztán biológiai folyamatok összjátéka, s meg sem kísérelik megérteni mindazt, ami nem illik bele az eddigi felfogásba, pl. rák, áttét. Elutasítják, azzal az indokolással, hogy 'ez nem tudományos'. Így ez nem csak dogma, még annál is veszedelmesebb: vak hiedelem! A modern tudomány tele van mindenféle hiedelemmel és meggyőződéssel. De talán még megrázóbb az a tény, hogy az emberek elhiszik, hogy a tudomány tévedhetetlen, s hogy mindenre van magyarázata!”

Mint azt már a korábbi oldalakon láthattuk, az Új Orvostudomány öt törvénye végre lehetővé teszi, hogy felismerjük a „betegségek” értelmét, annak minden megnyilvánulási formájában. Ezek ismeretében többé már nem foglalkozunk a „betegségek” tüneteivel, ezek értelmezgetésével és még kevésbé azzal, hogy orvosságokkal gyorsan eltüntessük a tüneteket, hanem sokkal inkább azzal foglalkozunk, hogy minden egyes ember megértse mély érzelmi hátterét, konfliktusait, félelmeit.

Egy olyan utazásról van tehát szó, amelyet belső világunkban teszünk, ami olykor fájdalmas is lehet, de véleményünk szerint mindenképpen megéri. Ez nem jelent kevesebbet, mint hogy életünk sorsfordulóin merjünk szembenézni konfliktusainkkal és az azok mélyén megbúvó félelmeinkkel, majd azokat feldolgozva, új életet kezdeni. Mielőtt közelebbről megismerkedünk a különböző konfliktus-típusokkal és azok következményeivel, talán érdemes még egyszer a magzat különböző agyi területeinek és szervei kifejlődésének sorrendje, valamint az ezzel kapcsolatos „betegségek” közötti összefüggést áttekinteni. A táblázat a következő oldalon látható.

A **nyúltagy** vezérli azt a biológia különprogramot, amely a törzsfelföldés ősidőkre visszavezethető időszakában, a túlélésünk során keletkező konfliktusok biológiai megoldását eredményezi. Ezek a konfliktusok nagyon mélyen érintenek minden élőlényt. Melyek ezek? A „falattal” kapcsolatos konfliktusok.

A „falatot” elkapni, lenyelni, megemészteni átengedni, és kiválasztani. A „falat” tulajdonképpen bármi lehet, ennivaló, levegő, pénz, szabadság vagy akár egy

lottónyeremény, amit már úgy hittünk, megnyertünk, és az mégis kicsúszik a kezünkből, mert eltűnik a lottószelvény.

A „betegség” a konfliktusaktív szakaszban sejtburjánzás formájában nyilvánul meg, azokon a nyúltagy által vezérelt szerveken, amelyek a belső csíralemezből származnak. A helyreállítási szakaszban elsajtosodás vagy sejtelhalás (nekrózis) megy végbe, gombák és mykobaktériumok közreműködésével.

A **kisagy** vezérel minden olyan biológiai konfliktusmegoldást, amely konfliktusokban a „fészek” és a személy sértetlensége, épsége állnak a középpontban.

A konfliktusaktív szakaszban itt is sejtburjánzásra kerül sor, ezúttal a kisagy által vezérelt, a középső csíralemezből kifejlődött szerveknél.

A **nagyagy velőállománya** irányít minden olyan biológiai konfliktusmegoldást, amely konfliktusok önbecsmérléssel, vagy bizonyos szexuális jelleggel kapcsolatosak. Itt a konfliktusaktív szakaszban a középső csíralemezből származó, a nagyagy velőállománya által vezérelt szerveknél sejtelhalás, szövetleépülés megy végbe. A helyreállítási szakaszban ezek a sejtfeloldódások, lyukak feltöltődnek, és ezzel támasztószövetdaganatok

EVOLÚCIÓS LÉPCSŐFOK	KONFLIKTUS FAJTÁJA	AGYI VEZÉRLÉS	CSÍRALEMEZ EMBRIONÁLIS EREDETE	SZERVEK	SZÖVETANI BESOROLÁS	Konfliktusaktív SZAKASZ ISMERTETŐJELEI	HELYREÁLLÍTÁSI SZAKASZ ISMERTETŐJELEI	AKTIVÁLT PARÁNYI ÉLŐ- LÉNYEK
I. lépcsőfok: Túlélés	Ósi (archaikus) létfontosságú	Nyúltagy	Belső csíralemez	Emésztőrend- szer, légző- szervek, húgyutak, szaporítószervek	Mirigyhámszövet	Mirigyrák, csomók	Vérzések, ciszták, elmeszesedés, mély öntudatlanság (kóma)	Gombák, myko- baktériumok
II. lépcsőfok: Önvédelem	Piszok, szennye- zés, félelem attól, hogy meg- támadnak	Kisagy	Középső csíralemez	Bőr, mellhártya, szívburok, hashár- tya	Hámszövet és kötőszövetek	Orrmandulárák, hártyadaganat	Ciszták, hasvízkór, hashártyagyulladás	Mykobaktériu- mok, baktériu- mok
III. lépcsőfok: Elmozdulási ké- peség, mozgás	Önértékelés, Önbecsmérlés, Veszteség, Folyadékkal kapcs.: víz, olaj, lavina stb.	Nagyagy velőállománya	Középső csíralemez	Csontok, ízületek, izmok, inak, ínhüvely, zsír- szövet, csontvelő	Kötőszövetek	Fekélyek, sejtelhalá- sok, elmesztelenedés, kalciumkivonás	Jóindulatú izomdaga- nat (miómák), izom- bántalmak, csontproblémák, fehérvérűség	Baktériumok
IV. lépcsőfok: Önmagunk töké- letesítése, kom- munikáció	Kapcsolattól függő, területtől függő	Férfiaknál jobboldali kéregállomány; nőknél baloldali kéregállomány	Külső csíralemez	Felhám, szívkoszo- rúterek, hörgők, a szem retinája	Kültakaró, hámszövet	Fekélyek, sejtelhalá- sok, szervi működési leállások, pl. bénulá- sok, cukorbetegség, viselkedési zavarok	Polipok, laphám- daganat, infarktus, nyavalyatörés, behegedés, a szervi működési leállás megszűnése	Gombák

(szarkómák), nyirokcsomódaganatok (lymphomák), zsírdaganatok (lipómák), kötőszövetdaganatok (fibrómák) és váladékot tartalmazó üreges képződmények (ciszták) jelennek meg.

A **nagyagy kéregállománya** vezérel minden biológiai konfliktusmegoldást, ami a területre, territóriumra vonatkozik, és ami az egyén elkülönülésével, másoktól való elhatárolódásával kapcsolatos.

A konfliktusaktív szakaszban, a nagyagy kéregállománya által vezérelt – a külső csíralemezből (ektodermából) kifejlődő – szerveknél jellemző tünet az anyagvesztés, a váladékozás, a fekélyesedés. Ezt a helyreállítási szakaszban hegesedéssel történő szövetmegújulás követi. A rákkal egyenértékű megbetegedéseknél a konfliktusaktív szakaszban fellépő bénulások, zavarok, működésbeli gátlások a helyreállítási szakaszban eltűnnek, megszűnnek.

Ahhoz, hogy megértsük, hogy a „betegség” miért pont azt a szervünket érintette, amelyik éppen „megbetegedett”, elegendő újból beleélni magunkat abba, hogy mit éreztünk a „betegséget” megelőző súlyos érzelmi megrázkódtatás pillanatában, vagyis akarva-akaratlanul milyen érzelmekkel éltük meg a sokkot kiváltó eseményt: „Pontosan abban a pillanatban egy spontán és közvetlen érzelmi társítás jön létre a testbeni elhelyezkedés és az érzett érzelem egyéni, sajátos jelentése között. Nem ugyanaz, ha csak megdorgál valaki, vagy ha váratlanul mások előtt megrágalmaznak...” (Dr. Ch. Randier, Idézve: Infor Vie Saine, 117. szám.)

Jelen könyv keretei között nincs lehetőség arra, hogy minden „betegségre” kitérjünk, de arra sincs, hogy a „betegségeket” okozó valamennyi konfliktust megemlítsük. E könyvnek elsősorban az a célja, hogy az olvasóval a gyógyászat egy új látásmódját megismertessük, és arra ösztönözzük, hogy az itt bemutatott törvények alapján keresse meg saját maga problémái okát!

A következő oldalakon néhány, a leggyakrabban előforduló „betegséggel” és az azt kiváltó konfliktussal foglalkozunk csak. A többi konfliktusról és „betegségről” az érdeklődők közelebbi információkat Dr. Hamer e könyv irodalomjegyzékében felsorolt műveiben találhatnak.

A BŐR

A bőr – terjedelme következtében – az emberi test egyik legfontosabb része. Felülete egy felnőtt ember esetében közel két négyzetmétert tesz ki. Védő- és takaró funkciója mellett más lényeges feladatokat is ellát, mint pl. légzési funkció. Szerkezeti szempontból a bőr hét rétegből áll, de témánk szempontjából elég, ha a három fő réteggel foglalkozunk:

a felhám (epidermis), a külső csíralemezből kifejlődő felső, legkülső bőrréteg;

az irha (corium) az alatta elhelyezkedő réteg, ami a kisagy középső csíralemezével áll összeköttetésben;

a bőr alatti kötőszövet (tela subcutanea), a legalsó bőrréteg, ami a nagyagy velőállományának középső csíralemezével van kapcsolatban.

Mint már láttuk, a konfliktusok, betegségek és helyreállítási mechanizmusaik a különböző embriológiai eredetük miatt különbözőek lehetnek. A bőrrel kapcsolatban itt kizárólag a felhámmal foglalkozunk, mivel a „bőrbetegségek” leggyakrabban ezzel kapcsolatosak, s gyakran képezik bőrgyógyászati tanulmányok témáját is.

Egész testünket a felhám fedi, és minden alkalommal, amikor valakivel ténylegesen vagy képzeletünkben kapcsolatba kerülünk, a bőr érintett ebben: pl. kezet nyújtunk valakinek, kapunk egy pofont, gyengéden bánunk egymással, összebújunk valakivel, vagy éppen szeretgetünk egy kutyust stb.

A felhámmal kapcsolatos konfliktusok többnyire ilyesfélék: „Szívesen lennék kapcsolatban valakivel, de nem tudom megoldani!” – A konfliktusaktív szakaszban fekélyek, sejtelhalások keletkeznek a bőrön ott, ahol a kapcsolat nem lehetséges, és a helyreállítási szakaszban a felhám megduzzad, vörössé válik. A bőrön kiütések (exanthemek) jelennek meg, bőrgyulladás (dermatitis), lázzal járó csalánkiütés (urticaria), ideges alapú bőrgyulladás (neurodermitis) és nedvedzéssel, viszketéssel járó bőrgyulladás (ekcéma) jöhet létre: úgy tűnik, mintha a bőr beteg lenne.

Az ember általában ebben a pillanatban fordul bőrgyógyászhoz, tehát éppen a helyreállítási szakaszban. Mivel a konfliktus-aktív szakasz gyakran sokáig tart, a legtöbb esetben ez a második szakasz is hosszú. Ezen kívül előfordulhatnak visszaesések, amelyeket ismételten helyreállítási szakaszok követnek, ezek pedig a helyreállítási időt csak tovább nyújtják.

Eszterke esete

A kislányt tízéves koráig a nagymamája nevelte. Szülei hivatásuk miatt folyton úton voltak, és nem törődtek vele. Végül az anyja állást talált Franciaországban, és elhatározta, hogy magához veszi. Eszterkének el kellett válnia a nagymamájától, ami bizony nagyon nehezére esett. Ezt követően a bőrén fekélyek jelentek meg, és a lába állandóan hideg volt. Idővel mégis hozzászokott az új környezetéhez, túltette magát érzelmi megrázkódtatásán, és így belépett a helyreállítási szakaszba. Ekkor gyulladós bőrpírosság (erythema) jelent meg rajta - különösképpen a karján - mivel az volt a szokása, hogy ölelgette nagymamáját.

ZSÍRSZÖVETEK, IZMOK, INAK ÉS CSONTOK

A zsírszövetekben, izmokban, inakban, csontokban nyilvánul meg a kisebbrendűségi konfliktus valamennyi formája, méghozzá azon a ponton, amit képzeletben vagy ténylegesen a kisebbrendűségért, értéktelenségért, leértékelésért teszünk felelőssé.

Zsírszövet

Zsírszövet szinte mindenütt előfordul a testünkben. Hőszigetel, és így csökkenti a bőrön keresztüli hőveszteséget, fontos energiatartalékot jelent, és különböző szerveknél védő-, támasztó funkciót lát el. A zsírszövetsejtek fő funkciója a semleges zsírok (a trigli-ceridek) tárolása.

Tomí története

A fiú 17 éves volt, amikor az első szerelmes kapcsolat időszakába lépett. Nagyon soványnak képzelte magát. Minden alkalommal, amikor tekintete egy lányéval találkozott, ez volt az első gondolata: "Biztos azt gondolja, hogy nagyon sovány vagyok!" - A következő húsz évben a testen mindenhol zsírdaganatok (lipómák) képződtek. Mikor megértette a problémáját, akkor a zsírdaganatok egy héten belül eltűntek.

Egy másik eset: ha valamelyik testrészünket - például a lábunkat - nem tartjuk esztétikusnak, és akárhányszor mepillantva, a következőkre gondolunk: „Nincs szép lábam!” - akkor ez a helyzet egy enyhébb kisebbségi konfliktushoz vezet, amely a konfliktusaktív szakaszban a zsírszövet elhalását vonja maga után, míg a helyreállítási szakaszban zsírdaganat és a szövetek átfogó újraképzése megy végbe.

Harántcsíkolt- és simaizomszövetek

A különböző izmok feladata, hogy váltakozó megfeszülésükkel és elernyedésükkel létrehozzák a test mozgásait:

A harántcsíkolt izmok, amelyek a rostjaik különleges elrendeződéséről kapták a nevüket, a csontokhoz rögzülnek, és ezáltal teszik lehetővé a csontváz mozgását.

A szívizomzat a szív összehúzódását és elernyedését végzi.

A simaizomszövetek a test üregeinek belső falaiban találhatók, pl. gyomor, belek, más hasi szervek, véredények, vérerek – és ezen szervek mozgását biztosítják.

Ha a súlyos érzelmi megrázkódtatás okozta „betegségben” a harántcsíkolt izomszövet az érintett, akkor a konfliktus mindig egy mozgással kapcsolatos kisebbségi érzéssel hozható összefüggésbe, mint például nem vagyunk képesek elfutni valami vagy valaki elől, nem tudunk valakit megtartani vagy visszautasítani, vagy nem tudjuk megvédeni magunkat, vagy ki kellene törnünk valahonnan, de nem tudunk stb. Ennek következménye, hogy a konfliktusaktív szakaszban izomsorvadás (atrofia), a helyreállítási szakaszban pedig az izmok megnagyobbodása, ún. túltengés (hipertrofia) alakul ki.

A simaizmok esetén ezzel szemben más konfliktusról van szó: a „falat” a bélben nem tud továbbhaladni. Ennek következménye, hogy a konfliktusaktív szakaszban az izomszövetek elhalnak, a helyreállítási szakaszban viszont izomdaganat (mióma) jön létre, bélgyökcsökkel és a tápláléktovábbító izommozgás (perisztaltika) fokozódásával.

Az inak

A kötőszöveti rostokból álló inak funkciója, hogy az izmokat a csontokhoz rögzítsék.

Egy kisebb mértékben letört önbecsülés a konfliktusaktív szakaszban az ínszövet elhalásában nyilvánulhat meg: pl. Achilles-ín szakadásban. A meleg szakaszban pedig az ínszövet helyreállítása megy végbe, egy induzzanat formájában.

A csontok

A csontok képezik azt a vázat, amely támasztja és védi szerveinket, valamint lehetőséget biztosít testünknek a hatékony mozgásra, helyváltoztatásra. A csontok dinamikus, erőteljes szövetek, amelyek az életünk folyamán állandó elbontás és újraképzés által újulnak meg.

Az önleértékelési, önértékelési konfliktusok csontjaink „megbetegedésével” járnak. Ha a konfliktusban a negatív érzelmek intenzívek, akkor a csontváz egy részében kalciumkivonás, elmész-telenedés (dekalifikáció) következik be. Ha a konfliktus hosszabb ideig áll fenn, akkor az a csontszövetek elhalásához (oszteolízis-hez) vezet, vagyis ténylegesen lyukak keletkeznek a csontban. Önbecsülésünk

megtépázása nyilvánul meg abban is, ha a fogaink kilyukadnak. Ebben az esetben nagyon könnyen behatárolható az „okozó” konfliktus, erről a későbbiekben még bővebben lesz szó.

A pézsmatulok

Észak-Kanada erdeiben beköszönt a pézsmatulokok párzási ideje, és a hímek a nőstények kegyeiért harcolnak. Szokatlan harcmódot figyelhetünk meg. A küzdelem vérmes: a két hím hosszan nekifut, és fejükkel frontálisan egymásnak rohannak. Az a vesztes, aki a becsapódást nem állja ki és kiszédül.

Tehát a pézsmatulokok teljes erejüket a hátsó lábaik combcsontjába összpontosítják. A vesztes kisebbrendűségi konfliktust él meg, nem volt képes ellenfelével szemben helytállni. A konfliktus abban a testrészében nyilvánul meg, ami nem tette lehetővé, hogy véghezvigye ösztönös felindulását - ebben az esetben a combcsontja felső része - és ennek következtében elkezdődik a combcsontnyak elmesztelenedése. Idővel a vesztes beletörődik helyzetébe, gondolatai már a következő kihíváson járnak. Mi történt itt? Túltette magát önértékelési konfliktusán és belépett a helyreállítási szakaszba: csonthegyszövet képződik, amelynek az a funkciója, hogy a combcsont nyaki részét - a jövőbeli harcokra tekintettel - erősebbé tegye, mint előtte valaha volt.

Klára esete 1993 júniusában Klárát a kollégái felbujtják, hogy álljon ki egy kolléganőjük mellett, akit röviddel azelőtt váratlanul kirúgtak. Hétköznapi jelenet: az igazgató dühöngött, szitkozódott, oda se figyelt Klárára, akit magát is elbocsátással fenyegetett. Klára kétszeresen is megalázottnak érezte magát. Egyrészt az igazgató miatt, akitől „a fejmosást” kapta, másrészt a kollégái miatt, mert nem sikerült rávennie az igazgatót, hogy visszavegye kedvelt kolléganőjüket.

Még az év decemberében tönkrement a cég, és Klára talált magának egy másik állást. Röviddel ezután a nyakcsigolya tájékán erős fájdalma támadtak. Az orvos először reumás tüneteknek nyilvánította, de a későbbi vizsgálatokból az derült ki, hogy csontszövet-felszívódást helyreállító gyulladásról volt szó, ami teljesen érthető, hiszen Klára belül a történeteket egy mélyseges intellektuális és erkölcsi megalázásnak élte meg, vagyis úgy, mint akit önérzetében súlyosan megsértettek.

Laura története Laura, anyósa cégénél dolgozott, aki lekezelően bánt vele. Egy nap közölte, hamarosan ki fogja rúgni. Laura mellett nem állt ki férje. Túlságosan elfoglalt volt, nem szentelt felesége problémájának elegendő figyelmet. Laura ettől egyre inkább szenvedett. Kisebrendűség, megalázottság érzése töltötte el, ami csak fokozódott, amikor befejezetlen szakmai tanulmányaira gondolt, hiszen így még rendes állást sem fog találni magának, és arra kényszerül, hogy otthon maradjon.

A konfliktus hat évig tartott. Ismételt visszaesésekre került sor; méghozzá minden alkalommal akkor, amikor anyósát meglátta. Egy napon eltört a combcsontja felső része, ami a fenti konfliktus egyenes következménye. Úgy érezte, nem tehet mást, engedelmeskednie kell az „erősebb” személy akaratának. Idős emberek gyakran élnek meg ehhez hasonló helyzeteket.

Gabriella esete Gabriella már két éve teniszoktatásra járt. Nagyon tehetséges, és ezért csoportjában mindig az elsők között volt. Teste erőteljes növésben volt, ami 1990/91 telén ahhoz vezetett, hogy már nem játszott olyan kiegyensúlyozottan. Decemberben a teniszedzője többször is nyilvánosan ráordított: „Te jó Isten, mit csinálsz? Már arra sem vagy képes, hogy egy rendes felütést adjál!” - Gabriellának hamar elege lett a teniszből és abból, hogy mások előtt égensék. Visszavonult, elzárkózott, és még csak biciklizni sem ment a barátaival.

Az édesanyja - akinek az egészről fogalma sem volt - júliusban vett neki egy számítógépet. Gabriella nagyon büszke volt rá. Többen meglátogatták, játszottak a gépen. Jobb kezével eközben a videojátékokban is különösen ügyessé vált, ki is tűnt a többiek közül. Mi történt? Lassan visszatért önbizalma és önbecsülése - vagyis konfliktusa feloldódott, és így „betegsége” belépett a helyreállítási szakaszba. Július végén egyre jobban fáj a csuklója, a szülők már attól tartottak, hogy valahol eltörte. Augusztus végére nagy fájdalmak voltak, még meg is duzzadt a csuklója. A röntgenfelvételek azt mutatták, hogy csontszövetdaganat (oszteoszarkóma) képződött, ami a teniszes konfliktus miatt keletkezett csontszövetfelfeszítődés helyreállítási fázisa.

Csontszövetdaganat (oszteoszarkóma)

Amit egyébként csontszövetdaganatnak diagnosztizálnak nem más, mint egy viszonylag jelentéktelen kinövés, amely a helyreállítási szakaszban keletkezik. A támasztószövetdaganatnak (szarkómának), amely a helyreállítási szakaszban képződik, semmi köze a konfliktusaktív szakaszban keletkező daganathoz (karcinómához). Embriogenetikai szempontból a különbség: míg a daganat (a tumor) a külső- és a belső csiralemezből ered, addig a támasztószövetdaganat (szarkóma) a középső csiralemezből származik. A csontszövetdaganat mindig egy önértékelés, önbecsülés-csökkenéssel kapcsolatos konfliktus helyreállítási szakaszának megnyilvánulása. Minél erősebb a kisebbrendűségi érzés, annál erősebben sújtja a csontvázat a csontfelfeszítődés; a lyukak képződése, a csontszövet elhalása. A csontszövetdaganatnál tehát a csont újbóli kalciumbeépítéséről van szó. Hamer szerint nincs különbség a csonttörés után képződő csonthegyesedés és a csontszövet daganat (oszteoszarkóma) között, amely semmilyen beavatkozást nem igényel, hacsak a csontsejtek túlzott elszaporodása működésbeli vagy esztétikai problémával nem jár. Ezzel szemben Hamer doktor kifejezetten utal a helyreállítási szakaszban a szövetkimetszés (biopszia) veszélyességére, mivel azt az agy támadásként érzékeli, és rögtön megpróbálja helyreállítani. Ennek ismételt hegképződés a következménye, ezáltal a csontszövetdaganat megint csak egyre nagyobbá válik.

Fehérvérűség (leukémia)

Dr. Hamer 1990-ben egy szemináriumon utalt arra, hogy súlyos önértékelési-, önbecsülési konfliktus esetén a konfliktusaktív szakaszban nagy mennyiségű csontsejtfelfeszítődés (oszteolízis) jön létre, amelyet a konfliktus leküzdése után, a helyreállítási szakaszban átfogó kalciumbeépüléssel együttjáró csontszövetújraépítés (rekalcifikáció) követ. Ahhoz, hogy ez létrejöhessen, nagyobb mennyiségű fehérvérsejt szükséges, ami viszont fehér-vérűséget jelent. A fehérvérűség tehát a helyreállítási szakasz része, ami a gyógyulási folyamat befejeztével megszűnik. A konfliktus megoldódásának pillanatában kitérnek az erek. Ez egyfajta vérhígulás, ami a vérvizsgálatok eredményeit kevesebbnek mutatja, mint amennyi valójában. A valós vérszegénységhez még az erek tágulása okozta látszólagos vérszegénység is társul. Ilyenkor normál esetben vérátömlesztéssel avatkoznak be, hogy a hemoglobin – a vörösvérsejtek oxigént szállító fehérjeje – értékét, ami „nem normális”, mesterségesen megemeljék. A vérátömlesztést követően a páciens egy „vér-konfliktust” él meg – e konfliktusfajtát egyébként egy vértócsa látványa, vérvétel, művele alkalmazás stb. is kiválthatja –, ami a lép elhalásához és a vérlemezkék számának drasztikus csökkenéséhez vezethet.

Minden sérülésnél vagy vérzésnél is természetes reakció a vérlemezkék mozgósítása, amelyek a sérült testrészhez vándorolnak. Ezért kevesebb vérlemezke van a keringésben, elhagyják a vérkeringést, hogy a sérülést véralvadás révén „befoltozzák”. Többek között ez sem „természetellenes” állapot! Mégis, ekkor hagyományosan kezelésként ismételt vérátömlesztést alkalmaznak – új vérlemezkékkel –, ami Hamer doktor szerint végeredményben akár a páciens halálához is vezethet.

Még azok a gyerekek is, akik már eleve fehérvérűséggel jönnek a világra, egy – a megszületés előtt lezajlott, önértékelési, önbecsülési konfliktust követő – helyreállítási szakaszban vannak. Ha a magzat szeretné elhagyni az anyaméhet, de az nem sikerül neki, akkor egy önértékelési konfliktust élhet át, ami a születéskor megoldódik. Ekkor a baba áttér a meleg szakaszba, ahol a csonttritkulás helyrehozását fehérvérűség kíséri. A fehérvérűség tehát ebben az esetben is a helyreállítási szakasz jelensége, míg a konfliktusaktív szakasz még az anyaméhben zajlott le.

Díszdoktorátust a farkasnak!

Az erdőben a farkas üldöz egy fiatal szarvast. Könyörtelen harc folyik a túlélésért. A szarvas menti a bőrét, ahogy csak tudja, a farkas pedig fáradhatatlanul lohol, hogy zsákmányt szerezzen, hogy végre ennivalóhoz jusson. Ám az erdő aljnövényzete sűrű, tele letört ágakkal, fákka, elszórt sziklával. A szarvasnak sikerül nagy ugrásokkal távol tartani magát a farkastól, aki minden erejét beveti, nehogy szem elől tévéssze kiszemelt áldozatát. A nagy rohanásban hirtelen egy széles ároknál találják magukat, amelyen a szarvas óriási ugrással kecsesen átszökken. A farkas sem akar lemondani a vacsorájáról, ezért nekirugaszkodik, de az ugrás túl rövidre sikerül, beleesik az árokba, és eltörik az egyik lába. - Baj van! Mi lesz most vele? Az erdőben nincs elsősegélyhely, nincs állatorvos, aki a törött lábat begipszelhetné. A természet a farkas tudtára adja, mit kell tennie, hogy élve megússza: nagy kínok között kimászik a gödörből, és keres egy sűrű bozótot, hogy elrejtőzve benne, végre ledőljön. Összekuporodik, fertőtlenítés gyanánt a horzsolásait nyalja - a nyál ugyanis fertőtlenít -, és éhségéről meg is feledkezve elszenderedik, hogy a lehető legkevesebbet mozogjon. Telnek a napok, a farkas mégis inkább mozdulatlanul vár. Szomját harmatcseppekből csillapítja, és alkalomadtán megeszik egy-egy hernyót, ami az orra előtt mászik. Ha mocorog, a lába iszonyúan fáj, ezért igyekszik nem fészkelődni. A törés helyén a csont eközben elkezdte újra felépíteni magát. Ha ilyenkor a farkastól vért vennénk, megállapíthatnánk, hogy enyhe fehérvérűsége van. Körülbelül negyven nap múlva elindulhat kisebb portyákra, és ekkor már bátran használhatja lábát. A csonton hegsvet, csontszövetdaganat (osteoszarkóma) képződött, melynek célja, hogy erősebbé tegye a lábat, mint korábban volt, hogy még egyszer a csont ugyanott ne törhessen el. A helyreállítási szakaszban így kap értelmet a „betegség”, a középső csíralemezből kifejlődött csontszöveten képződött daganat formájában, melyet az agy irányít, és a tárolt biológiai különprog-ram valósít meg. A farkas így megmenekült, és újból vadászni mehet. Nem tudunk egyetlen farkasról sem, aki fehérvérűségben, vagy csontszövetdaganatban (osteoszarkómában) halt volna meg.

A SZÍV KERINGÉSI RENDSZERE

A szív keringési rendszerének meghajtószerve a szív. Ez az a szivattyú, ami arról gondoskodik, hogy megállás nélkül friss, oxigénnel és tápanyagokkal telített vér folyjon a testünk összesen kb. százezer kilométer hosszú érrendszerében.

A szív koszorúerei (szívkoszorú-artériák) – Szívinfarktus

A szívizmot a szív koszorúerei látják el vérrel. Az a feladatuk, hogy oxigénben gazdag vért vigyenek a szívhez.

Az erősebb törvénye

Kanada egy erdős területén egy szarvascsorda él a vadonban, zavartalanul, a természet törvényei szerint. A vezérhím egy pompás és nagy benyomást keltő szarvas, rendben összetartja a csordát, védelmezi területét, és akaratát ráerőlteti a többiekre. Időnként megszaglássa a szarvastehenek vizeletét, kémlelve a párzás idejét. Ha elérkezett az idő, gondoskodik fájának fenntartásáról.

A borjak mindig tavasszal születnek. A tél beálltakor már elég erősek, hogy a farkasok támadásai ellen is védekezzenek. Minden a természet törvényeivel összhangban, tökéletesen el van rendezve. A szarvasgidák az évek folyamán növekszenek, és közülük egy, a legderekabb, kezdi megérezni a természet késztetését: szeretne a maga ura lenni, szeretne sok ilyen szép szarvastehenet magának, és szeretne uralkodni a többiekben. S eljön a nap, amikor elég erősnek érzi magát, hogy kihívja a vezérhímet, hogy megfossa őt a területétől, és legyen saját „háreme”. Megküzdenek egymással. De a fiatal szarvasnak kevesebb tapasztalata van az idősebbhez képest, így hát az idősebb kerül ki győztesen, aki már számos küzdelmet tud maga mögött. Ismét eltelik egy-két év, és a fiatal szarvas egyre erősebb lesz, míg a vezérbika lassan kiöregszik. Ezúttal a fiatalabb nyeri a harcot, és megfosztja ellenfelét „attól, ami eddig az övé volt”. De az idősebb szarvas újból támad, mert a területéhez biológiailag szorosan kötődik, és vissza kell hódítania azt, máskülönben már csak a halál marad neki. Hogy a fiatal szarvassal szemben egyáltalán esélye legyen, a természet ad neki még egy lehetőséget: erősebbé kell válnia! Ehhez növelnie kell az izmait, azokat még több vérrel ellátni, hogy a szükséges tápanyagokat még nagyobb mennyiségben szállíthassa oda. Mivel a szívkoszorúartériák a középső csíralemezből származnak, ezért a megoldás az, hogy fekélyek, sejtelhalások képződnek, mert ezáltal növekszik az ütüér átmérője, s több vér tud átfolyni rajta. De az erre maradó idő is korlátozott, csak körülbelül tizennégy nap. Ha tovább tartanának a harcok, az az egész szarvascsorda zavarához vezetne. A borjak születése belecsúszna a nyárba, és a tél beálltakor még nem lennének elég erősek, hogy el tudjanak menekülni a farkasok elől. Ezért az idősebb szarvasnak e határidőn belül kell visszanyernie területét. Ha csak később tudja visszaszerezni, vagyis ha a konfliktusa túlságosan sokáig tart, vagy ha egyáltalán nem hódítaná vissza, akkor szívinfarktusban elpusztulna.

Az ember számára a „területe” (a territórium) bármi lehet: a háza, a munkahelye, az autója, a családja, a környezete, amiben jól érzi magát. Tágabb értelemben azok a személyek is, akik a mindenkor területéhez tartoznak: családtagok, gyerekek, munkahelyi kollégák vagy alkalmazottak. Ezek mellett még más összetevők is szerepet játszanak: ilyen lehet, ha az ember, szeretne valamit csinálni, de akadályozzák benne, pl. hogy egy egyesületet vezessen, egy raktár árukészletét gondozza, vagy a családi kasszáj ellenőrzése alatt tudja, de éppen az anyós az, aki beleavatkozik minden fontos döntésbe stb. Aztán történik valami, ami az egyén életét megcsorbítja: elbocsátás, nyugdíjkorhatár elérése, válás, autólopás, idősök otthonába költözés, anyagi csőd stb.

Abban a pillanatban, amikor a személy mindent megtesz, hogy visszanyerje az elvesztett területét, a természet beindítja a megfelelő biológiai túlélési programját: a jobbkezes férfiaknál és a balkezes nőknél a szívkoszorúartériákon fekélyek képződnek, amelyet erőteljes szívgörccs kísér: a szervezetünk minden energiát mozgósít, hogy „garantálja sikerünket"! Közismert, hogy statisztikailag több férfit sújt szívinfarktus, mint nőt. A jobbkezes hölgyeknél vénagyulladás lép fel hasonló esetekben.

Amint a konfliktust megoldjuk, az agy ellenkező értelmű parancsot ad ki, és hozzáát a helyreállításához: az elfekélyesedett részek (intima) duzzanatával, és a szívkoszorúartériák elszűkíté-sével, amit tévesen az infarktus okának tartanak. Erre a probléma megoldása utáni második és hatodik hét között kerül sor.

Ha a konfliktus kevesebb mint három hónapig tartott, a tünetek kiterjedése behatárolódik: szívritmuszavarra (arrhythmiára) kerül sor.

Ha a konfliktus háromtól nyolc vagy kilenc hónapig tartott, a konfliktussal való megbirkózás utáni második és hatodik hónap között kerül sor a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópontra (az epileptoid krízisre), vagyis ebben az esetben a szívinfarktusra, amelynek erőssége a konfliktus időtartamától és terjedelmétől függ.

Ha a konfliktus több mint nyolc, vagy kilenc hónapig tartott, az agyi duzzanat, amely a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópontért (az epileptoid krízisért), vagyis jelen esetben a szívinfarktusért felelős, túlságosan nagyra nő, és az infarktus halálos kimenetelű. De nem szabad megfélekedni róla, hogy közvetlenül a szívkoszorúartériákért felelős agyi terület mellett helyezkedik el az a terület, ami a szívritmust szabályozza. Ezért a túlméretezett helyreállítási vizenyőnek (ödémának) kihatása lehet erre a területre is – azaz zűrzavaros parancsokat adhat a szívnek. A szívinfarktus oka tehát az agyban van, nem a szívben!

De Hamer doktor szerint még a legsúlyosabb esetben is sok személyt meg lehetne menteni, ha a páciens a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópontig (az epileptoid krízis időpontjáig) vagy röviddel előtte, visszerbe adott (intravénás) nagy adag (dózisú) kortizon – gyulladásos folyamatokat gátló, mellékvesekéreg hormon – injekciót kapna, és a hideg szakaszt előidéző, a szimpatikus idegrendszer működését fokozó szert adnának neki, pl. kávé, tea. De semmikképpen se adjunk vénán keresztül folyadékot (infúziót), mert azzal a már önmagában is túl nagy agyi vizenyőhöz csak még több folyadékot viszünk be, amellyel fokozzuk a kockázatot!

Az üvöltő szirénával száguldó mentő, és a gyakran támadásként érzékelt, szívre helyezett hideg EKG, szokszor a túlélési esélyek csökkenéséhez járul hozzá. Ténylegesen megfigyelték, hogy az infarktussújtotta „betegeknek" otthon sokkal nagyobb a gyógyulási esélye, mint a kórházban, mivel az utóbbiak eltávolodnak a saját területüktől.

A szívburok

A szívet a szívburok borítja be, és ez tartja meg a helyén. Egyfajta zacskóról van szó, ami védi és körbefogja a szívet, ezzel egyidejűleg elegendő mozgásteret enged neki, hogy gyorsan és erőteljesen összehúzódhasson.

Ha a páciens a következő diagnózist kapja: „Kedves Uram, mostantól Önnek nagyon oda kell figyelnie magára, máskülönben szívműtét fenyegeti!" – amit a szívére célzott támadásnak él meg, ha a diagnózist követően aggódik a szíve vagy szerettei miatt, ha

fájdalmaktól, heves szívveréstől retteg, vagy attól tart, hogy a szívproblémája következtében megdagadnak a lábai, akkor nagy a veszélye, hogy szívburokdaganatot hoz létre. A kisebb izgalmak következtében fellépő biológiai megoldás a szívburokgyulladás, ami szapora szívveréssel, és légzési panaszokkal jár. Ezek a tünetek gyakran új érzelmi megrázkódtatásokat (traumákat) váltanak ki, és beindítják azt az ördögi kört, amelyből már nagyon nehéz kitörni. De semmi sem lehetetlen!

Koszorúérvénák – Tüdőembólia

A széndioxiddal és a kiválasztandó bomlástermékekkel telített vér a koszorúér vénáiban áramlik a tüdő felé, hogy leadja a széndioxidot és oxigént vegyen fel. Amikor az állatvilágban a nőstény tüzel, ösztönösen növekszik a védelem, párzás és táplálás iránti igénye, hogy kizárólag a kölykök világrahozatalával foglalkozhasson. Ez az emberek esetében is így van. Az ezzel kapcsolatos konfliktusok a következők lehetnek: „Semmibe vesznek, nem figyelnek rámV”, „Nem kapok elég szeretetet...!”, „Szexuálisan frusztrált vagyok, összezavarodtam...!”, „Nőként másodosztályúnak érzem magam...!” – ami a konfliktusnak területtel kapcsolatos jelleget ad.

Anna története

Míg Anna úgy gondolta, hogy a férjével töltött elmúlt éjszaka egy különlegesen forró szerelmes éjszaka volt, ezt hallja férjétől: „Hát ez is csak egy olyan éjszaka volt, mint a többi...” - Mint feleség súlyosan sértve érezte magát nőiességében, ráadásul otthon, a férjével történt a dolog, így érzelmi megrázkódtatása területi konfliktussá is vált, melynek következtében a méhnyakon és a szívkoszorúérvénákon is fekélyek képződtek. Anna úgy oldotta meg konfliktusát, hogy elvált érzéketlen férjétől. Ekkor megkezdődött a „betegség” helyreállítási szakasza, melynek fordulópontján (az epileptoid krízis során) tüdőérelzáródást (tüdőembóliát) kapott, de túlélte.

A NYIROKRENDSZER

A nyirokkeringési rendszer a nyirokfolyadékból, a szállításáért felelős nyirokerekből, s más, a működéséhez nélkülözhetetlen szövetekből és szervekből áll, mely utóbbiak különleges fehérvérsejteket (lymphocytákat) termelnek, amelyek a nyirokcsomókban fordulnak elő, és szoros összefüggésben állnak az immunrendszerrel.

A nyirokrendszerrel összefüggő konfliktustípus: „Úgy érzem, rám támadtak, és meg szeretném védeni magam!” – e konfliktus következtében a nyirokerekben kerül sor fekélyképződésre, hogy azzal nagyobb mennyiségű különleges fehérvérsejtet tudjon áramoltatni, hiszen ez a mi „védelmi rendszerünk”, legalábbis biológiai értelemben.

A nyirokcsomók vagy nyirokmirigyek úgy viselkednek, mint a csontok: a hideg szakaszban elsorvadnak, elhalnak, míg a meleg szakaszban duzzanatok (adenopathiák) jönnek létre.

Laci története

Laci házasságának zátonyra futását súlyos érzelmi megrázkódtatásként élte meg, mintha egy támadó betolakodott volna az életébe. Ám valamivel később új partnert talált magának, ami megoldotta problémáját. A helyreállítási szakasz a jobb hónalj tájékán megjelenő nyirokcsomóduzzanat formájában, karjának megduzzadásában nyilvánult meg.

A LÉGZÉS SZERVRENDSZERE

A légzés szervrendszere gázcsere céljára szolgál, azaz oxigén felvételére és széndioxid leadására. A légzés teszi lehetővé a gázcserét a légkör, a vér és a sejtek között, három különböző eljárás segítségével, melyek a következők:

a tüdő szellőztetése, a levegő kicserélése a belélegzésen és kilélegzésen keresztül, mely a tüdő és a légkör között megy végbe;

a külső tüdőlégzés, amikor a gázcsere a tüdő és a vér között történik meg;

a belső légzés által, amikor a gázcsere a vér és a sejtek között megy végbe.

A légzés szervrendszere a felső- és alsó légutakból áll. A felső légutak része az orr és a garat, míg az alsó légutak a gégefőből, légcsőből, hörgőkből és a tüdőből tevődnek össze. Most csak azokra a konfliktusokra térünk ki, amelyek a gázcseréért felelős szerveket, a tüdőt és a hörgőket érintik.

A tüdő

Vannak olyan szervek, amelyek nélkül a túlélés lehetetlen. Ezek: az agy, a szív, a tüdő, a máj, és a vesék. Ezek a létfontosságú szervek. A tüdő ill. a tüdőhólyagocskák nélkül a túlélés lehetetlen. Ezek juttatják testünkbe az oxigént.

Olyan konfliktusokban, amelyeknél a tüdő is érintett, a legbelsőnkben rejlőd mélységes, ősrégi, haláltól való félelemtől van szó. Attól való félelem, hogy nem tudunk tovább lélegezni, hogy megfulladunk, hogy nem bírjuk tovább, ha nem jutunk több levegőhöz stb. A szervezetünk erre többlet tüdőhólyagsejteket állít elő, hogy több oxigént vehessünk fel a környezetből, és ezzel életben maradhassunk. Az ilyen esetekben a tüdőben keletkező kerek göcök, amelyek röntgenfelvételeken láthatók, azt jelentik, hogy a konfliktus, amelynek hátterében a halálfélelem állt, túl sokáig tartott, és ezért a szervezetünk a többletsejtek termelését túlzásba vitte. A tüdőhólyagocskákkal kapcsolatos (alveoláris), tömör (kompakt) daganatok a konfliktus megoldásáig szaporodnak. Amennyiben a saját halálunktól félünk, úgy a röntgenfelvételen különböző fehér foltokat lehet látni, míg egy más ember halálától való félelem esetén egyetlen egy ilyen fehér folt jelenik meg. A halállal járó szenvedésektől való félelem, különböző foltok, csomók alakjában nyilvánul meg a felső tüdőrészben, amelyek lefelé haladva egyre kisebbekké válnak.

Abban a pillanatban, amikor a személy halálfélelme megszűnik, vagyis a konfliktust megoldotta, minden többletsejt, amit a testünk a túlélés céljából hozott létre, feleslegessé válik. Ha az embernek szerencséje van, és nem oltották be tuberkolózis ellen, akkor a Koch-bacilusok – amelyek ősrégi, és a belső csíralemezzel vannak kapcsolatban – elkezdik a tüdőt a daganatsejtektől megtisztítani, amely köpet formájában távozik. A végén kerek, jól kitisztított üregeket (cavernákat) hagynak hátra. A problémát ezzel lezártnak tekinthetjük, hacsak ismét téves értelmezés miatt tuberkolózist nem diagnosztizálnak, amivel újabb halálfélelmet, azaz halálfélelemkonfliktust kiváltva, újabb tüdődaganat alakulhat ki.

A hörgők

A hörgők az emberi faj fejlődéstörténete folyamán jóval később fejlődtek ki, mint a tüdő. Míg a hörgők a külső csíralemezből származnak, addig a faj fejlődéstörténete elején kialakult tüdő a belső csíralemezből jött létre. Ezért is viseli meg kevésbé a szervezetünket a hörgőkkel kapcsolatos konfliktus. Ez is összefügg a „Nem jutok

levegőhöz!" – konfliktussal. Azonban itt arról a levegőről van szó, ami életterünkben vagy területünkön körülvesz bennünket.

Arról a „minimumról" van itt szó, amire mindegyikünknek szüksége van: „Hagyj levegőhöz jutni!", „Nem kapok tőled levegőt!", „Mióta a férjem nyugdíjba ment, az életterem is kisebb lett!", „Arra kényszerülök, hogy a házam egy részét kiadjam...!", „Az új igazgató nem hagy annyi 'mozgásteret' a munkám során, mint korábban volt!". – Ha a súlyos érzelmi megrázkódtatás pillanatában előtérbe kerül a halálfélelem érzése, a baloldali hörgőágakon keletkeznek fekélyek. Ha ezzel szemben a területvesztés érzése az uralkodó, a fekélyek a jobboldali hörgőágakban bukkannak fel. S mivel így a „terület" is veszélyben van, a heves érzelmi megrázkódtatás hatásai egyidejűleg a szívkoszorúereket is érinthetik.

Mint mindig, a konfliktus feloldása után a test áttér a helyreállítási szakaszba, és betokozza a fekélyeket. A hörgőkön belüli nyálkahártya megduzzad, ami végsősoron a tüdő tökéletlen telítődését eredményezi. Ezt gyakran helytelenül súlyos betegségnek, hörgőráknak diagnosztizálják. Nyálkás köhögéssel, huruttal, és átfogó kilökődéssel jár együtt, miközben a fölösleges sebszövet kiválasztódik. Minél tovább tartott az életterünkben a konfliktus, amelyet a lecsökkent levegőmennyiség érzése okozott, annál nagyobb a légzéselégtelenség kockázata:

egy könnyebb konfliktust nátha, influenza követ a helyreállítási szakaszban;

egy intenzívebb konfliktus a meleg szakaszban hörghuruttal vagy asztmával jár;

egy még hevesebb érzelmi megrázkódtatás viszont nagy lyukakat eredményezhet, amelynek következtében a helyreállítási szakaszban hörgődaganat alakulhat ki.

Ezt még az egerek is tudják...

Egy éven keresztül száz hörcsögöt és száz egeret tettek ki füstnek, de a kísérlet végén csak az egereknél mutatkozott tüdőrák. Mint mindig, ennek okát is a biológiai programozásban találjuk meg, minden faj „genetikai örökségében". A hörcsögök ugyanis a föld alatt élnek, ahol a nyirkosság miatt nem keletkezhet tűz. Ezáltal nincsenek füst felismerésére „beprogramozva". Az egerek ezzel szemben magtárakban, pajtákban élnek, ahol öngyulladás vagy villámok miatt is előfordulhatnak tüzesetek. Számukra a füst az első veszély, mely bennük a halálfélelem érzését váltja ki, és menekülésre készíti őket. E tények fényében egészen spontán vetődik fel a kérdés, hogy melyeknek van nagyobb köze a tüdőrák kialakulásához: a dohányzásnak, vagy a dohányzás káros következményeire figyelmeztető, félelmet keltő feliratoknak - amelyeket pusztán „védelmünk érdekében" tesznek a hatóságok a cigarettákra!

Influenzajárványok

Egy városban felbukkan az „évi rendes influenza" vírusa, és néhány napon belül mind az ötvenezer lakos megfertőződik vele. De csak kb. fele lázasodik be. Ezek azok az emberek, akik az elmúlt időszakban kis mértékű, az életterünkben a lecsökkent levegőmennyiség érzése okozta konfliktust oldottak meg. Az ő esetükben a vírus megjelenésével kezdődhet el a helyreállítási szakasz. Légy üdvözlöve, influenza!! Ami ezzel szemben az influenzaoltásokat illeti, tegye fel mindenki önmagának a kérdést: vajon kinek használnak ezek az oltások? Látjuk, hogy nem a jövőbeli influenzavírus fertőzöttjeinek, akiknek az oltástól még inkább legyengül az immunrendszerük. Sőt! Ezáltal még annak a veszélynek is ki vannak téve, hogy messze

súlyosabb problémáik legyenek, mint az influenza kellemetlen tünetei. A kérdésben szerintünk a válasz is benne van...

A SZAPORODÁS SZERVRENDSZERE

A szaporodás gondoskodik arról, hogy egy fajnak utódai születhessenek, hogy a genetikai információt az egyik nemzedék a következőnek továbbadhassa. A férfi szaporítószerveihez tartoznak a herék, a férfi ivarmirigyek, amelyek az ondótermelésre és hormonkiválasztásra szolgálnak. A női szaporítószervekhez tartozik a petefészek, amelyben a petesejt és hormonok képződnek, a petevezeték, a méh és a külső nemi szervek. A női szaporítószervek részének tekintik a melleket is.

Mell

A mellekkel összefüggésben négy fő konfliktus lép fel:

- az emlőmirigy esetén:

az érzelmi traumának a saját területéhez vagy „fészekhez” van köze. Tágabb értelemben egy olyan konfliktusról van szó, ami kapcsolatos mindenkivel, akiket „védőszárnyai” alá von az illető, és akivel szemben anyai érzelmeket táplál. Ha például gyerekekről van szó, a konfliktus jobbkezeseknél rendszerint a bal mellett érinti. Ha viszont egy ismerős áll a konfliktus középpontjában – nemi összetevők nélkül – a jobb mell lesz érintett: pl. egy férfi, akivel szemben a jobbkezes nő anyai érzelmeket érez, vagy tágabb értelemben egy barát, a szülők, testvérei, unokahúga, unokaöccse és unokája, vagy akár a saját kutyája, akit meg akar védelmezni. A konfliktusaktív szakaszban kemény csomó képződik, melynek nagysága a konfliktus időtartamától függ. Ebben a szakaszban a páciensnél gyakran melldaganatot diagnosztizálnak. A helyreállítási szakaszban, baktériumok közreműködésével kellemetlen szagú elsajtosodás megy végbe, s ezzel megtörténik a daganat elbontása. Ha nem állnak rendelkezésre baktériumok, a csomó cisztává tokozódik be, és így parancsol megálljt a sejtosztódásnak. Ebben az esetben a daganat nem a saját túlélésünk biztosítására képződik, hanem egy másik egyed túlélésének megoldására: „A gyermekem élet és halál közt lebeg, termelek hát neki több és táplálóbb tejet, hogy a túlélését ezáltal biztosítsam!” – ez az emlőmirigy biológiai funkciója

- a tejvezetékek esetén:

ha a tejvezetékek érintettek, elválasztási konfliktusról van szó és egy „szívünkhöz” közel álló személlyel való kommunikáció hiányáról: „Legszívesebben a keblemre ölelném...!” – ez lehet egy szeretett férj, aki hivatása miatt sokat utazik, ebben az esetben a jobb mell „betegszik” meg; egy gyermek, aki iskolai tanulmányai miatt távol van otthonától, ez a bal mellett érintő konfliktus. Embrionális fejlődési szempontból a tejvezetékek a mellbimbó betüremkedései, vagyis a külső csíralemezből (ektodermából) származnak. A hideg szakaszban fekélyképződés megy végbe, majd azt a meleg szakaszban a tejvezetékek belsejét bevonó nyálkahártya duzzanata követi. Emiatt váladékképződés indul be, ami nem tud elfolyni, mivel a tejvezetékek éppen e duzzanat miatt elzáródtak. Ennek viszont a

mellbimbó mögötti gyulladás a következménye, amit gyakran teljesen tévesen, fekélyesedő (ulceratív) ráknak diagnosztizálnak,

- a mell bőre esetén:

a személy „bepiszkolva”, „bemocskolva” érzi magát, vagy egy testi épségét veszélyeztető támadástól fél, vagy akár attól, hogy testileg elcsúful stb. E félelmek fizikai megnyilvánulása lehet egy nagy seb a mellen, deformálódhat is a mell, vagy akár le is fogyhat. A hideg szakaszban barna foltok, kelések bukkannak fel, amelyek hosszan tartó konfliktusnál egyre nagyobbá válnak. A meleg szakaszban baktériumok közreműködésével, kellemetlen szag kíséretében a barna foltok csökkennek, majd visszafejlődnek.

- a mell idegvégződése esetén:

ebben az esetben egy, a nem kielégítő távolságtartás miatti: „Nem akarom, hogy hozzám érjenek!” – konfliktusról van szó. „Soha többé nem akarom, hogy egy férfi hozzám érjen!”, „Soha többé nem hagyom, hogy orvos fogdosson!”, „Engem soha többé nem tesznek ki sugárterápiának!” –ezekben az esetekben kis, csomószerű, golyóhoz hasonló, érdekesen elmozdítható képződmények fejlődnek a mellben, amelyek megtapogatáskor elcsúszkálnak az ujjunk alatt. Az ideghüvely folyadékáról van szó, ami kevésbé kering, és kocsonyássá válik. Ha a konfliktus nem tartott sokáig, ezek ismét eltűnnek, más esetben betokozódnak, cisztákká alakulnak.

Az ivarmirigyek (petefészek – here)

Ha ezek a szervek érintettek, egy roppant nagy veszteségkonfliktusról van szó, amit gyakran büntudatérzés és/vagy egy „övon aluli ütés” érzése követ. Ez lehet például egy gyermek vagy egy más közel álló személy elvesztése, akit soha többé nem látunk viszont.

A tyúk és a tojás

Volt egyszer egy tyúk, akitől a gazda minden nap elvette a tojását. Az állat nagyon szomorú volt emiatt, és minden alkalommal egy veszteségkonfliktust élt meg, amit úgy oldott fel, hogy tojt egy új tojást. De a gazda jött újból és könnyörtelenül elvette tőle ezt a tojást is. Ezt ismét egy új veszteségkonfliktus követett, amit egy új tojás megtojása oldott meg. A nők és a nőstényoroszlan kapcsán már láttuk, hogy az utód elvesztésének konfliktusára a biológiai megoldás egy petefészekdaganat létrehozása, ami akár egyszerre több petesejt képződését is lehetővé teszi. De azzal, hogy a tyúktól a tojást folyton elveszik, a konfliktus kettős: egyrészt ehválasztási- és önértékelési konfliktusa alakul ki, aminek következtében a tyúk hátsójáról kezdenek kihullani a tollak, másrészt egy veszteségi konfliktusa jön létre a pillanatnyi területe, esetleg lehetséges csibéi elvesztése miatt, aminek következtében depresszióba esik. Ez az oka annak, amiért a tojást tojó tyúkok elhullajtják a farktollaikat.

Lajcsi tacskója

Lajcsinak volt egy kiskutyája, Pamacs. Egy igazi csaholó, aki egész nap csak hangoskodott. A fiúnak nem volt testvére, és a szülei hivatásuk miatt gyakran magára hagyták egy idősebb nagynénivel. A tacskó vált Lajcsi társává, igazi, figyelmes, hűséges barátok lettek. Sokat beszélt hozzá, egész nap bolondoztak, játszadoztak. Simogatta, magához ölelte, rohangáltak, és amikor a nagy játszásban mind a ketten elfáradtak, leheveredtek és elaludtak a nappali heverőjén. Nagyon közel álltak egymáshoz, és ha kis időre el is váltak, a kutya hangos nyüszítéssel jelezte, hogy Lajcsi jelenlétére vágyik. Egy reggel a kutyusra pórázt tettek, és a nagynénivel együtt rövid sétára indultak. Pamacs az utca túloldalán, egy másik szeleburdi kölyökkutyát pillantott

meg, és a pórázból kiszabadulva kirohant az útestre, és tessék! - Elütötte egy autó! - Ez érzelmileg súlyosan érintette Lajcsit: a fiú egyetlen pillanat alatt elvesztette mindazt, ami leginkább a szívéhez nőtt, sőt még büntudat is gyötörte: „Nem figyeltem eléggé rá!”

A konfliktusaktív szakaszban ilyen esetekben a petefészek vagy a herék sejtközi szövete hal el. A látszat azonban itt is csal, hiszen a helyreállítási szakaszban az elhalt szövet ismét felépül, és ciszta képződik, melynek az a rendeltetése, hogy megerősítse, támogassa a szervet. Ebben az esetben az a funkciója, hogy nagyobb mennyiségű nemi hormont termeljen (ösztrogént vagy tesztoszteront), a férfi férfiasságának vagy a nő nőiességének fokozására. Tehát ebben az esetben is egy nem tudatos, vagyis biológiai megoldással van dolgunk, de már ez sem az egyén túlélésére, hanem a faj fenntartására irányul. Mert mindannyian be vagyunk programozva az egyéni túlélés mellett fajunk fenntartására is!

Különleges esetek: ciszták

A vese- és petefészekciszta ugyanannyi idő alatt fejlődnek ki, mint ameddig egy terhesség tart. Kilenc hónap, amíg egy ciszta képpé válik a szervezet által tőle elvárt funkció betöltésére. Hamer doktor szerint a cisztákat e kilenc hónap alatt nem volna szabad eltávolítani, mert az őket körülvevő szervekre tapadnak. Mivel nincs önálló érhalózatuk, ez idő alatt a környező szervekből szolgálgják ki magukat.

Ezt a természetes biológiai jelenséget – véleménye szerint – egészen a mai napig teljesen alaptalanul szivacsos jellegű (infiltrációs) daganatos kinövésnek tartják, és ezért műtéten eltávolítják. A daganatok egy része az eltávolítást követően a kilencedik hónapig hátralévő idő alatt újraképződik, ezért ismét el kell távolítani. Ebben az esetben „különösen rosszindulatú” daganatként tekintenek rájuk.

A valóságban a cisztát, daganatot vagy szervet addig nem kellene eltávolítani, míg az teljesen be nem tokozódott, mert növekedésének időtartama alatt a szomszédos szervekből kiindulva érelágazások képződnek, melyek a vérellátásáról gondoskodnak. A meleg szakaszban az agy parancsot ad ki ezen összekötő vezetékek leválására, és a szerv ismét önállóvá, önműködővé válik. Csak ezután szabadna – ha a ciszta mérete vagy elhelyezkedése ezt egyébként indokolja – hogy sebészeti beavatkozásra kerüljön sor.

A petevezetékek

Ha a petevezetékek érintettek, akkor „nemi” jellegű konfliktusról van szó, olyanról, mint pl. egy összetűzés legtöbb esetben egy férfival, amelynél szitkozódás vagy durva szavak is elhangzanak.

A nyálkahártya sejtjeinek elszaporodása rendszerint a petevezeték teljes elzáródásához vezet. A megoldás utáni szakaszban egy elsajtosodással járó sejtelhalás zajlik le, ami együtt járhat enyhe vérzéssel.

Példaként egy lovaglásban még kezdő hölgy esetét hozzuk fel: a hölgy paripájával nekiszaladt egy férfi lovasnak, aki erre nyilvános szidalmazással és gusztustalan vulgáris kifejezésekkel illette. Vagy megemlíthetjük egy igen vallásosán nevelt hölgy esetét, akit egy félnótás egyén folyton molesztált, és durván szemérmesítő

ajánlatokkal zaklatta. A fenti szituációkban elszenvedett heves érzelmi megrázkódtatások kiválthatják a petevezeték „megbetegedését”.

Méh

A méh több csíralemezből származó szövetet tartalmaz: a belső csíralemezből származó méhnyálkahártyát, a külső csíralemezből eredő méhnyakat, és a középső csíralemezből kifejlődött méhizom-szövetet.

A konfliktusok és a méh ezzel összefüggő „megbetegedései” különböző természetűek lehetnek, annak megfelelően, hogy a három rész közül melyik érintett az érzelmi megrázkódtatás következtében:

- A méh nyálkahártya esetén : nézzünk két példát:

A nagymama története

„Az unokámnak volt egy olyan kedves, illedelmes barátnője, tudja, mint a lányok a mi korunkban... Egészen jól értett a háztartáshoz, családközpontú, képzett és jól nevelt volt. Annyira szerettem...!” - az idős asszony szemébe könnyeket csalt lelkének bánata. - „Annyira összeillettek az unokámmal...! De ezek a mai fiatalok, ki tudja, mi jár a fejükben! El se hiszem... A múlt héten összevesztek, különmentek és már össze is álltak mással! Ez tragédia!” A nagymama konfliktust teremt magában az unokája életével kapcsolatosan, ami számára elviselhetetlennek tűnik. A konfliktus levezetése a méhen keresztül történik, fizikailag egy daganat formájában.

Egy negyvenöt éves anyuka esete

Eljött hozzánk, daganattal a méhében. Elmondtuk neki az Új Orvostudomány törvényeit, és ezzel felhívtuk a figyelmét arra, hogy röviddel daganata felbukkanása előtt, egy nemi jellegű összetevővel is rendelkező családi drámát élhetett meg, valahogy a következőképpen: „Hát ilyen nincsen!” vagy „Ilyet ember nem csinál!” - de lehetett a konfliktus valamely hozzá közel álló személy - gyermek, barátnő, unokaöcs vagy unokahúg stb. - nemi életével kapcsolatban is. Éppen kimondtuk ezt, a nő szemei könnybe lábadtak, és elvörösödött. Mondtuk neki: élje át még egyszer az érzést, mert csak ekkor tudja a történeteket szavakba önteni, és végre megszabadulni tőle. Egyedül ennek engedelmeskedik az agya, megváltoztatja a korábban kiadott biológiai parancsot, s teste a gyógyulás útjára lép. A nő erre sírva fakadt, és így szólt: „Valóban, a lányomat megerőszkolta egy vadidegen férfi!” - Megfogtuk a kezét, és azt állapítottuk meg, hogy roppant meleggé vált. Pulzusa - amit előtte alig lehetett tapintani - erőteljesen lüktetett. Hagytuk, hogy kisírja magát, és elmondtuk neki, mi fog történni a testében az elkövetkezendő napokban: "Mivel Ön még nincs változókorban, ne ijedjen meg, ha a következő napokban erős vérzései lesznek, sok vért is veszíthet. A teste ki fogja választani a daganatot, és ha Ön azzal, ami történt, csakugyan megbékélt, akkor máris a helyreállítás útjára lépett."

- A méhnyak esetén:

Míg a mehdaganat a hideg szakaszban képződik, amikor a konfliktus még aktív és megoldatlan, addig a méhnyakdaganat a helyreállítási fázisban alakul ki. Különösen fontos, hogy a páciens megértse, a konfliktus megoldása után a teste akkor is rátér a gyógyulás útjára, ha a tünetekből még ezt nem is érzékeljük. Tudnunk kell, hogy ez azért van, mert a test ekkor még nem érte el a teljes egyensúlyi állapotát. Miután

túltettük magunkat a konfliktuson, testünk ténylegesen azt a parancsot kapja az agytól, hogy a konfliktusaktív szakaszban képződött fekélyeket szüntesse meg.

Ha a helyreállítási szakaszban a méhnyak daganata lép fel, akkor nemi jellegű érzelmi zavarral kapcsolatos konfliktusról van szó. Például, ha egy férfi elhagyta a feleségét, és a nő nem képes elviselni a válást. Vagy ha egy nő félelemből eredő szexuális függőségi helyzetben van egy túlságosan közömbös vagy – éppen ellenkezőleg – túlságosan erőszakos partnerrel.

- A méh izomszöveve esetén:

Kötőszövetdaganat (fibroma) lép fel, melyben nagyon sok nő érintett. Ezeknél tulajdonképpen a méh izomszövetelhalásának helyreállítása megy végbe. Kisebbrendűség, értéktelenségérzés miatt fellépő izomszövet elhalásról van szó, például olyan esetben, amikor egy nőnek nem lehet gyermeke, vagy nem olyan gyermeke született, amelyet ő szeretett volna. Itt a nő anyaként áll a középpontban, és nem mint párja kedvese, mert ez utóbbi esetben a méhnyak lenne érintve.

Katalin anyjának története

Katalin hat hónapos terhesség után elveszítette gyermekét: „Derék gyerek vált volna belőle!” - ez volt a mama érzése. Két évvel azután Katalin ismét várandós lett, de ezúttal lánya született a várva várt fiúgyermek helyett. Néhány héttel később Katalin édesanyjánál - aki mélyen átérezte lánya helyzetét - méhizomszövetrákot diagnosztizáltak.

A dűlmirigy (prosztata)

A dűlmirigynek két biológiai funkciója van:

a nemi utakat tisztító, természetes fertőtlenítőszert (antiszeptikumot) termel;

a nemi funkciók „karmestereként” működik, mely a szaporodási gépezetet szükség esetén még igen előrehaladott korban is beindíthatja.

Következésképpen két konfliktustípus lehetséges:

egy alkalmatlansági, a normának nem megfelelő szexuális teljesítőképesség a házas- vagy szerelmi életben, egy olyan partnerrel, akivel szemben ezt a szituációt nagyon kellemetlennek vagy elfogadhatatlannak érezzük;

egy részben nemi konfliktus valami gonoszra vagy aljasságra vonatkozóan. Részben nemi alatt azt értjük, hogy a konfliktustartalom súlypontja nem a nemi síkra korlátozódik, hanem a nemi jelleg csak egyfajta kísérőjelenség. Ez különbözteti meg a részben nemi konfliktust a tisztán nemi konfliktustól.

Bence esete

Anikó születésnapján történt, hogy férje, Bence - mivel szerelme mit sem csökkent az elmúlt évek során - egy gyertyafényes vacsorára vitte el feleségét egy étterembe. Még egy kövekkal kirakott gyönyörű karkötőt is ajándékozott neki. Csodálatos este volt. Úton hazafelé már egy forró szerelmes éjszakán járt az eszük... Ám amikor a tettekre került volna a sor, Anikó minden gyengédsége ellenére, Bencét cserbenhagyta férfiassága. Hú, milyen kínos és kellemetlen szituáció... Bencét az eset roppantul lesújtotta, és egy: „Nem vagyok elég jó...” - konfliktusnak élte meg, vagyis hogy az imádott felesége szexuális normáinak nem tud megfelelni. Ammilyira nem tudott úrrá lenni negatív érzelmein, hogy dűlmirigydaganat lett a következménye.

AZ EMÉSZTŐRENDSZER

A táplálék a túlélés szempontjából létfontosságú, mert építőanyagot és energiát biztosít a szervezetnek. Ám hogy azt a sejtek hasznosíthassák, fel kell venni, és emésztés által megfelelően kis molekulákra kell bontani. A szervek, amelyek ezekért a folyamatokért felelősek, együttesen alkotják az emésztőrendszert.

A tápcsatorna, a táplálék útja

Tegyük fel, éppen hazafelé tart a bevásárlásból, és egy kóbor kutyus akad útjába, aki egy szemetesnél valami ehető után kutat. Megesik rajta a szíve, ezért úgy dönt, hogy ad neki egy szeletet abból a húsból, amit ebédre vett magának. Fütttyent neki, a kutya odanéz... - kapd el! - és már repül is a hús. A kutya felfalja, és közben idegesen körbe-körbe néz, mert fél, hogy az utolsó pillanatban elveszik tőle. Rágás nélkül lenyeli, majd elszalad. Keres egy nyugodt kis helyet, lepihen és nekilát a „falatot” megemészteni. A gyomor minden tőle telhetőt megtesz, hogy lebontsa a táplálékot, ami további feldolgozásra a belekbe vándorol. Itt megtörténik a felszívódás, amihez a máj és a hasnyálmirigy is hozzájárul. S végül az, ami a finom húsból felhasználatlan marad, a vastagbél hátsó részébe kerül, hogy a megfelelő helyen és pillanatban visszajuthasson a természetbe, és így megtörténjen a kiválasztás.

Az élőlények számára a „falat” ténylegesen a táplálék, a zsákmány, amire szükségük van, hogy éhüket csillapítsák és túléljenek. Az embernél viszont ez a falat, a közvetlen jelentésén túl, átvitt értelmet is nyerhet, és általában nem is tudatosan. Mint például valami, amit nagyon szeretnénk, de végül az utolsó pillanatban kicsúszik a kezünkből, a lakás vagy a ház, amit kibérelnek az orrunk előtt, az autónk, amit elloptak, a pénz, ami hiányzik ahhoz, hogy kijöjjünk a hónap végéig. Az elismertségünk, ami megkérdőjeleződik egy társaságban, egy szerződés, ami felbomlott. A játékszer, amit látunk mindennap egy boltban, de nem lehet a miénk, egy örökség, ami az utolsó pillanatban elillan stb.

A száj és szájpadrás

Egy férfi meg van győződve arról, hogy nyert a lottón, de hirtelen észreveszi, hogy a lottószelvény nyomtalanul eltűnt. Ez a „falat” már gyakorlatilag a szájában volt, de nem tudta lenyelni. Erre egy mirigydagánata keletkezik a szájpadrásán.

A száj és a száj nyálkahártyája

Mária története

Máriának kifejezetten jó kapcsolata van az egyik kolleganőjével, mégis, egy félreértés után távolságtartóvá válik a barátnő. Mária a kolléganője viselkedését nagyon nehezen viseli el, és két héten keresztül próbálkozik, hogy találkozzanak, és végre beszéljenek, öntsenek tiszta vizet a pohárba. Az egészet feszültségként éli meg, mert ő ugyan szeretné tisztázni az ügyet, de nem jön létre a találkozó, mert a másik ráadásul még kerüli is. Mivel Mária már belefáradt ebbe a stresszes helyzetbe, annyiban hagyja a dolgot, és beletörődik a szituációba. Áttér tehát a konfliktus megoldási szakaszába, és néhány nappal később nagy és fájdalmas szájfekély (afta) keletkezik a szájában.

A mandulák

A mandulák a torok nyálkahártyájába beágyazódott nyiroktüszők-ből állnak, amelyek részben a gége, a szájpadrás és a nyelv nyálkahártyáján is megtalálhatók. Funkciójuk abból áll, hogy az idegen anyagokat, amelyek a táplálék vagy légzés útján szervezetünkbe jutnak, ártalmatlanná tegyék.

A veréb az ablakpárkányon

Egy friss tavaszi szellő éppen a fenyők magjait szórja szét a természetben, amikor egy veréb az ablakpárkányon ügyesen elkap egyet. Ekkor hirtelen egy másik csicseregő veréb a közelébe keveredik, de tovább is röppen. Aztán egy harmadik jön zuhanórepülésben, és sikerül elcsennie verebünk csőréből a magot. Puff, egy konfliktus! Amíg a mag nem érkezik meg a gyomorba, fennáll a veszély, hogy azt egy másik elorozza. A veréb így éli meg a helyzetet: „Bár elkaptam a falatot, de nem nyeltem le elég gyorsan!” - elszalasztottam. Ez esetben a konfliktus megoldásakor torokgyulladás jön létre.

A nyelőcső

Eredetileg az egész nyelőcső bélhámmal volt kibélelve, amit később a felső kétharmadában a külső csíralemezből származó köbhámszövet váltott fel. Akkor is ez a jellemző, ha néha még elő is fordulnak „szigetek” az eredeti bélnyálkahártyából. Az alsó harmadát ezzel szemben a belső csíralemezből származó nyálkahártya vonja be.

Ha a „betegségben” a nyelőcső felső kétharmada érintett, egy: „Ezt egyszerűen nem tudom lenyelni...” – típusú konfliktusról van szó. Valami olyasmi, ami a „torkunkon akad”. A konfliktusaktív szakaszban ennek fekélyképződés a következménye a nyelőcső felső szakaszán, annak érdekében, hogy az kitáguljon, és lecsússzon a falat. A helyreállítási szakaszban a fekélyes területek gyulladása következik be, a nyelőcső elszűkülésével (stenosis), nyelési panaszokkal.

Az embernek csupán ki kell várnia az egyensúlyi, gyógyult állapot létrejöttét. A helyreállítási folyamatok a külső behatásoktól, kezelésektől függetlenül is lezajlanak. Ha a nyelőcső alsó harmada érintett, akkor olyan konfliktusról van szó, amikor valamiről már azt hittük, hogy ténylegesen a birtokunkban van, mégsem tudjuk „megragadni és lenyelni”. Ez a hideg szakaszban egy mirigydagánat képződéséhez vezet, ami gyakran elsaj-tosodás által, spontán gyógyul meg, anélkül, hogy egyáltalán felfedezték, diagnosztizálták volna. Ami ebből megmarad, azt tévesen a nyelőcső visszértágulatának tartják.

Gyomor

Különbséget kell tenni a belső csíralemezből származó nagy gyomorkanyarulat, és a külső csíralemezből származó kis gyomorkanyarulat – a nyombél első szakasza, a gyomorkapuvál határos hagyma alakú rész – valamint a gyomorkapu között, mert ennek megfelelően különülnek el a konfliktusok, a „megbetegedések” és azok helyreállításának formái is:

- A nagy gyomorkanyarulat:

Az anya és a lánya esete

Az anya folyton pénzt kér a lányától. Egy idő után a lány egy kettős konfliktust él meg: nincs már pénze, amit az anyjának adhatna, és édesanyja viselkedését egyszerűen elfogadhatatlannak és elviselhetetlennek tartja, vagyis nem tudja „megemészteni” a helyzetet. Ez a konfliktus a nagy gyomorkanyarulat „megbetegedéséhez” vezet.

Egy nyugdíjas története

A nyugdíjas, édesanyja halála után abban a bizonyosságban utazik szülőföldjére, hogy ott a családi tulajdonban lévő házat birtokba veszi. Ám mikor megérkezik, összekülönbözik unokatestvérével, és tehetetlennek érzi magát; Ráadásul a helyi törvény megtiltja, hogy megosszanak egy földdarabot. Ő kész lenne átengedni nekik a birtokot, ha nem kifogásolnák, hogy a házat ő örökölje, de a rokonok nem fogadják el ezt az igencsak korrekt ajánlatát sem. Az érzelmi traumának két része van: egyrészt hiányzik neki a ház, másrészt nem tudja kiheverni unokatestvérei kapzsi magatartását. A súlyos érzelmi megrázkódtatás pillanatában a szervezete

mirigydagangsejteket hoz létre, amelyek főként a gyomorsav kiválasztására specializálódtak, azért, hogy a nagy, „emészthetetlen” falatot lebontsák, és ezzel könnyebben emészthetővé tegyék. Nem szabad megfélemlenünk róla, hogy agyunk nem tud különbséget tenni valós és képzelte esemény között, ezért a „falat” megemésztése szervezetünk számára élet-halál kérdés!

A helyreállítási szakaszban gombák és Koch–bacilusok (mykobaktériumok) avatkoznak be, amelyek a savas közegnek ellenállnak, és a közben szükségtelenné vált mirigydagangsejteket elsajtosítják, lebontják.

- A kis gyomorkanyarulat (bulbus duodeni) és a gyomorkapu (pylorus):

Itt a konfliktust egy másik személlyel folytatott területvita hozza létre, ami elől nem tudunk kitérni, és ami „megfekszi a gyomrunkat”. A konfliktus bizonyos személyeket, szituációkat érint, amelyeket kényszerűségből el kell viselnünk. Az aktív szakaszban gyomorégés, heves fájdalmak jelennek meg. A kis gyomorkanyarulaton vagy a gyomorkapun fekélyek képződnek. A helyreállítási szakaszban a fekély vérezni kezd, ami a székletet sötétvörösre festi. Bár a véres széklet jó jel – mert a helyreállítási szakasz bizonyítéka – mindaddig negatív, nemkívánatos tünetként értékeltük. Ezzel szemben, a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulópontra (az epileptoid krízis) bizonyos veszélyeket rejt magában, ami az agyi ödémával kapcsolatos. Mivel itt területkonfliktussal van dolgunk, ezért szívinfarktus is előfordulhat.

A vékonybél

Hogy a „falat” végül felszívódhasson, és beépüljön a szervezetünkbe, a bél jelenti az utolsó lehetséges akadályt. De ha esetünkben egy emészthetetlen „disznóságról” van szó, amit egyszerűen nem vagyunk képesek bevenni, felszívni (abszorbeálni), érzelmeink aktiválják a megfelelő programot, nehogy emiatt éhen pusztuljunk. Ezért a test azon a ponton, ahol a valós vagy képzelte „falat” megakadt, egy mirigydagangot hoz létre, melynek feladata egy sűrű folyadék kiválasztása, amely a „falat” továbbcsusszanását hivatott elősegíteni. A helyreállítási szakaszban a béldagang összezsugorodik, gombák és Koch–bacilusok közreműködésével, elsajtosítás révén sejtelhalás jön létre, és vérzésekre kerül sor, amelyre gyakran téves módon önálló betegségként tekintenek, (pl. Crohn–betegség, Ileitis stb.). A székleten keresztül nyálkás bélszövet-darabok ürülnek ki.

Egy férjes asszony esete

Egy nőt a férje kitesz a lakásukból. A nő kettős traumát szenved el: egyrészt aljasságnak éli meg, hogy a férfi kitérte a lakásból, másrészt fél, hogy magára maradván éhen hal, hisz nincs semmije. A nőben a konfliktus következtében a következő „betegségeket” diagnosztizálják:

- *crohn-betegséget: mivel egy elfogadhatatlan aljasságot élt át és félt attól, hogy a jövőben létfontosságú dolgokban hiányt fog szenvedni, ennek eredményeként a helyreállítási szakaszban crohn-betegség alakul ki;*
- *összenövéseket: ezek szerepe a helyreállítási szakaszban tevékeny szervek vérellátása;*
- *bélelzáródást (occlusio): ami az agyi ödéma következménye, nem pedig a vékonybéldagangé, ami rendszerint nem jár bélelzáródással.*

A vastagbél

Minél utálatosabb, galádabb, elvetemültebb és szégyenletesebb vonásai vannak a konfliktusnak, annál közelebb fekszik a probléma a végbélnyíláshoz. Ilyenek lehetnek a családi ellentétek, vagy egy olyan teher, amitől az ember meg akar szabadulni, legszívesebben már nem hurcolná tovább magával. Mint minden más szervnél, ebben az esetben is a megélt konfliktus intenzitása határozza meg a betegség súlyossági fokát: az egyszerű polipoktól a bélelzáródás kockázatával járó nagy daganatokig, bármi előfordulhat. Mivel itt is a belső csíralemezzel (entoder-mával) van dolgunk, a konfliktus feloldásakor elsajtosodás jön létre, majd ezt követően a szövetek leépítése megy végbe, ami vérzéssel járhat. Ez távozik a végbélen keresztül, ami eddig ijesztő tünetnek minősült, és sürgős műtéti ok volt.

Végbél (rectum) és a végbélnyílás (anus) A végbél az ember bélcsövének végső szakasza, amelynek alsó vége a végbélnyílás. A végbél a belső csíralemezből, a végbélnyílás pedig a külső csíralemezből fejlődött ki. Ha a „betegségben” a külső csíralemez érintett, ez annak következménye, hogy egy aljasságot követtettek el velünk, amelytől a lehető leghamarabb meg akarunk szabadulni. A konfliktus feloldása után, a helyreállítási szakaszban aranyér problémák lépnek fel. Ezzel szemben, ha a belső csíralemez érintett, itt is megjelennek az aranyér problémák, de ebben az esetben a konfliktusaktív szakaszban, a konfliktus következtében fellépő „betegség” tüneteképpen. Ez különösen a nőkre jellemző, amikor a „területükön” belül nem találják a „helyüket”.

A máj

A vékonybélben zajló, kémiai szinten megvalósuló táplálékemésztés nemcsak a vékonybél elválasztási folyamataitól függ, hanem még további három szerv működésétől is, melyek bár az emésztési szakaszon (traktuson) kívül helyezkednek el, a bélel összefüggésben vannak. E három szerv: a máj, a hasnyálmirigy, és az epehólyag. A bőr után a máj testünk legnagyobb szerve, a felnőtteknél kb. 1,4 kilogrammos tömegével a legnagyobb tömegű mirigy. Létfontosságú funkciók sorozatát látja el, mint pl. a cukor-, zsír- és fehérje-anyagcsere, kiválasztja az epét, vitaminokat, ásványi sókat, és egyszerű fehérjét (proteint) tárol.

Evelin, a róka

Haraszi Úr, a gazda, szép baromfiállománnyal rendelkezett, harminc szép tyúkjá és két kakasa volt. Minden reggel begyűjtötte tőlük a friss tojásokat, és takarmánnyal etette meg őket. Történt egyszer, hogy leült egy hangulatos szegletre, hogy tyúkjait megszámolja. Ismerte már mindegyiket. Volt, amelyik még nevet is kapott. Ám egy szép napon valami nem volt rendben, egy tojó megint eltűnt. Gyanúja támadt, végigszaladt a kerítés mellett, fel is fedezett egy lyukat a drótkerítés alatt. Világossá vált minden: meglátogatta Evelin, a róka. Evelin nagyon szépen berendezkedett, a szomszédságban lévő pompás tyúkudvar megváltoztatta az életét. Az élelem biztossá vált - hetente két-három tojó - és a fennmaradó időben élvezheti a szabadságot. Egy napon azonban Haraszi Úr eladta a birtokot és a tyúkokat is. Ekkor kezdődtek Evelin problémái. Ismét vadásznia kellett, és beérnie azzal a kevéssel, amit éppen talált. Itt-ott egy gyíkot, és ha szerencséje volt, egy egeret, semmi több. Most ismét állandóan éhes volt, és nem tudta, mikor tudja csillapítani éhségét. Vészhelyzetben volt tehát, s hogy minden lehetséges ehetővel kihúzza, mája nekilátott azt a kevés ételmet is elraktározni, amit éppen talált. Ezt további májsejtek, vagyis májdaganat létrehozásával oldotta meg a szervezete. Beköszöntött a

nyár; egy másik, tyúkokkal foglalkozó gazda vette át a birtokot. Evelin tehát fellélegezhetett, mája is regenerálódni kezdett, hogy rövidesen ismét elérje a megszokott méretét.

A májdaganat biológiai rendeltetése a rendelkezésre álló élelem optimális felhasználása. Olyan konfliktusról van tehát szó, melynél előtérben áll az éhezéstől, éhenhalástól való félelem. Ennek oka lehet a létfenntartási eszközök hiánya, mint pl. pénz, munka, de kiválthatják családi nehézségek, félelem létfontosságú dolgok hiányától, pl. félelem a nélkülözéstől. A „táplálék” szó itt nem szó szerinti, hanem inkább átvitt értelemben értendő, amivel kapcsolatban úgy érezzük, hogy szükségünk van túlélésünkhöz arra a valamire: pl. pénz, munka, szabadság, pihenés stb.

Szervezetünk ez esetben tehát alkalmazza saját munkásait, a májdaganatsejteket, amelyek emésztenek, tárolnak, és ha kell, teljes erőbevetéssel dolgoznak. Az agy biológiai megoldása a táplálékellátás biztosítására abban áll, hogy gümöket, csomócskákat hoz létre, amelyek parányi élelmiszerraktárként szolgálnak. Az agy ezzel megnöveli a máj méretét, vérszűrőket raktározva el testünk számára. Csak akkor aktiválja az agy a Koch-bacilusokat a csomók, gümők elsajtosítására, ha túltettük magunkat a szűkösen érzett időszakon. Ha nem állnak rendelkezésre bacilusok, a csomókat a szervezet tiszták formájában betokozza, és idővel elmeszesednek. A helyreállítás második szakaszában az agy a vér hígabbá tételét rendeli el a véralvadást előidéző ún. protrombinok számának csökkentésével, és a fehérvértestek segítségével a helyreállítási szakaszban keletkező, a vérben keringő maradványokat eltávolítja, kiüríti.

Egy férfi története

A férfinak béldaganata volt, és rábeszéltek a sebészeti beavatkozásra. Egy szép napon megbiztosítója nem fogadta el a számláit, és hirtelen felére csökkentette a betegsége alatt járó pénzt. A férfi kétségbe esett, mert attól félt, ha kifizeti a gyógykezelés költségeit, akkor már nem marad annyi pénze, hogy fenntartsa magát. Ez az interjú, nélkülözéstől való félelem egy új daganatos elváltozást hozott létre, ezúttal a májban. A tulajdonos lányának esete Egy élelmiszerezlet tönkrement. A tulajdonos így sóhajtozott: „Itt a vég! Most aztán éhen pusztulunk!” - a kisebbik lánya elhítte neki, amit mondott, és rövid idővel később májdaganatot diagnosztizáltak nála.

Az epeutak és hasnyálmirigy-vezetékek

Ezek a tápanyagok felvételét támogató rendszereken keresztül kerül az epefolyadék és a hasnyál a vékonybélbe.

„Olyan dühös vagyok, és borzasztóan haragszom e miatt az igazságtalanság miatt” – a súlyos érzelmi megrázkódtatásban a düh és harag az a két kulcsszó, amely a májon belüli és kívüli epevezetékeken fekélyképződéshez vezet. Ennek következménye a helyreállítási szakaszban egy fertőző májgyulladás (hepatitis) lesz, akár vírussal, akár anélkül. Amikor a májértékek elkezdenek normalizálódni, akkor a májműködés teljes leállása, májkóma léphet fel. A valóságban itt egy agyi kómáról van szó, ami közvetlenül a helyreállítási szakaszban bekövetkező fordulóponton (az epileptoid kríziskor) lép fel. Hamer doktor szerint életet menthet, ha eddig az időpontig erős kortizon- vagy glükózdózist kapna a páciens, aminek a krízis vége felé kell hatnia.

A hasnyálmirigy (pankreas)

A hasnyálmirigy lényegében két sejtcsoportból áll: az inzulint kiválasztó Langerhans-szigetektől és a hasnyálat kiválasztó (acinus) sejtektől. „Ez szégyen, gyalázat, ezt nem bírom lenyelni!”, „Ez sértés, rágalom, szörnyűség!” – mivel a konfliktus minden eddiginél sokkal erősebb, sem a gyomor nem elég, hogy a „falatot” megeméssze, sem a bél, hogy a „falat” felszívásával eltüntesse a világból. Itt már csak a hasnyálmirigy jöhet szóba, ez az a szervünk, amely az egész testünk legerősebb erjesztő hatású anyagait (enzimjeit) választja ki.

Angéla esete

Angéla már négy közeli hozzátartozóját veszítette el, és a legöregebb, Péter nagybátyja megígérte neki, feltétlenül ráhagy egy hétvégi házat a hegyekben. Ám az öregúr végrendeletében mégis úgy intézkedett, hogy Angéla testvére örökölje a házat, aki egyrészt nem is szorult rá, ráadásul pimaszul kinevette Angélát. Tehát itt is egy olyan konfliktusról volt szó, amelynél a falatért való küzdelem szégyenérzettel és megaláztatással társult. Angéla egy hasnyálmirigyrákot teremtett magának.

József története

József mindig megbízott fiában, míg egy szép napon fel nem fedezte, hogy bankszámlájáról kisebb-nagyobb összegek eltűntek. Kiderült, hogy a pénzt a felesége hitelkártyájával emelték le. Később az is kiderült, hogy a fia vette el a kártyát, ő vett fel kisebb-nagyobb összegeket, hogy a kerti partin legyen mivel megkínálni a vendégeit. „Micsoda dráma! Alkoholizálás az én házamban! Féltem a fiamat, mi lesz most vele? Mi lesz így belőle? Es én vakon megbíztam benne!” Ez az érzelmi megrázkódtatás vezetett József hasnyálmirigyrákjához.

Hamer doktor szerint egy hasnyálmirigyrák végső soron nem is olyan veszélyes, mint azt gondoljuk. A helyreállításnak két lehetséges módja van: mikrobák révén elsajtosodással üregek (cavernák) képződése, vagy; mikrobák hiányában a rák cisztává tokozódása.

A hasnyálmirigy szigetsejtjei

Klaudia már túl volt a negyvenen, amikor cukorbetegséget diagnosztizáltak nála. A konfliktus, ami okozta, az a következő: Kicsi gyerekkorától kezdve vidéken élt. Mikor férjhez ment három gyereke született. Férjével mindig azon fáradoztak, hogy növeljék a család bevételét. De a vidéki élet egyre nehezebbé vált, így neki is egyre több dolga lett. Még este is főzött öt személyre, terített, mosogatott, konyhát takarított és csak ezek után a teendők után hajthatta pihenésre a fejét pár óracsckára, ugyanis mindig korán keltek. De a férjének még estére is jutott energiája, és gyakran ugyanaz történt: lelkesen hozzábújt, szeretett volna szerelmeskedni vele, de Klaudia fáradt és kimerült volt, ezért rendszerint tapintatosan ugyan, de visszautasította férjét. Idővel azonban a visszautasításai miatt félelem támadt benne, férje háborgásától tartott.

A szamár és a molnár

Volt egyszer egy szamár, aki egy kis szekeret húzott a falu főutcáján, megpakolva liszttel, cukorral, keményítővel, amelyek arra szolgáltak, hogy a falu lakóinak finom kenyeret süssenek belőle. Az itt élők dolgoz emberek voltak, izmaikat a földművelő munka erősen igénybe vette. A szekér egyre gurult tovább, így haladt a liszt a falu „verőerén” előre. Az úticél Bertalan volt, a pék. De hirtelen megtorpant a szamár, és mozdulni sem akart! Ugyanis kígyót látott az út közepén! A molnár nem

tudván ezt, rácsapott az ostorral, és noszogatta, de a számár ellenállt, mert rettentően félt, így az egész liszt és cukor a falu „verőerében” maradt, leblokkolva. De a falu lakóinak szüksége volt élelemre, és már türelmetlenül várták a rakományt. A molnár leszállt a kocsiról és hirtelen észrevette, hogy az, amitől a számár annyira félt, az állítólagos kígyó csak egy száraz görbe bot. Elhajította hát az árokba, és a számár magától megindult. Végül eljutott a cukor és a liszt a megfelelő helyre, és Bertalan jó kenyeret és finom péksüteményt készített belőle, melyet a falu minden lakója élvezettel fogyasztott.

A cukorbetegséget a következőképpen foglalhatjuk össze:

- ellenállási konfliktus + félelem = magas vércukorszint (hyperglykémia) az inzulinhiány következtében;
- undorkonfliktus + félelem = alacsony vércukorszint (hypoglykémia) glucagonhiány következtében.

A VIZELETKIVÁLASZTÓ RENDSZER

A vizeletkiválasztó rendszer legfontosabb szerepe a szervezeten belüli egyensúlyi állapot (homeostázis) fenntartása, a vér összetételének, mennyiségének és nyomásának szabályozásával. Ehhez a szervezetbe kell juttatni bizonyos mennyiségű vizet vagy híg, lédús táplálékot, és ki is kell azt választani. A vizeletkiválasztó rendszerhez tartozik a vese, a húgyhólyag, a húgyvezeték és a húgycsövek.

A vese szövetei (parenchyma)

A veseszövetekben találhatók a nefronok, melyeknek az a funkciója, hogy a testfolyadékokat megszűri, kiválassza, és ami abból hasznos, újra visszaszívja. A vizeletünk a nefronok munkájának eredménye.

Kriszta esete

Kriszta 17 éves volt, amikor a szülei elhatározták, itt az ideje, hogy mély vízben is tudjon úszni, olyan mély vízben, ahol már nem ér le a lába, ott, ahol már megállni sem lehet. De erről Kriszta hallani sem akart, nagyon félt ettől. A szülők egy nyári nap eldöntötték, csónakáznak egyet, és amikor a tó közepén voltak, kibillentették Krisztát a csónakból. Micsoda butaság! Egy heves érzelmi megrázkódtatás. Veseszövetében azonnal sejtelhalás (nekrozis) alakult ki, hogy visszatartsa a vizeletet, és ezáltal meggátolja a vízvesztést.

Hogyan lehet ez? Testünk több mint 70% vizet tartalmaz, és ha egy olyan konfliktust élünk meg, amelyben valami folyékony játssza a központi szerepet víz, hó, olaj, tej, infúzió, lavínák stb. különös társítás jön létre. A levegőhöz hasonlóan a víz is létfontosságú a túlélésünk szempontjából, ezért egy folyadékkal kapcsolatos vészhelyzetben a vízvesztés védelmi programja aktiválódik. Hogy a biológiai túlélést biztosítsuk, meggátoljuk, leblokkoljuk a víz eltávozását a szervezetünkben. Később, amikor a konfliktust megoldjuk, egy nagy veseciszta keletkezésére vagy sejtburjánzásra kerül sor. A ciszta új veseszövetet jelent, melynek az a rendeltetése, hogy a csökkent működésű vesét pótolja, vizeletet válasszon ki, és azzal a vesefunkciót a súlyos érzelmi megrázkódtatás előttinél is hatékonyabbá tegye.

Hamer doktor ebben az esetben két okból nem javasolja a sebészeti beavatkozást:

- a ciszta új funkciósejteket, ebben az esetben vesesejteket jelent, amik az elhalt vesesejtek helyére lépnek. Ha eltávolítjuk a cisztát, megszűnik az aggyal való kapcsolat, és a vese ezután már soha többé nem lesz képes vizeletet kiválasztani. A ciszta szokás szerint gond nélkül ott maradhat egész életünkre, ahol van. Ha már

valóban túl nagy, mindennemű beavatkozást megelőzően az érképződés befejeződését feltétlenül ki kell várni, ugyanúgy, mint a petefészekcisztánál;

- mivel az agyban a veséknek két vezérlőközpontja van, külön a jobb, és külön a bal vesének, az egyik vese eltávolításánál – ha a beavatkozás a helyreállítási szakasz befejeződése előtt történik – az agy ugyanazt a parancsot adja a másik vesének is, s ez rettenetes következményekkel járhat.

Rövid megjegyzés a művesealkalmazáshoz (a dialízishez), amelyre veseelégtelenség esetén kerül sor. Hamer doktor szerint senkinek sem kell odáig eljutnia, hogy művesealkalmazásnak (dialízisnek) vesse alá magát. Még nagyon magas kreatinin-értékekkel is zavartalanul élhet az ember, akkor is, ha naponta csak 2dl vizeletet választ ki. Általában ennyit mindenki kiválaszt.

A művesealkalmazás Hamer doktor szerint szinte minden alkalommal új érzelmi sokkot vált ki, ezúttal a transzfúzió miatti érzelmi sokkot, amely a lépet, a biológiai vér-raktárkészletünket érinti. Így keletkeznek a korábban nem létezett problémák.

Gyűjtőcsatornácskák

A vese gyűjtőcsatornácskáin keresztül áramlik a vizelet a húgyhólyagba. A vizelet egy része közben újra felszívódik, és visszakerül a vérbe, amiből újra elkülönülnek azok az anyagok, amelyek legvégül kiválasztásra kerülnek.

A vese gyűjtőcsatornácskáinak panaszai olyan konfliktusra utalnak, melynél egzisztenciális konfliktusról, egy veszteségi konfliktusról van szó: „Mindent elveszítettem!”, „Én már nem vagyok senki!”, „Hirtelen itt állok, és abszolút semmim sincs!” – bevándorlók, menekültek, vagy valahonnan kimenekített személyek esetén. De okozhatja egy családi, munkahelyi szituáció is, amelyben ténylegesen vagy átvitt értelemben úgy érezzük, hogy: „Minden a nyakamba szakadt!”, „Az élet egyszerűen túl kemény!”, „Ami sok, az sok!”, „Ez így már nem élet!”, „Legszebb éveimet egy olyan emberre pocskoltam el, aki egyáltalán nem érdekelt meg!” – Az ilyesfajta szituációkban képtelennek érezzük magunkat, hogy továbbra is szembenézzünk az élettel. Úgy érezzük: „Már nincs remény!”, „Már nem tartozom sehová!” – A konfliktusaktív szakaszban tehát sejtburjánzásra, majd a konfliktus feloldása után, mykobaktériumok közreműködésével elsajtosodásra kerül sor, amelyet vizelettel távozó fehérje (albumin) kiválasztás és magas vérnyomás kísér. Ebben a második szakaszban a daganat helyén keletkezett üregek alapján rendszerint – vesetuberkolózis a diagnózis.

A partra vetett hal

Szeptemberben a lazacok felfelé úsznak a folyón, visszatérnek a patakok felső folyásáig, hogy lerakják ikráikat, és befejezzék az életüket. Ez az élet tervszerű ciklusa, ami követi a természet rendjét. Egy sebes folyású folyamon árral szemben úszni iszonyatos erőfeszítés, és ezenkívül ottvannak még az éhes medvék is, akik már nagyon várják a lazacokat. A lazacok erős farkászóik segítségével hihetetlen nagyokat ugrálnak, így sikerül átszárnyalniuk egy-egy nagy sziklán, és megmaradniuk a folyóban árral szemben úszva. Az egyik lazac azonban különösen nagyot ugrik, és a sziklás parton landol egy nagy kő árnyékában. Életveszélybe került, hiszen már nincs többé a vízben. Egy, a létét fenyegető veszteségi konfliktuson esik át: egy halnak a vízben kívül nincs reménye a túlélésre. Az egyetlen lehetősége, hogy blokkolja a veséket, ezzel amennyi vizet csak lehetséges, visszatartsa a testében addig, amíg egy nagyobb hullám vissza nem mossa a folyóba.

A Nap követi járását, és a lazac előbb-utóbb a tűző napsütésben hever. Erre a második vészhelyzetre a biológiai megoldás a mellékvesék és mellékvesehormon (kortizon) kiválasztás blokkolása, hogy mozdulatlan maradjon, és ne induljon el helytelen irányba. Ez az ő egyetlen túlélési esélye. Vészhelyzetben a biológia az, ami diktál!

A húgyhólyag

A húgyhólyag a szeméremcsont mögött fekvő, izomszövetből álló üreges szerv. Formája mindig a benne lévő vizeletmennyiségtől függ. Ha üres, akkor egy lapos lufihoz hasonlít, ha tele van, körteformájú. A nők húgyhólyagjának befogadóképessége általában kisebb, mint a férfiaké, mert közvetlenül fölötte helyezkedik el a méh.

Az állatoknál a vizelet biológiai funkciója a területük kijelölésére szolgál. Ezek a szagjelzések világos jelek minden betolakodónak: „Állj, te itt az én birodalmamban vagy!” –A civilizált ember feltalálta a vécét, és azóta mindig ugyanazon a helyen végzi el a dolgát, mégis, a vizelettel történő területkijelölési igénye semmit sem változott. A nők, akik a család összetartására éreznek kényszerítést, ők inkább arra hajlanak, hogy „fészkük” belső határait védelmezzék. Náluk a húgyhólyagot érintő súlyos érzelmi megrázkódtatás mögött meghúzódó konfliktus abból fakad, hogy életterüket nem tudják megszervezni, vagy ez hirtelen teljesen összeomlik. A férfiak ezzel szemben inkább területük külső határainak védelmezésére hajlamosak. Ha ezek veszélyben vannak, a biológiai megoldás abban áll, hogy fekélyek képződnek a húgyhólyag nyálkahártyáján – ami a külső csíralemezből fejlődött ki – azért, hogy nagyobb vizeletmennyiséget tudjon befogadni és kiüríteni. Ha megszűnt a veszély, a test helyreállítja a fekélyeket húgyúti fertőzésekkel, gyulladásokkal, amelyeket égető érzéssel járó vizelés kísér.

A húgyhólyag nyálkahártya alatti szövete esetén – ami belső csíralemez eredetű – a két szakasz viselkedése pontosan fordított. A konfliktusaktív szakaszban polipok képződnek, majd a helyreállítási szakaszban sejtelhalás következik be. Ebben az esetben a konfliktus valami „tisztátalanra” vonatkozik, a saját territóriumon belül vagy azon kívül.

A BELSŐELVÁLASZTASU MIRIGYEK RENDSZERE

Korábban már a szaporítószervekkel összefüggésben közelebbről kitértünk a mellre és az ivarmirigyekre. A teljesség kedvéért, ezen a helyen vetünk még egy pillantást a mellékvesekéregre, az agyalapi mirigyre (hipofízisre, vagy agy függelékmirigy re), és a pajzsmirigyre, melyek hormonjaik által szervezetünkben fontos szabályozási funkciókat töltenek be.

A mellékvesekéreg

A mellékvesék mindig a vese fölött vannak, szerkezetileg és működésileg két részből állnak: a külső mellékvesekéreg és a belső mellékvesevelő. A középső csíralemezből származó mellékvesekéregben létfontosságú hormonok képződnek, mint kortizon és aldosteron. A külső csíralemezből származó mellékvesevelőben zajlik az adrenalin és a noradrenalin termelése. Itt most csak a mellékvesekéreggel foglalkozunk.

Ha a mellékvesekéreg érintett az érzelmi traumában, akkor a mögötte meghúzódó konfliktusban olyan félelmeink vannak, hogy rossz irányba megyünk, vagy rossz úton vagyunk: „Nem találom meg a helyes utat!” – Mivel a középső csíralemezből

kifejlődött mellékvesekéreg a kisagy irányítása alatt áll, a konfliktusaktív szakaszban sejtfelszívódásra kerül sor, majd a helyreállítási szakaszban a sejtek újra felépülnek.

Az összezavarodott birka

Egyetlen birka könnyű préda volna akármelyik, újjába akadó farkasnak. Ezért a birkák nyájban élnek. A természet mindig gondoskodik arról, hogy minden a lehető legjobban történjen. A nyáj reggel felkel és útnak indul, hogy a mezőn friss hajnali harmattól nyirkos fűvet legeljenek. Egy birka lédús lucernával benőtt helyet talál, mohón ráveti magát a lucernára és pukkanásig tömi vele a bendőjét, több már nem is fér bele. Ekkor felemeli fejét, s észreveszi, hogy eltűnt a nyáj. Lucerna iránti vágyától hajtván, a birka elszakadt a nyájától, „helytelen irányba” ment, és most a dombok között találta magát, egyes, egyedül. Osemlékezetében felvillan egy piros lámpa, és figyelmezteti: „Riadó, riadó, rossz úton vagyok!” - de az agy megtalálja a tökéletes megoldást, hogy életét megmentse: sejtelhálás (nekrózis) keletkezik a mellékvesekéregben, leáll a kortizontermelés, a birka hirtelen megtorpan, ott marad, ahol van. Nem megy tovább a „helytelen irányba”. Az egyetlen túlélési esélye abban van, hogy újra rátalál a nyájra. Ha nem áll meg ott, ahol van, nő a veszély, hogy egyre jobban eltávolodik, ami végül a halálát jelentené. A birka nagyon fél, de nem hangoskodik. Eltelik két vagy három óra. A nyáj eközben új zöld legelő után kutat. Az összezavarodott birka hirtelen a messzi távolból meghallja a többi birka bégetését. - Megmenekült! Ott a többi birka és a védelem illúziója. Azonnal megszűnik a riadókészültség, mert ismét tudja, melyik irányba menjen. Az agy fordított parancsot ad ki, a mellékvesék újból nekilátnak dolgozni, és nagy kortizondózist termelnek. Ez erőt ad a birkának, hogy gyorsan fusson vissza a többiekhez. Ott aztán kipihen magát, teljesen megnyugszik, regenerálódása is befejeződik.

A konfliktus aktív szakaszban általában tapasztalt aktivitástól eltérően ebben az esetben a birka teljesen mozdulatlanra dermedt, majd a helyreállítási szakaszban gyorsan szaladt. Ez ismét arra bizonyíték, hogy a természet a túlélést illetően biológiai szempontból mindig a megfelelő megoldást választja.

Az agyalapi mirigy (hipofízis vagy agyfüggelék mirigy) Hosszú éveken keresztül az agyalapi mirigyet tartották a legfontosabb belsőelválasztású (endokrin) mirigynek, mert számos olyan hormont választ ki, amelyek más belsőelválasztású mirigyek szabályozásáért felelősek. Ma már tudjuk, hogy az agyalapi mirigyet a hipotalamusz serkenti. Az agyalapi mirigy a következő részekből áll:

- előlebensből, melyben hormonok képződnek. Ezek vezérlik a testi funkciók nagy részét, a növekedéstől a szaporodásig;
- hátsólebensből, ami idegvégződéseket tartalmaz;
- középlebensből, ami a magzat fejlődése során összezsugorodik.

Most csak a növekedési hormonok kiválasztásával kapcsolatos működéssel foglalkozunk.

A zsiráf konfliktusa

Fejlődésének kezdetén a zsiráf sem rendelkezett különleges tulajdonságokkal. A fák kezdetben alacsonyan, sűrű bozótokban nőttek, ám idővel megnyúltak, vékonyabbá és ritkábbá váltak. A száraznak így is el kellett látni táplálékkal és vízzel az egyre nagyobbra és magasabbra növő ágakat és leveleket. Kapóra jött egy kertész, aki azokat becsületesen visszametszette, s ettől azok ismét erőre kaptak. Ez volt az a biológiai lehetőség, amit a zsiráf kihasznált. Rászokott a fák magasabban lévő leveleire. De hát hogyan érje el az egyre magasabb ágakat és leveleket?

A konfliktus, amelyben az agyfűggelékmirigy érintett: „Túl kicsi vagyok ahhoz, hogy hozzájuthassak a falathoz!” – problémája körül forog.

A belső konfliktus következtében sejtelhalás (nekrozis) jön létre, amely egyfajta előkészület az átépítésre, majd a konfliktusmegoldást követően a helyreállítás beindul, az agy kiadott parancsa megfordul, és megkezdődik az újraépítés egy megerősített és célravezetőbb szerkezetben. Ekkor az agyalapon egy mirigydaganat képződik, mely által a növekedési hormonok kiválasztása fokozódik.

Fizikai szinten a zsiráf testében az agyalapi mirigy „túlórázni kezdett”, és a zsiráf nyaka meghosszabbodott.

Súlyos érzelmi megrázkódtatás esetén egyes szervek – orr, áll, nyak, kéz vagy lábak – méretének túlzott növekedése (akromegália) következhet be. A testi meghosszabbítás a konfliktus tényleges megoldását jelenti, és a mirigydaganatot ezután gombák és mykobaktériumok ismét leépítik.

A pajzsmirigy

A pajzsmirigy közvetlenül a gégefő alatt található, és az egyetlen olyan mirigy, amely mirigyváladékát, a pajzsmirigyhormonokat – más belső elválasztású mirigyektől eltérően – nem a mirigysejtekben raktározza, hanem hámsejtekkel körülvett, enyvszerű anyagot tartalmazó üregekben. Ezek az oxigénfelhasználást, a sejttanyagcserét, valamint az ember növekedését és fejlődését szabályozzák. Egyben calcitonint is raktároz, amely a kalcium egyensúlyi állapotát befolyásolja.

Más szervekhez hasonlóan, a pajzsmirigy is két különböző szövetfajtából áll, melyek más-más módon reagálnak az őket érintő konfliktusokra:

- a belső csíralemezből származó, a nyúltagy által vezérelt mirigyhámszövet: konfliktusaktív szakaszban a nyúltagy parancsot ad a sejteknek, hogy erősebben szaporodjanak, ami pajzsmirigy megnagyobbodáshoz (golyvaképződéshez) vezet, és ennek következtében pajzsmirigy-túlműködés alakul ki. A legtöbb esetben ezek a daganatok betokozódnak, és így is maradnak. Ha ezzel szemben a helyreállítási szakaszban a szervezet számára a gombák és mykobaktériumok rendelkezésre állnak, akkor elsajtosodás megy végbe, aminek bomlástermékei váladékot ürítő csatornákon (sipolyokon) keresztül választódnak ki. Ha a konfliktus túl sokáig tartott, akkor a sejtek legyengülnek, és ennek következtében pajzsmirigyalulműködés jön létre.
- a külső csíralemezből származó, hormonkiválasztó csatornák: a hideg szakaszban fekélyes rák vagy egy hideg csomó, majd a meleg szakaszban helyreállító-ciszták, vagy jóindulatú golyva képződhet benne.

A pajzsmirigy „megbetegedésével” kapcsolatos konfliktusok: „Gyorsan, gyorsan, igyekezz, fogytán az idő!”, „Gyerünk! Haladjunk, nincs időnk mindenre!”, „Egyszerűen nem bírom behozni a lemaradásomat!”.

HARMADIK RÉSZ

I. FEJEZET

NÉHÁNY, SZÉLES KÖEBEN ELTERJEDT „BETEGSÉG”

„Nem a valóság kínozza az embert, hanem A KÉP, MELYET ALKOT MAGÁNNAK RÓLA.”

EPIKTETOS

Miután a legutóbbi fejezetben a leggyakoribb „betegségekre” és a hozzájuk tartozó konfliktusokra tértünk ki, az elkövetkezendőkben még néhány nagyon széles körben elterjedt „betegséget” ismertetünk, és egy sor más olyat, amelyekre túlságosan gyakran gyógyíthatatlanként tekintünk. Sajnos, túl sok „betegnek” ember van meggyőződve arról, hogy ez maga az elkerülhetetlen vég, amit csak rövidebb-hosszabb ideig elodázni lehet. E sulykolt hiedelemre alapozzák az egészségügyi hatóságok és a gyógyászati ipar a „kutatási és kezelési célzatú” iszonyatos befektetéseket. De ez még nem minden. Ezek mellett egyházi, karitatív, iskolai és társadalmi szervezetek tömege intéz felhívást önkéntes adományozásra. Kéretlen jóakaróink hangos és nagyszabású reklámkampányokat rendeznek, amelyeket megelőzésül szolgáló információként adnak el, valódi céljuk azonban, hogy félelmet, konfliktust keltsenek az emberekben! **Ne felejsük, hogy a félelem, a konfliktus az, ami „beteggé” tesz!** Az eddigi fejtegetések világossá teszik, hogy a rendszer engedelmes résztvevői csak egy rögeszme után loholnak hiába. Hiszen minden kutatásba és kezelésbe pumpált hatalmas befektetés ellenére az emberek továbbra is csak ugyanúgy szenvednek és halnak meg. Vajon mindenkinek ennyire tisztességtelen lenne a szándéka? Bizonyára nem. Szinte mindannyiunkat manipulálnak. Csak nagyon kevés ember ismeri pontosan az alapvető tervet, akiknek úgymond „van beleszólása a dolgok menetébe”. Ráadásul az ő kezükben van minden lehetséges tájékoztatási eszköz is. Minden közintézmény, a kórházak, az iskolák, a bíróságok, a hatóságok, még a média is nekik engedelmeskedik. Így lehetséges manapság a társadalom jólétéért munkálkodás álcája mögött ügyesen elrejtőzni.

A megfelelő pozícióban lévő személyek elkötelezettek a NagyPénznek, aminek következtében az egész rendszer az ő érdekeiket szolgálja. Ezért várjuk hiába, hogy a jelenlegi illetékesek megerősítsenek és népszerűsítsenek olyan felfedezéseket és gyógyászati módszereket, amelyek valóban a betegeknek kedveznének. Ezt nem tehetik. Nem ezért vannak. Rontja az üzletet, ezért pl. tudományellenesnek kiáltják ki. Aki megkísérel új módon gyógyítani, azt kiközösítik, lejáratják, és ha nem fogja be a száját, akkor eltávolítják. Jó hír azonban, hogy csak addig szedhetnek rá minket, míg tudatunkra nem ébredünk, vagyis addig, amíg mindehhez engedelmesen hozzájárulunk: „Oh, drága doktor úr, mi az én bajom! ...Tehetetlen vagyok, kérem, gyógyítson meg... Ezt a borítékot pedig fogadja el... Remélem jó munkát végez majd rajtam...”. Eljött az idő, hogy kinyissuk szemünket és ráébredjünk arra, hogy önálló gondolkodásra képes lények vagyunk. **Rendkívül fontos, hogy tudatosítsuk magunkban vesztenivalónkat és – felelősségünket, hogy rólunk senki más nem dönthet, helyettünk más nem cselekedhet!**

Az elkövetkezendőkben megvizsgáljuk az áttét (metasztázis) fogalmát, amelyet mindenképpen érdemes újraértelmezni; és közelebbről megnézzük azt, hogy általában hogyan és miként szokták közölni a páciensekkel az orvosok a diagnózisukat. Mind a kettő időzített bomba, amelyek rettenetes következményekkel járhatnak.

AZ ORVOSI TEVÉKENYSÉG FOLYTÁN BEKÖVETKEZŐ (IATROGÉN) KONFLIKTUSOK ÉS AZ ÁTTÉT FOGALMA

Vegyük példának a nők – sajnos, túlságosan is gyakori – esetét az emlőrákkal. Korábban már láttuk, hogy egy jobbkezes nő, akinek a bal mellében keletkezik daganat, egy olyan súlyos érzelmi megrázkódtatást élt át, amelyben ő és a gyermeke érintett, tehát egy függőleges irányú (szülő–gyermek) konfliktusról van szó. Ha ezzel szemben a jobb mell érintett, vízszintes irányultságú konfliktusról van szó, ez legtöbb esetben a partnerrel kapcsolatos.

Gyakran előfordul, hogy az egyik mellet eltávolítják, és közvetlenül azt követően csonttrák alakul ki ugyanazon a helyen, ahol az amputációt végrehajtották. A diagnózis: áttét. Mivel a nő állandó orvosi ellenőrzés alatt van, rögtön sugárterápiával kezelik, hogy a csonttrák áttétnek megálljt parancsoljanak! Rövid idővel később tüdőrákot diagnosztizálnak, a diagnózis szintén áttét. A legtöbb ilyen esetben az előrejelzés már igen aggasztó.

Vizsgáljuk most meg ezt a biológiai folyamatot az Új Orvostudomány törvényszerűségeinek nézőpontjából.

A példánkban szereplő nő egy borzalmas érzelmi megrázkódtatást élt át, mert a fiát egy autó elgázolta, és két hétig életveszélyben, kómában volt.

Az emlőrák az agy biológiai megoldása, hogy tápláló tejet válasszon ki az élet–halál közt lebegő, önmagát ellátni képtelen fiának. Ha az anya megbirkózna az érzelmi traumával, az agya megfordítaná a kiadott parancsot, és elkezdődne a helyreállítási szakasz. A daganat betokozódna, vagy mykobaktériumok jelenlétében elsajtosodna. De a kezelőorvosa sajnos, nem ismeri az Új Orvostudomány törvényszerűségeit, és megoperálja, leveszi a mellét a hivatalos, iskolában oktatott orvostudomány szabályai szerint. Vajon mit érez az a nő, aki az altatásból felébredve látja, hogy megcsonkították? Ön mit érezne? Egy második heves érzelmi megrázkódtatást él át, ezúttal egy kisebbrendűségi, értékte–lenségi konfliktussal. Az agy aktiválja a konfliktusnak megfelelő biológiai programját, hogy elbontsa a csontsejteket azon a helyen, ami miatt a nő értéktelennek érzi magát. Szó sincs tehát áttétről, ez egy második érzelmi megrázkódtatás!

A hagyományos orvostudomány álláspontja, hogy szervezetünkben a rosszindulatú, rákkeltő sejtek az elsődleges betegségi gócból, a vérereken vagy a nyirokrendszeren át elvándorolnak, és másutt is rákot okoznak... Ez badarság! Úgy látszik, még arról is megfeledkezünk, hogy a mellrák esetében sejttömeg növekedésről van szó, míg a csonttráknál a sejtek elbomlásáról, azaz pontosan az ellenkezőjéről! Ezek a daganatsejtek fölöttébb elvetemültek és intelligensek lehetnek, hogy útközben hipp–hopp fordított működésre váltanak át! Közben megfeledkezünk a nagy faló (makrofág) sejtekről is. Hiszen ezek a hatalmas immunsejtek egyszerűen felfalják az azonosíthatatlan, sérült vagy nemkívánatos betolakodókat, miközben ösztökélik (stimulálják) a többi immunsejtet is. Nagy mennyiségben képesek baktériumokat, vírusokat felfalni anélkül, hogy belepusztulnának. Arról se feledkezzünk meg, hogy az áttét elmélete a mai napig tudományos feltételezés, amit a valóságban, laboratóriumban soha nem tudtak bebizonyítani! Az érintetteket mégis e feltételezésnek megfelelően kezelik... Mindenki magának tegye fel a kérdést: vajon miért? Ha nem a betegnek, akkor kinek használ ez?

104 Giorgio Mambretti és Jean Séraphin

Egyetlen szó embert ölhet

„Kedves Asszonyom! – így szól az orvos – Kemoterápiát kell kapnia, mert a rákja áttért a csontokra is, és az áttéteket meg kell állítanunk!” – Ezen a ponton újabb súlyos érzelmi megrázkódtatás következik be. Ha a diagnózisokozta érzelmi megrázkódtatás ismét kisebbrendűségi érzésekkel jár, a csontráknak ezzel újra rendesen „befutunk!” Ha a súlyos érzelmi megrázkódtatás ezzel szemben halálfélelmet vált ki, mert „Tehetetlen vagyok, az áttéttel szemben, ellephetik az egész testemet, mi lesz velem!”, – az agy beindítja a megfelelő biológiai programot, és gondoskodik a tüdőhólyagocskák elszaporodásáról, hogy azzal több oxigént tudjunk felvenni, és ennek következtében túl tudjunk élni. Így jön létre a tüdőrák! Ez véletlenül sem áttét, hanem egy harmadik súlyos érzelmi megrázkódtatás! E fejtegetések alapján az áttét fogalma is nyilvánvalóan veszít eredeti jelentéséből. Világossá válik tehát, hogy egy diagnózis közlésénél mindig kötelező a legnagyobb elővigyázatossággal eljárni, ha el akarunk kerülni egy új, tragikus következményekkel járó érzelmi megrázkódtatást.

A kemoterápia

Akkor hogyan magyarázhatók a gyógyulási sikerek a kemoterápiás kezelések után? Hamer doktor szerint ezek a „betegek” a kemoterápia ellenére gyógyulnak meg! Azzal magyarázza, hogy a rákműtétek kb. 30 százaléknál valójában egy „rég” daganatról van szó, ami veszélyt már nem jelentett a „beteg” számára. Ha a páciensek e 30%-át egyszer is kemoterápiának vetik alá, akkor Hamer doktor szerint teljesen érthető módon, sokukban félelmek támadnak a kemoterápiás kezelés miatt. Ezek az emberek egy új, a diagnózis okozta konfliktusba kerülnek, és végső soron belehalnak ennek következményeibe. Viszont mindazok, akik a kemoterápia vagy a régebbi, betokozódott rák eltávolítására tett sebészeti beavatkozás ellenére nem szenvednek el súlyos érzelmi megrázkódtatást, teljes bizonyossággal felépülnek. Na, szajkózzhatja ezután a modern orvostudomány, hogy a gyógyulás a kemoterápiának köszönhetően jött létre!

AIDS

Az AIDS elnevezésének jelentése: szerzett immunhiányos tünetegyüttes, amit sokan „az évszázad pestisének” neveznek.

A negyedik alaptörvényről szóló fejezetben már volt szó az immunrendszeréről, amelyre a hagyományos orvostudomány úgy tekint, mint szervezetünk egyfajta védelmi hadseregére, amely mindenkor készen áll, hogy az ellenséges támadásokkal megküzdjön. Háború! Az Új Orvostudomány szempontjából az immunrendszerre egy kevésbé fontos szerep hárul, ami a szervezet biológiai folyamatainak megváltoztatására korlátozódik. Gyakorlatilag kaput nyit a mikrobáknak, amelyek a hideg szakaszban bekövetkezett károk helyreállításához szükségesek. Ezt a kaput pedig a mikrobák munkájának befejeztével – tudtunk nélkül – önműködően bezárja. Béke! Intelligens együttműködés.

Ami pedig a HIV-vírus veszélyességét illeti, az orvosi irodalomban oldalak ezreit írták már tele anélkül, hogy végeredményre jutottak volna. Mindig adódnak új felfedezések, amik a korábbiaknak ellentmondanak. A diagnózisok is körülbelül így hangzanak: ha valaki tuberkolózisban betegszik meg, és vérvizsgálata nem mutat HIV-vírust, tuberkolózisa van. Ha TBC-ben betegedett meg, és előfordul HIV-vírus a vérben, akkor ő AIDS-es és nem tuberkolózisos. Az AIDS-ről, a vírus megjelenéséről, terjedéséről összefoglalót talál Ghislaine Lanctót Az Egészségügyi

Maffia c. könyvében is. Nagy a valószínűsége, hogy nagyon sok ember HIV-vírus hordozó, de amíg erről nem tudnak, és nem rettegnek tőle, addig ágyukban fognak meghalni, százéves korukban. Mert vajon mi zajlik le egy személyben, akivel egy rutin vérvétel után közlik, hogy „Ön HIV-pozitív!” – ebben az esetben bekövetkezik egy ún. orvosi diagnózisközlés okozta súlyos érzelmi megrázkódtatás. Ha a személynek sikerül valamilyen formában időlegesen túltennie magát rajta, ettől kezdve akkor is Damoklész kardjával a feje fölött él. Aki ezzel szemben villámcsapásként éli meg a diagnózis közlését, az azonnal „megbetegszik”, a diagnózisközlés kiváltotta érzelmi sokknak megfelelő betegségben:

„Minden a nyakamba szakad!” – vesemegbetegedés;

„Meg fogok halni!” – tüdőmegbetegedés;

„Nem érek többé semmit!” – csontproblémák;

„Kirekesztve érzem magam a társadalomból” – bőrbetegség.

Az AZT, valamint a többi, jelenleg használatos AIDS ellenes szer pedig csak lerövidíti az utat a halálba.

BÉNULÁSSAL JÁRÓ MEGBETEGEDÉSEK

Ezen általános fogalom alá tartozik számos „betegség”, mint az izombántalmak, bénulásokkal járó, többgócú idegrendszeri „megbetegedés” (szklerózis multiplex), a végtagok durva remegése (Parkinson-kór), beszédzavarok, rángások és a nyaki merevség. A „betegséget” kiváltó konfliktus mindig hasonló: az agy a mozgás irányát illetően két, egymásnak ellentmondó parancsot kap, melyek intenzitása és időtartama is különböző lehet. A konfliktusok belső lényegi különbségei határozzák meg, hogy „izomszövetmegbetegedés” vagy szklerózis multiplex alakul-e ki annak megfelelően, hogy a konfliktus következtében létrejövő érzelmi megrázkódtatást egy képzeletbeli, vagy egy megtörtént esemény váltja-e ki. Tehát nem ugyanaz a következménye, ha félelmet vagy más negatív érzelmet, pl. büntudatot olyan esemény miatt érzünk, ami már megtörtént, vagy olyan miatt, ami még meg sem történt.

Vegyünk két példát: elmegyek kirándulni az egyik barátommal, és egyszer csak akaratlanul meglököm, ő pedig egyensúlyát veszítve előrebukik egy szakadékba és szörnyethal. A konfliktus, amit ezt követően átélek azon a tényen alapul, hogy én voltam az, aki lelökte. A következmények borzalmasak, és ha nem sikerül túltenni magam rajtuk, ha nem fejezem be az önmarcangolást, a büntudatot – ami az egyik legsúlyosabb negatív érzelem – szüntelen gyötörni fog a lelkiismeret. Ezzel viszont, bármennyire is szeretném, sem a múltat, sem a jövőt nem tudom megváltoztatni. Abbeli szándékomban, hogy rendbehozzam a történeteket, elpusztítom azokat az izmaimat, amelyek a lökésben részt vettek.

Másik példa: ha ezzel szemben nem tudok úszni, de félek, hogy vízbe pottyanak – de még nem estem bele – az esemény tehát még nem történt meg, akkor a konfliktus szklerózis multiplex – látászavarral, bénulásokkal járó, többgócú idegrendszeri „megbetegedés” – formájában fog megnyilvánulni. Itt kivetítésről, képzeletbeli eseményről van szó! Agyunk megtalálja a vízbe esés félelmének konfliktusára a gyakorlati megoldást azáltal, hogy mozgásképtelenné tesz minket. Az agyunk „elvágja

a vezetékeket", ezért az idegek nem vezetnek tovább az elektromos ingerületet az izmokhoz, ami bénuláshoz vezet.

Bénulással járó „betegségek” konfliktusai a következők lehetnek:

„Nem tudok elmenekülni ez elől a.../”, „Nem találom a kiutat ebből a.../”, „Nincs, aki segítsen rajtam!” – a lábak bénulásával jár;

„Nem tudom megtartani ezt a...!”, „Nem tudom visszautasítani ezt...!”, vagy „Nem tudom kivédeni ezt...!” – a bal kar bénulását okozza a jobbkezes férfiaknál, és a jobb kar bénulását a jobbkezes nőknél;

„Nem tudom elkerülni...!” – a hát és vállizomzat bénulása következik be;

az újszülött bezártságtól való félelme okozza a gyermekbénulást;

járással, vagy védelemre szoruló gyerekekkel kapcsolatos konfliktus a lábak bénulásához vezet.

A hideg szakaszban minden ilyen esetben a – konfliktus erősségétől függően – bénulás következik be, az idegek sűrűségének fokozódó csökkenése miatt. A konfliktus megoldásakor a mozgató funkciók átmenetileg még tovább csökkennek, s ettől félelem támadhat a páciensben. Amennyiben eluralkodik rajta a pánik, akkor veszélybe kerül, mert a negatív érzelmeivel a konfliktust újjáélesztheti. Hirtelen és kontrollálhatatlan rángásokra kerül sor, majd fokozatosan helyreáll az idegek sűrűsége az izomszövetben. A helyreállítási szakasz időtartama gyakran arányos a konfliktus időtartamával és intenzitásával.

Parkinson-kór

A Parkinson-kór esetén egy mozgással kapcsolatos (motorikus) konfliktusról van szó, amelynél a konfliktusaktív és helyreállítási szakaszok folyamatosan váltogatják egymást. A remegés a helyreállítási szakaszban lép fel, de ettől a „betegnek” félelme támad, és ismét visszaeshet a konfliktusaktív szakaszba. Ebből adódik a tünetek fokozódó romlása.

A szerelmes férj története

Egy férfi, aki fűlig szerelmes a feleségébe, megtudja, hogy feleségének mellrákja van, és meg akarják operálni. Félt, hogy elveszíti őt, és nem tudja már átölelni, magához szorítani.

A feleségén végrehajtott pozitív kimenetelű műtét ellenére az elvesztésétől való félelme továbbra is megmarad. Konfliktusát ezáltal újra és újra átéli, és így a karjai remegése sem hagy alább.

Szklerozis multiplex

A látászavarral és bénulásokkal járó, többgócú idegrendszeri „megbetegedés” (szklerozis multiplex) diagnózisa azon a tényen alapul, hogy a „betegnél” a mozgási (motorikus) zavaron túl még látási problémák is mutatkoznak. Ez azt jelenti, hogy a páciens a mozgási zavarai miatt egy másik konfliktust is megél, amely félelemmel és aggódással tölti el. Ez a retinán fekélykép-ződéshez vezet, és kettőslátást vált ki a meleg szakaszban.

Mária története

Máriát meghívja a nagynénje egy távoli országba. A fiatal hölgy örül az utazásnak, de ezzel egyidejűleg rémesen fél a repüléstől, és ez visszatartja. Két, egymásnak ellentmondó parancsot ad ki az agyának, ami az egyik lábán bénulós tünetekhez vezet. Ezen túl a félelem, aggodás a retináján fekélyképződést vált ki, amely a konfliktus megoldódása után kettőslátásban oldódik fel.

A röntgenszakorvosok (radiológusok) gyakran szklerózist diagnosztizálnak, ha az agyi számítógépes rétegfelvételen (CT-n) velőhüvelyszéteséses zónákat állapítanak meg. Ezek a parányi területek nem mások, mint az agyvelő nyúlványos sejtjeinek (gliasejtek) megvastagodásai, amelyek a bénulás megjelenése után bekövetkező önértékelés-csökkenési konfliktusra utalnak.

Beszédzavarok

Mindig ugyanarról a sablonról van szó: az agy két, egymásnak ellentmondó parancsot kap a beszédre, (az un. beszédmotoriká-ra) vonatkozóan. A következmények az átélt konfliktus súlyossági fokának megfelelően, a kifejezési nehézségektől és dado-gástól az érthető beszédre képtelenségen át a teljes némaságig terjednek.

Rángás (tic)

Géza fiának története:

Géza megtiltotta fiának, hogy evés közben tévét nézzen, és ráparancsolt, hogy üljön háttal a tévének, míg az apa a tévével szemben ült le. A fiú szerette volna megkérni apját, hogy nézhesse a tévét, de ugyanakkor rettegett apja szidalmaitól, ezért lakatot tett a szájára. Megjelentek a beszédzavar miatti rángásos tünetei. Amikor problémájának tudatára ébredt, eltűntek a rángásai.

A konfliktus típusa lehet ilyen is: „Csúnyán lejárattak a főnököm előtt!” és ezt követően megjelennek az arcrángásos tünetek.

Nyaki merevség

A nyaki merevség egy intellektuális önbecsmérlési, önértékelési konfliktusra utal: az ember szívesen elfordítaná a fejét, hogy megnézzen valakit vagy valamit, de például erősen vallásos beállítottsága miatt uralkodik magán, és nem teszi. Az agy a nyak mozgatása tekintetében két, egymásnak ellentmondó parancsot kap.

A konfliktus egy ösztönös belső érzelmi készítés és az értelmünk, önuralmunk között keletkezik: „Odanéznék, de nem szabad...!” – mert az illetőnek rossz érzései támadnának, mert elkötelezve érzi magát, hogy ne nézzen oda, de lehet akár erkölcsi ok is, akár neveltetés, félénkség, szégyenlősség, bátortalanság, szemérmesség stb.

TÚLÉRZÉKENYSÉGEK (ALLERGIÁK): EMLÉKBELI KONFLIKTUSOK

Sem a búskomorság (depresszió) – amivel hamarosan foglalkozni fogunk –, sem a túlérzékenység (az allergia) nem reménytelen kór, de manapság széles körben elterjedt. Ezért könyvünkben külön foglalkozunk velük, hogy olvasóinknak megmutassuk, milyen értelmet ad az Új Orvostudomány ezeknek a jelenségeknek.

Először is nézzünk magyarázatként egy példát:

A széna és a szerelem

Nagyszüleink idejében az első szerelmes kalandok a szénában játszódtak le, a mezőn, a pajtában, stb. Ezek voltak az elérhető szerelmi fészkek. De előfordultak kisebb katasztrófák is! Ha például a gazda

éppen a legrosszabbkor jött oda, dühösen, vasvillával a kezében, egy vadul ugató kutya kíséretében... - hát bizony ez egy megrázó élmény. Anélkül, hogy az adott személy ennek tudatában lenne, agya egyetlen pillanat alatt eltárol minden körülményt, ami akkor ott éppen körülvette: a széna illatát, az elhaladó vonat zaját, a szélkavarta virágport stb. Ettől kezdve az agy minden alkalommalriadókészültséget rendel el, ha ezek valamelyike feltűnik: „Riadó! Jön a gazda a vasvillával, acsarkodik a harapós kutya!” - a jelen környezet hasonlósága miatt az emlékeinkben eltárolt konfliktus megelevenedik, ami aztán az allergiás tünetekkel oldódik fel.

Kimondhatjuk tehát a végszót: **Nincs allergia egy korábbi súlyos érzelmi megrázkódtatás nélkül.**

Egy professzor, aki az allergiákra specializálódott, egy nap a következő, kissé leegyszerűsített, de mégis teljesen igaz megállapítást tette: „Ha egy súlyos érzelmi megrázkódtatást élünk át, és ugyanabban a pillanatban egy tehén mellett haladunk el, allergiásak leszünk a tehenekre. Ha ezzel szemben a súlyos érzelmi megrázkódtatás pillanatában éppen narancsot eszünk, akkor a jövőben allergiásak leszünk a narancsra.”

Anélkül, hogy ennek tudatában lennénk, az emberek – és ugyanígy az állatok is – emlékezetünkbe vessük a súlyos érzelmi megrázkódtatás minden kísérő körülményét. Ha egy későbbi időpontban ezek a körülmények ismét előállnak vagy összeállnak, kiváltják azt, amit mi általában túlérzékenységnek (allergiának) nevezünk.

Dani és a cica

A kis Dani már régóta vágyott egy kiscicára, s a szülei végül teljesítették kívánságát. A gyermek törődött a kis állattal, és hamarosan egymástól elválaszthatatlanokká váltak. Beköszöntött a szünidő, és a szülők Danit elvitték a nagymamához, aki nagyon szerette Danit, de félt az állatoktól, így a cicáról hallani sem akart. Dani a legkedvesebb játszópajtásával szembeni elválasztási konfliktuson ment keresztül. Hiányzott neki a cicuskája, és ez nagyon nyomasztotta. Tíz nappal iskolakezdés előtt tért haza Dani, és végre ismét együtt lehetett a cicájával. A konfliktusaktív szakaszból a helyreállítási szakaszba lépett, ahol megjelentek az allergiás tünetek. Mivel egy macskával kapcsolatos érzelmi megrázkódtatásról (traumáról) van szó, ami megnyilvánulhat például abban, hogy hiányzik a megszokott dorombolás, cirógatás és simogatás, a konfliktus a bőrön, a helyreállítási szakaszban ekcéma formájában fog megnyilvánulni. Ha Dani nagyon félt, nagyon aggódott a kis barátja miatt, mert attól tartott, hogy távollétében valami baja esik, akkor a konfliktus légszűkítő miatti fuldoklási rohamokban fog kifejeződni. Ha viszont a konfliktust a következőképpen élte volna meg: „Megígérték nekem, hogy vihetem a cicám, de az utolsó pillanatban mégis meggondolták magukat. Rászedtek. Ezután majd 'kiszimatolom', ha megint fennáll annak a veszélye, hogy ez megismétlődik...!” - így ezt az agy az orra és orrüregre vonatkoztatta volna, és a helyreállítási szakaszban orral, orrüreggel kapcsolatos „betegségekre” került volna sor.

Ezen a ponton fordulnak a szülők allergiás „betegségekkel” és gyógyításukkal foglalkozó orvoshoz (allergológushoz), akinek az ítélete úgy hangzik: „Asszonyom, a gyermeke allergiás a macskaszőrre!” – Az anya erre elveszi a macskát Danitól, akiben ez megint egy új elválasztási konfliktust vált ki. A gyerek jól teljesít az iskolában, és szeretné visszakapni a macskáját. Végül enged az anyja, és visszahozza a cicust. Dani így ismételtelen belép a helyreállítási szakaszba, ahol az allergiás tünetek ismét előjönnek, aminek következtében megint elválasztják a macskától.

Ha a fiú nem kapja vissza macskáját, és így nem tud keresztülmenni a helyreállítási szakaszon, akkor egész életében allergiás lehet a macskaszőrre.

A korán elválasztott gyermek

Egy anya nem szoptatta gyermekét tovább, hanem elkezdte tehéntejjel táplálni. A gyerek nagyon nehezen tette túl magát azon, hogy elválasztották anyja keblétől, mert hiányzott neki az anyjával való testi érintkezés. Minden alkalommal, ha a gyerek egy pohár tejet kapott, emlékezetéből előjött az elválasztási konfliktus, és újonnan átélte az érzelmi megrázkódtatást (traumát). Majd a konfliktus elmúltával, a helyreállítási szakaszban ennek tünetei jelentek meg a bőrön.

Már akkor is, ha csak tudatára ébredünk ennek a mechanizmusnak, és a konfliktus pillanatát megkeressük, ami nem mindig könnyű, az már elegendő, hogy az allergiának haladéktalanul véget vessünk. Ezért kívánunk mindenkinek, akiket ezek a kellemetlen tünetek érintenek, bátorságot és kitartást a kutatáshoz! Megéri!

FOGSZUVASODÁS

Vannak gyerekek, akiknek már tízévesen tele van a szájuk tömésekkel. A fogorvos becsületesen elvégezte a rábízott munkát, a csúnya fogszuvasodásokozta lyukakat higany (amalgám) ötvözetekkel betömte. Egyre terjednek az újabb és drágább technológiák, de többségünknek még ma is van ilyen nehézfém-elegy a szájában. A higanyt a szervezetünk viszont gyakran csak nagyon nehezen viseli el, és idővel különböző problémákat is okoz. A fogszuvasodásnál sincs másról szó, mint egy sejtfelszívódásról, és ha az ember képes volna a konfliktus kiheverése utáni önhelyreállítás gyulladásokkal és fájdalmakkal járó időszakában is kitartani, a fogszuvasodássújtotta fog rövid idő múlva ismét rendbe jönne. Hogy egészséges fogainkat megtartsuk, nagyon fontos, hogy megértsük a kiváltó heves érzelmi megrázkódtatást (traumát). Az Új Orvostudomány mindenekelőtt megelőző orvostudomány. Foglalkozni akarunk még a fogzománccal, a fogaink legkülső rétegével, ami a rágással járó kopás ellen véd, akárcsak a dentin, a fogzománc alatti réteg, melynek a fog a formáját köszönheti

A bernáthegyi és a tacsó

Számtalan kutyafajta létezik. Ha szeretik őket, akkor mindig barátságosak, kedvesek s vidámak. Ha a kutyák találkoznak egymással, és szimpatikusnak találják egymást, vinnyogásszerű hangot hallatnak, és farkukat vidáman csóválva, körbeszaglásszák egymást. Ha éppen nem vágnak társaságra, és nincs kedvük barátkozni, ugatnak, morognak, esetleg fogaitat vicsorítják. Egy bernáthegyi és egy tacsó, akiket nem szeretgettek kölyökkorukban, nagyon félnek mindentől, mindketten utálják az idegeneket. Még egymást is. Ha találkoznak, és meglátják egymást, morognak, átmennek az út másik oldalára, és vicsorognak egymásra. A tacsó legszívesebben beleharapna ebbe az óriási állatba, de hát olyan kicsi, nem teheti meg. Úgy érzi, ez egyszerűen lehetetlen számára.

Hű, mit megadna a bernáthegyi azért, ha ezt a vakarcsot egy harapással lenyelhetné, de hát ő meg jóval nagyobb, meg hát annyira nem is éhes. Ezért uralkodik magán. A tacsó így morgolódik magában: „Nagyszájú szőrmók! Legsívesebben beleharapnék, de nem tehetem meg, túl kicsi vagyok, túl gyenge, nem vagyok képes rá!” - Ez egy testi feltételekből adódó megalázottsági, önértékelési vagy kisebbségi konfliktust eredményez, ami csontsejtelhaláshoz vezet azon a ponton, ahol a harapás - ösztönök, indulatok levezetése - nem lehetséges, vagyis a fogakon: ezért lyukak keletkeznek a

fogán. Ezzel szemben a bernáthegyi belül így bosszankodik: „Kis feleselős vakarcs, jobb is, ha hallgatsz...! Ej, de szívesen móresre tanítanálak, megtanítanám neked, hogyan kell jól viselkedni...! Őször akkora vagyok, mint te, és ha megtudná a többi kutyacimborám, hogy lealacsonyodtam hozzád, még a végén kiközösítenének...” - és egy erkölcsi töltetű önmegalázási konfliktust él át, ami együtt jár a fogzománc sejtfejszívódásával, tehát a fogszuvasodással, amit mi tudatlanságunkban a mikrobák tevékenységének tulajdonítunk.

A gyerekek az iskolában a tacskozó helyzetében vannak, mialatt a tanár ill. tanárnő, később pedig a főnök vagy más felettes a bernáthegyi szerepét ölti magára, aki általában a – kutyákkal ellentétben – nem fogja vissza magát. Erősebb lévén, ő tartja fenn a rendet, és közli a tennivalókat. O parancsol, mindenki engedelmeskedik neki. Ebben a szerepjátékban természetesen mindig alul marad a gyermek, és ha ő ezt valamelyest a szívére veszi, negatív érzelmei beindítják a folyamatot. A gyerek szívesen törlesztene a tanárnak, de hát olyan kicsi, ráadásul büntetik az engedetlenséget. Hamar belevésik az agyába, hogy: „Nekem itt nincs semmi beleszólásom, én is csak egy vagyok a sok kicsi közül, másnak se lehet, nekem se. Nincs más választásom, bele kell törődnöm az elfogadhatatlanba, és engedelmeskednem kell!” – Ha ez sem elég, erővel mutatják meg neki, hogyan viselkedik egy jó gyerek. Az így létrehozott konfliktus a fogain válik szemmel láthatóvá. Éreztetik vele, hogy nem egyenlő a tanárral, és semmilyen körülmények között sem lehet több vagy jobb. Ha tudatosan, vagy nem tudatosan elhiszi ezt, természetesen belső indulatai, érzelmei saját önértékelését rongálják, hiszen már a legkeményebb részével, a fogával sem képes megoldani a konfliktust. Az agy érzékeli a megoldhatatlannak tűnő konfliktus elviselhetetlen feszültségét, és az érzelmi töltésből energiát nyerve sejtfejszívódást hajt végre ott, ahol a harapás nem lehetséges. Ám ha szeretnénk ezt tudatosan elkerülni, egy alma is rendkívül hatásos lehet, mert képviseli a „tanár–bernáthegyit”, és gyermekünk használhatja a fogait, ami gyors javuláshoz vezethet. Reméljük, a fogorvosok ezért nem fognak haragudni ránk. Úgy tűnik, egyelőre egyáltalán nincsenek híján a munkának...

LELKI BETEGSÉGEK ÉS ELMEBAJOK

Ezek mögött az általános és semmitmondó fogalmak mögött a valóságban mély szenvedés rejlik, ami megsemmisíti az egyéniséget, s ezzel „beszámíthatatlanná” válik. Tehát itt sem testi jellegű, klinikai vizsgálatok által kimutatható megnyilvánulással van dolgunk, hanem viselkedési zavarokkal, amelyek az ebben az állapotban lévő embereket mind a mai napig a társadalom peremére szorítják. De még ezekben az esetekben is a természet különprogramjairól van szó, amelyeknek konkrét oka és értelme van: éppen ez a különleges állapot, melyben azok az emberek vannak, akiket „elmebetegeknek” nevezünk, teszi lehetővé azt, hogy a világ egy részétől átmenetileg elszigeteljék magukat, és egy „nagy levegőt vegyenek” a normál-tásba való lehetséges visszatéréshez.

Hamer doktor szerint minden elmezavarnak a következő két közös jellegzetessége van:

- tudathasadás következtében fellépő megváltozott valóságfelfogás (skizofrén konstelláció) alakul ki. Ami mindig akkor lép fel, ha egy személy egyidejűleg két vagy több traumát él meg, és ezek mindkét agyféltekében aktívak maradnak.

Ez megzavarja az agy alapritmusát, és a páciens egy teljesen más, „saját” valóságban találja magát. A súlyos érzelmi megrázkódtatás fajtájától és elhelyezkedésétől függően ez megnyilvánulhat búskomorság (depresszió), nagyzási mánia (megalomania), üldözési mánia (paranoia), kényszerképzetek formájában, tudathasadásos elmezavartól (szkizofrénia), egészen az őrület és mánia legszélsőségeisebb megnyilvánulásáig.

Pontosan ez a különleges agyi szituáció az, ami megmenti a páciens életét akkor, amikor az egyik konfliktus megoldódik, mivel a megváltozott valóságfelfogás miatt az agyban nem képződik helyreállítási vizenyő (ödéma), ami különben szervi szinten az életfolyamatok felborulásával egyenesen halálhoz vezetne.

- hormonális patthelyzet jön létre. Az életkortól – gyerekkortól, ifjúkortól, felnőttkortól, időskortól – függően változik a női nemi hormon (az ösztrogén), sárgatesthormon (prog-eszteron) és férfi nemi hormon (tesztoszteron) mennyisége és aránya, a biológiai követelményeknek megfelelően. De bizonyos helyzetek fellépésekor – életkortól függetlenül – bekapcsol egy másik szabályozási mechanizmus, amit Hamer doktor „hormonális patthelyzetnek” nevez. A férfi, női hormonok egyfajta „kiegyensúlyozódása” jön létre, és ezzel a személy elveszíti a mindenkor nemére jellemző sajátosságait: férfinál alábbhagy agresszivitása és szexuális aktivitása, a nők pedig kevésbé engedékenyek, és csökken bennük a vágy. A természetben a farkasfalka jó példa erre:

A dilis farkas

A farkasoknál a domináns hím a területhatárok fenntartásáért felelős, mindig felemelt farkokkal jár; és a környéken ő az egyetlen farkas, aki nősténnyel pározhat. A falka többi hímje hormonális patthelyzetben van, hogy a falkavezérrel szembeni agresszivitásukat és szexuális késztetéseiket lecsökkentsék. Ok azok a „másodrangú” farkasok, akik behúzott farkokkal járkálnak, nincs joguk a pázásra, és állandó területvesztési konfliktusuk van. Lehet viszont, hogy ezek között a másodrangú farkasok között van egy dilis, aki a területvesztési konfliktusával egyidejűleg még valamilyen más konfliktust is megélt, és ezért tudathasadás következtében fellépő megváltozott tudatállapotba (szkizofrén konstellációba) került. Ez a falka „bohóca”, a félnotás udvari bolond, akinek mindig van kedve játszani, a nőstényeknek kacéran a mancsát harapdálni, amit persze nem kell tőle komolyan venni..., hacsak valami rendkívüli nem történik: pl. egy vadászatban megsebesül és elpusztul a domináns farkas, a vezérhím.

A falka vezér nélkül olyan, mint egy kormányos nélküli hajó. De egyetlen „alarendelt farkas” sem lehet falkavezér; hiszen az „újra megtalált terület” miatt infarktusból elpusztulna. Csak a „dilis farkas” képes arra, legalábbis átmenetileg, hogy a vezér szerepét átvegye: a szkizofrén konstellációja az, ami megakadályoz egy tragikus agyi helyreállítási ödémát, éppen ez óvja meg a haláltól. A természetben minden csodálatosan tökéletes összhangban működik!

BÚSKOMORSÁG (DEPRESSZIÓ)

A búskomorság (depresszió) különböző formákat ölthet az érdektelenségtől, közömbösségtől, az életkedv hiányától (az apátiától) a súlyos búskomorság (depresszió) állapotáig nyúlhat, melyekben az érintett személy levertnek érzi magát. Mintha egy ólomköpenyt viselne. Állandóan sír, a múlt fogságába esett, és nem érzi magát képesnek, hogy a jövőre gondoljon. A személy tehát egy olyan állapotban van, amelyben minden erejét felemésztik az őt ért eseményekre adott válaszreakciói. Semmilyen külső dolog nem tudja kibillenteni ebből az állapotból ezeket az embereket.

Esetükben is egy tudathasadás következtében fellépő megváltozott valóságfelfogás (skizofrén konstelláció) áll fenn, vagyis a területvesztési konfliktus mellett még egy másik konfliktus is aktív, és ráadásul hormonális patthelyzetben is vannak. A nő megéli női hormonjai csökkenését, míg a férfi nőiesebbé válik. Ezért lép fel gyakran a változó korban lévő nőknél is búskomorság (depresszió), mert a testük lecsökkenti a női nemi hormon (az ösztrogén) szintjét, és ennek megfelelően növekszik a férfi hormonok mennyisége. Viszont, ha a női hormonok kissé eluralkodnak, rendszerint hisztérikus vonásokkal járó mániás depresszió alakul ki. A levertség állapotában a személy számára lehetetlen, hogy azon igyekezzen, hogy a konfliktust azonnal megoldja. Hamer doktor szerint gondoskodni kell arról, hogy az illető hosszan kibeszélhesse magát, felépülését pedig a hormontermelést stimuláló E-vitamin fogyasztásával kell megtámogatni. Ha ez nem volna elég, átmenetileg hormonok szedése is ajánlott. Lehetőleg kerüljük az antidepresszánsokat, mert azok a páciens folyamatosan a hideg szakasz állapotában tartják. A konfliktusaktív szakaszban a vér megemelkedett kortizontartalma feszült állapotot vált ki, mialatt a kortizon szint a konfliktus megoldása után ismét normalizálódik – fáradtság és nyugalom áll be.

Egy nő, aki a változókorba ér, olyan állapotként is megélheti ezt, mintha "kiszorították volna a fészekből". Értéktelen nőnek érzi magát, hiszen a szaporodási funkcióját már nem töltheti be, amire be volt programozva, amire mindannyian be vagyunk programozva, vagyis a túlélésre és fajunk fenntartására. Ezen a ponton bűnösnek is érzi magát. Ezért esnek a nők ebben az életszakaszban gyakran búskomorságba (depresszióba), és jönnek ki belőle, ha hormonokat ír fel nekik a nőgyógyász.

Összefoglalásképpen tehát: Búskomorság (depresszió) = „hormonális patthelyzet” + tudathasadás következtében fellépő megváltozott valóságfelfogás (skizofrén konstelláció), melyben a konfliktusok közül az egyik a területvesztés körül forog. Ez az a robbanásveszélyes keverék, ami minden búskomorság kiváltója.

II. FEJEZET

A várandós édesanyáknak szentelve

„Honnan jövök? Hol találtál rám?” - kérdezi az újszülött az édesanyját.

Annak egyik szeme sír, a másik nevet, szorosan keblére szorítva gyermekét válaszol neki:

„Kincsem, a szívemben voltál elrejtve, Té voltál a szívem vágya. Té voltál benne gyerekkorom minden babájában. Amikor reggelente agyagból az Isten hasonmásátformáztam, Té voltál a lény, akit én újból és újból kigyúrtam.

Az Isten mellett még Té voltál ott a házi oltárunkon. Amikor hozzá imádkoztam, hozzád is imádkoztam.

Minden reménységemben, minden szeretetemben, az életemben, és anyám életében Té vagy az, aki élt.

A halhatatlan szellem, aki ója a házat és a tűzhelyet, az tart téged ősidők óta szeretetteljesen keblére szorítva.

Gyerekkoromban, amikor szívem - mint a virág szirma - nyílani kezdett, betöltötted azt, mint bódító illat.

A Té lány frissességéd tette fiatal dalaimat bársonyossá, mint a pirkadat előtt járó harmat fényének csillogása.

Te kis égi lény, kinek a reggel első órájának fénye ikertestvére, hozzám hozott az élet hulláma, és végül az én szívembe helyezett. Míg arcodat szemlélem, körülöng a rejtély. Te, aki mindenhez és mindenkihez tartozol, nekem ajándékoztattál! Félelmemből, hogy nehogy elillanjon tőlem, erősen szívemre szorítalak. Miféle csodát bízott gyenge karjaimra a világ kincseseládája?"

Rabindranath Tagore

A macskák bölcsessége

Házunk udvarában áll még egy bontásra váró viskó, amit kóbor macskák laktak be. Van egy nagy tarka kandúr, követőivel, két alázatos kandúrral, s három szép nőténymacskával, akik tüzelni kezdenek, ha a természet is úgy akarja. Ha eljön az ideje, fülszaggató macskazene tölti be az estét. Egy-két nap múlva ismét visszatér a nyugalom, de a szép nőténymacskákat már nem lehet a konyha környékén látni. Elvonultak egy nyugodt szegletbe, „előkészítik a fészket”, és áldott állapotuknak szentelik magukat. Csak akkor látjuk őket, ha ennivalót teszünk ki, óvatosan közelebb jönnek, hogy egyenek, aztán ismét gyorsan elvonulnak. Telnek a hónapok, és egy napon büszkén felbukkannak a macskák, sorban egymás után, a maguk három-négy borzas, bizonytalan lábon álló kiscicájával. Az állatok megfigyeléséből nagyon sokat tanulhatunk! Egészen addig a napig, míg a kiscicák nem képesek teljesen ellátni magukat, anyjuk sohasem hagyja őket egyedül. Amint egy kiscica eltávolodik anyjától, hangos és fülszaggató nyávogásba kezd, kétségbeesetten hívja az édesanyját. Ha ő nincs mellette, ha nem érzi a közelségét, életveszélyben van. Felfalhatja egy éhes ragadozó. Anyja az ő egyetlen mentsvára. Ez van fajának génjeibe vésve.

A terhesség ideje fölöttébb érzékeny és bonyolult időszak. Egy új lény van úton, hogy létrejöjjön, testet öltson édesanyja pocijában. A várandós édesanyjának pedig csak nyugalomra, békére és gyengédségre van szüksége. Minden súlyos érzelmi megrázkódtatás, amit a szülők e kilenc hónapban megélnék, komoly kihatással lehet a babára, aki érzékenyen reagál anyja hangulataira is. Előfordul sajnos, hogy a baba egyidejűleg még más konfliktust is átél. A fogantatás pillanatától kel önálló életre. Magzatként is szüntelen kommunikál édesanyjával, aki ha nem szentel neki kellő figyelmet, vagy tehernek érzi a terhességet, esetleg félelem van benne, a magzat azonnal megérzi ezt, és konfliktus keletkezik benne. Ez odáig fajulhat, hogy egyenesen nemkívánatosnak érzi magát. Ez az a tipikus helyzet, ami a harmadik hónapban vetéléshez vezet.

Napjainkban a legtöbb modern kórházban a gyereket közvetlenül szülés után a nővér megmossa, felöltözteti, s akárcsak a többi babát, beledugja egy ágyacskába. A baba torkaszakadtából üvölt, arca ibolyakék, de hát ez senkit sem érdekel... Anyja után sír, hiszen ő az egyetlen személy, aki megakadályozhatja, „hogy felfalja egy ragadozó”. Vegyük észre, hogy ez minden, szülőanyjától elszakított állatkölyök és embercsemete ősi biológiai félelme. Amikor a babát a kórházból hazaviszik, gyakran már van külön kicsi ágyacskája, netalán külön gyerekszobája. Minden alkalommal, amikor anyja este leteszi aludni, a lámpát lekapcsolja, és magára hagyja, a gyerek üvölni kezd. Elszakad édesanyjától, megszűnik a testi kontaktus, és kétségbeesetten sír utána, egyedül védtelennek érzi magát. Érdemes azon elgondolkozni, hogy parányi figyelmességgel mennyi kellemetlenségtől és fájdalomtól kímélhetnénk meg magunkat, és porontyainkat... Tanulhatnánk a macskáktól!

Az afrikai nők, akik sokkal „természetközeli módon” élnek, gyermeküket mindenhová magukkal cipelik a hátukon, bármit is tesznek, bárhova is mennek. Az

újszülötteknek pedig egyáltalán nincsen elalvási problémájuk. A kisgyermeknek szükségük van az édesanyjukkal való testi érintkezésre: amíg nem képesek magukról gondoskodni, ha magukra hagyjuk őket, sajnos – legtöbbször akaratlanul és észrevétlenül – komoly konfliktusoknak tesszük ki őket. Ezért vannak gyermekkorban többek között bőrpírok, ekcémák, bőrvörösödések és pattanások, pörsenések napirenden.

A „körfűrészkonfliktus” egy jellegzetes eset, amit Hamer doktor gyakran szokott idézni. Falun körfűrészszel szokták a tűzifát az udvarban feldarabolni. Gyakran előfordul, hogy a várandós kismama egészen közel megy a fűrészhez. Favágás közben a fűrész hangja rendkívül erős, éles és átható, az anyja hasában lévő gyermek pedig ezt egy ragadozó üvöltéseként érzékeli, halálos veszélynek értelmezheti. Mintha csak valami vadállat üvöltene anyja közvetlen közelében. A gyermek egy „Menekülnék, de nem tudok!” – típusú konfliktust él meg. Sok ilyen gyermek születik lábbénulással.

Semmi ok az aggodalomra!

Semmi sem tökéletes, és mindenben lehet javítani. Testünk is minden pillanatban változik, minden mozgásban van, máskülönben nem is beszélhetnénk életről. Fejlődésünk jelenlegi szakaszában az Új Orvostudomány törvényei egy rendelkezésünkre álló kiváló eszköz arra, hogy problémáinkból kilábaljunk. Dr. Hamer természeti törvényei minden körülmények között megállják a helyüket. Nem ábrándokat vagy illúziókat kergetnek, nem okoznak kinszenvedést, és nem nyomorítanak meg gyanútlan gyermekeket és felnőtteket. De csak akkor hatásosak, ha készek vagyunk arra, hogy vállaljuk magunkért a felelősséget, és elfogadjuk, hogy mi magunk vagyunk a sorsunk Kovácsa. Tudomásul kell vennünk, hogy gyógyulásunk végső soron a mi kezünkben van, és hogy ennek felelősségét nem háríthatjuk át senkire. Természetesen sokkal egyszerűbb behódolni, engedelmeskedni, átengedni a felelősséget másnak, mint venni a bátorságot, hogy kiálljunk magunkért, felfedezzük önmagunkat, érzéseinket, szükségleteinket, behatoljunk életünk eddig ismeretlen, legrejtettebb és legsötétebb zugaiba, mivel ez az utazás gyakran meglepetéseket hozhat napvilágra, kellemetlen vagy fájdalmas is lehet. De mint oly gyakran, itt is érvényes: minél keményebb a vizsga, amin át kell mennünk, annál nagyobb hasznunk származik belőle a személyes fejlődésünket illetően. Hogy egy egyszerű, de mégis jól kifejező példát hozzunk fel, ez valami olyan, mintha eddig az épület földszintjén laktunk volna, most pedig rászánjuk magunkat, és felköltözünk egy magasabb emeletre. Innen a körülöttünk lévő világ teljesen más képet mutat. Ugyanazt látjuk, de más szemszögből. Mindenkinek csak ezt ajánlhatjuk a saját érdekében: szedje össze magát, legyen bátor! Ne féljen! Döbbenjen rá, nincs mitől félnie, nincs valós vesztenivalója! Nyisson új lapot az életében, gyűjtsön saját tapasztalatokat a világról, és ami még fontosabb: önmagáról! Vegye saját kezébe az egészségét! Az igazság mindig egyszerű, és a látszat gyakran csal! Nem hiszi? Járjon utána! Kérdőjelezze meg a legbiztosabbnak hitt „igazságokat”! Vajon kinek az igazságai? Tájékozódjon minél több – független – forrásból, s ha döntést kell hoznia, senki másra, csak a lelkiismeretének hangjára, belső megérzésére hallgasson! Vegye a fáradságot, költözzön Ön is magasabbra: váljon egyre tudatosabbá! E törvények és az élet értelmének megértéséhez nem kell tudományos előképzettség, sőt az inkább akadály! Elegendő némi józan ész és az,

hogy minden esetben a lelkiismeretünkre hallgassunk, valamint annak eldöntése, hogy őszintén felelősséget vállalunk önmagunkért. Kizárólag önmagunknak tartozunk elszámolással egészségi állapotunkért is! Ezért sem mindegy, hogy rábízunk-e döntéseinket valakire, mert ha az illető tanácsait megértés nélkül, vakon engedelmeskedve, vagy akár a félelemtől hajtva végrehajtjuk és kiderül, hogy az illető tévedett, akkor nem a „tudományos szakértő”, hanem mi húzzuk a rövidebbet! – Erről se feledkezzünk meg!

Szeretnénk itt még egyszer arra utalni, hogy a gyógyulás kulcsa, hogy túltegyük magunkat az érzelmi traumán. Ez az, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy agyunk biológiai parancsait megfordíthassa, és minden egyén a „saját hajóját” a háborgó, nyílt tengerről ismét a kikötő nyugodt vizére kormányozhassa. Kívülálló ezt nem teheti meg!

Érdemes ügyelni arra is, hogy hajónknak a visszaúton ki ne fogyjon az „üzemanyaga”. Ha fennáll ennek a veszélye, akkor fogadjunk szeretettel minden gyógymódot, gyógyírt, amelyek képesek akár csak egy keveset is, „utánatölteni”. Legyen az természetgyógyászat, tűszúrásos gyógykezelés (akupunktúra), az észlelt „betegségekhez” hasonló tüneteket okozó orvosságokkal való gyógyítás (homeopátia), energia-gyógyászat, akár bölcsekkel, csodagyógyítókkal való találkozás, sőt még tüneti kezelés is menthet életet, vagy akár csak enyhülést nyújthat, hisz a „gyógyulás” tünetei néha igencsak kellemetlenek lehetnek.

És végül nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy ugyanúgy, mint ahogy testünknek szüksége van egy kemény nap után a pihentető éjszakára, úgy a lelkünknek is szüksége van időről-időre felüdülésre a sok megerőltetéssel járó életvitelünk mellett, és nem az egó, hanem a lélek az, aki meghatározza ennek napját és óráját.

III FEJEZET

„Először is: ne árts!”

„Primum non nocere”

Orvosok, gyógyászok, szakértők, gyógyszerészek, biológusok és kutatók rendszerint éveken keresztül azzal foglalkoznak, hogy könyvoldalak ezrei fölé görnyedve, az emberi test minden egyes apró részletét, kémiai képletek roppant mennyiségét, és minden „betegséget” a hozzájuk rendelt gyógykezelésekkel bebiflázzanak, elsajátítsanak. Ez az az irány, amit a modern orvostudomány szabott nekik, amit ők elfogadnak, és egész életükön át szolgalelkűen ehhez tartják magukat. Iszonyatosan nehéz lesz erőt venni magukon, hogy akár csak egy pillantást is vessenek ezekre az oldalakra, ami a régi meggyőződéseiket, és bizonyosságaikat sorra megdöntheti. Dehát alapjában véve mit veszíthetnek? Éppen ellenkezőleg, ezzel csak nyerhetnek! Mert ők azok, akik nap mint nap találkoznak a gyógyulni vágyókkal, és mindegyikük a maga szakterületén ellenőrizheti az Új Orvostudomány törvényeit, megbizonyosodhat róla, és ezt követően a legkedvezőbb gyógymódot javasolhatja pácienseinek. Végre mindenki visszakapja az őt megillető méltóságát.

„Itt dől el, hogy kinek az érdekét szolgáljuk valójában, de, az is, hogy „eladjuk-e a lelkünket” vagy sem...”

Utazásunk lezárásaként

Ezzel a könyvvel azt akartuk megmutatni, hogy a valóság, az igazság valami egészen más, mint amit velünk el akarnak hitetni! Nemcsak a „betegség” fogalmát kell újra, pozitív értelemben meghatározni, hanem a „betegségre” mint lényünk biológiai különprogramjára érdemes tekinteni, amely kizárólag az egyén és a faj túlélését szolgálja! A páciens sem tekintjük többé egy rakás sejthalmaznak, hanem sokkal inkább egy élő személynek, lelke, érzelmei, értelme és teste összességében – egy szó szerinti indivi-dualitásnak a maga oszthatatlan kettősségében, akinek teljesen egyedülálló élettörténete, neveltetése, érzelmei és gondolatvilága van. Életünk minden pillanatára kihatással van múltbéli tapasztalataink összessége. Minden ember egy nagy egész része, amelyre hatást gyakorol, és amely őt is befolyásolja. Képtelenek leszünk megérteni a különböző „betegségek” mechanizmusait és jelentését, ha mindezeknek nem szentelünk figyelmet.

Dr. Hamer nagy érdeme az, hogy megteremtette egy „emberségesebb” gyógyászat alapjait, melynek lényege néhány szóban összefoglalható, és amelyet a világ bölcsei is ősidők óta hangoztatnak:

**Szeressétek egymást (magatokat is beleértve).
Tiszteljétek minden embert az ő teljességében,
a tapasztalatait, azt a módot, ahogy létezik,
hisz ő egyedi és megismételhetetlen megnyilvánulása
a Minden Mindenségének.**

A MAGYAR KIADÓ UTÓSZAVA

Dr. Hamer korszakalkotó munkásságának lényege mesz-sze túlmutat az orvoslás keretein. Kélép abból a nézőpontból, hogy magunkra mint áldozatokra tekintsünk, a gonosz külső ellenség, a bűnbak vírusok, baktériumok, gombák szerencsétlen áldozataira,

akiket csak a fehérköpenyes felmentőseregek, az orvosok, gyógyszerészek menthetnek meg a szenvedéstől és a haláltól.

Már ideje volt egy friss szemlélet felbukkanásának, mert a valóságban az orvosok, gyógyszerészek, politikusok szorgos tevékenysége ellenére, (vagy miatt) szenvedés és halál volt osztályrészünk. Tehát az Áldozat-Bűnbak-Megmentő háromszöge a szenvedést és a halált hozta nekünk a szédítő tempójú materiálisfejlődés ellenére. A vak is láthatta, hogy ez az erőltetett irányvonal zsákutca, a rákkal vívott több évtizedes, csillagászati kiadásokat felemésztő háború eredményeképpen nem kevesebb, hanem sokkal több ember pusztul, el napjainkban nyomorultul a rákban, ráadásul lényegesen gyorsabban, mint régen.

Hamer doktor jelfedezései kiragadják az embert a szenvedés eme halálos háromszögéből, és új reményt adnak az Életnek. Most már nem úgy tekintünk az emberi szervezetre, mint ami magatehetetlenül, vesztesre ítélve vergődik a betegségek gyilkos szorításában, hanem mint egy lenyűgözően intelligens rendszerre, ahol nem történik semmi de semmi véletlenül, ahol minden a közös nagy célt, áfa/fenntartást szolgálja.

Ebből a nézőpontból nincs háború, nincs könyörtelen harc; a halálos ellenségeinknek tekintett mikrobák részeivé válnak rendszerünknek, fontos szövetségeseink egészségünk visszaállításában, sőt növelésében. A betegség nem elkerülendő, legyőzendő állapot többé, hanem egy áldás. - Mert a betegségnek

nemcsak oka, hanem célja is van! S hogy mi lenne az? Megmentí az életünket, lehetőséget adva a súlyos érzelmi megrázkódtatás feltárására, majd feloldására. Értékes időt nyerünk, amelyet felhasználhatunk az önvizsgálatra, megkereshetjük alapkonfliktusainkat, szükségleteinket (hiszen minden egyes konfliktus egy ki nem elégített szükségletből származik) és a szükségletek mélyén meghúzódó félelmeinket. Ezeket a félelmeket aztán felszínre hozva, kezelve, feloldva, nagyon értékes lépést tehetünk személyes fejlődésünkben. Ez nem jelent kevesebbet, minthogy nemcsak visszaszerezhetjük, hanem növelhetjük is egészségünket. Ez az igazi érték!

A betegség az, ami kiránt minket a mindennapi mókuserékből, ami a figyelmünket a külvilágról magunk felé tereli. A konkrét fizikai fájdalomban vergődve, a halál árnyékában, az imént még szörnyűnek tűnő súlyos érzelmi megrázkódtatás is semmiségnek tűnik, elveszti súlyát. Így túl tudjuk tenni magunkat rajta, sőt átértékelhetjük egész életünket. A halálközeli élményt átélők is szinte egytől egyig gyökeresen megváltoznak, új életüket teljesen más értékekre alapozzák. Mert nem mindegy, hogy mit mondott a főnök, szomszéd, az anyós, vagy a gyerek tanítónénije, ha a nap süt, vagy az eső esik, ha énekelnek a madarak, vagy fütyül az északi szél? Az élet úgy szép, ahogy van!

A hameri nézőpontból az ember áldozatból sorsa teremtményévé válik. O teremti a betegségnek nevezett állapotot, és ő az, aki minden betegségből gyógyítja magát, sőt minden alkalommal erősebbé, tisztábbá, tudatosabbá válik, mint előtte, hisz egyre jobban megismeri önmagát!

S van ennélfontosabb, magasztosabb dolgunk ezen a világon?

MEGERŐSÍTÉS

1998. szeptember 8-án és 9-én a Szent Erzsébet Onkológiai Intézetben és a Trnavai Kórház Onkológia Osztályán, a Trnava Egyetem prorektora, az Apolástani- és Társadalomtudományi Tanszék dékánja és összesen tíz docens és professzor jelenlétében, közösen megvizsgáltunk hét konkrét esetet, összességében több mint húsz különböző megbetegedést (Ezekről az esetekről Dr. Hamer által készített orvosi jegyzőkönyvek ezen okirat mellékletében megtalálhatók). A természettudományos szabályoknak megfelelően elvégzett megismételhetőségi vizsgálat után megállapítottuk, hogy Dr. Hamer rendszere igaznak bizonyult.

Ez a tényállás.

Bár az „Új Orvostudomány” szabályai szerint minden egyes megbetegedésnél körülbelül száz tényt áll módunkban végigkérdezni, de teljes körű vizsgálati leletek hiánya miatt nem tudtunk mindegyikre kitérni. A kikérdezett tények viszont megmutatták, hogy az „Új Orvostudomány” minden természeti törvénye teljesült.

Az aláírók ezért igazoltnak veszik, hogy a Dr. Hamer által, a két felülvizsgálati konferencián bemutatott rendszernek a legnagyobb valószínűség szerint bebizonyosodott a helytállósága. Nagyra becsüljük Dr. Hamer emberséges, etikus és türelmes elkötelezettségét, és a pácienshez való újfajta közelítését, melyben az embert teljes egészében vizsgálja. Mindezen tényezők figyelembe vételével azt a benyomást szereztük, hogy az „Új Orvostudomány” alkalmazásának kérdését a lehető legsürgősebben napirendre kell tűznünk.

Trnava, 1998.09. 11

Súlyos lelki megrázkódtatás pillanatában az agyban rövidzárlat keletkezik, amelynek következtében az idegi összeköttetések megszakadnak. Számítógépes rétegfelvételen jól látható a becsapódás helye, a Hameri Góc. Felismerhetővé teszi, hogy a becsapódás körül céltáblát formázó koncentrikus körök keletkeznek ugyanúgy, mintha egy kavicsot dobtunk volna a sima víztükörbe. A Hameri Góc elhelyezkedése az agyban pontos felvilágosítást ad, arról, hogy a rák, vagy rákkal egyenértékű megbetegedés melyik szervet érinti.

így lehetséges a páciens „betegségének” történetét a rövidzárlatból leolvasni. A megvizsgált több mint húszezer eset alapján Dr. Hamernek sikerült az agyról egyfajta térképet alkotni, melynek segítségével megállapítható az átélt érzelem, az érintett agyi terület és az onnan vezérelt szerv közötti összefüggés.

Ilyen átfogó, egyértelmű és megcáfolhatatlan rendszert se Dr. Hamer előtt, sem azóta nem hozott nyilvánosságra senki

A Dirk Hameri Szindróma (DHS) jellemzői Összefoglalás

DRÁMAI: az érzelmi megrázkódtatás annyira intenzívvé válik és olyan súlyos lesz, hogy a mindennapi gondjaink háttérbe szorulnak;

VÁRATLAN: az érzelmi megrázkódtatás hirtelen és erőszakkal tör ránk, nincs alkalmunk felkészülni rá;

KONFLIKTUST HORDOZ:

értelmünk és érzelmeink harcban állnak egymással;

ELSZIGETELT: önmagunkban éljük meg. Még akkor is, ha mások tudják, hogy mi is történt velünk, akkor sem tudják, hogy mit éreztünk közben;

NEM TÚNIK MEGOLDHATÓNAK: többnyire nem elegendő csak beszélni róla.

133

SZÓSZEDET

acinus sejtek: a hasnyálmirigy sejtjei, amelyek az emésztéshez, zsíroladáshoz enzimeket választanak ki

albumin: a vérplazmában legnagyobb mennyiségben jelen lévő fehérje

adrenalin: a véreloszlást szabályozó mellékvese velő hormon

agy: testünk kapcsoló- és vezérlőközpontja, amely nyúltagyból, kisagyból, nagyagy agykéregből és kéregállományból áll. Hamer doktor reléközpontnak nevezi!

aldoszteron: a mellékvesekéreg hormonja, a szervezet sóháztartását szabályozó hormon

allopatia: a betegség természetével ellentétes hatású gyógyszereket alkalmazó gyógymód

akupunktúra: az ókínai népi gyógyászat kezelési módszere, amellyel acél-, ezüst- vagy aranyűk testbe szúrásával gyógyulást, ill. a fájdalom megszűnését érik el, a felborult energiaegyensúly kiegyenlítésével

angina pectoris: mellkasi szorító fájdalom

antibiotikumok: gombák, baktériumok által termelt, vagy szintetikusan előállított anyagok, amelyek más mikroorganizmusokat megölnék, vagy szaporodásukat gátolják. Egy kémiai vegyület, amely elpusztítja a mikroorganizmusokat (pl. baktériumokat)

aorta, artéria: ütőér, a szívtől elvezető vérér
 apátia: az érdeklődés hiánya, közömbösség minden iránt
 atrofia: sorvadás, valamely szerv tömegében fogy, szerkezetének, sejtjei számának lényeges megváltozása nélkül
 áttét (metastasis): az elsődleges daganatos góc elsodródott sejtjeiből máshol kialakult új, másodlagos daganat; a hagyományos orvostudomány azon téves feltételezése, hogy a rákos sejtek a véráramban, nyirokereken keresztül, közvetlen „elvándorolva, elsodródva”, másutt is rákot okoznak
 atelektázia: a tüdő légtelensége, vagy tökéletlen telítődése
 baktériumok: egysejtű, klorofill nélküli élőlény
 beereződés: új vérérképződés
 bélperisztaltika: a tápcsatorna tápláléktovábbító izommozgása
 biopszia: szövetkimetszés, élő szervezetből vett szövetrész vizsgálata
 bronchitisz: a hörgők gyulladása
 ciszta: tömlő, hólyag, folyékony vagy félig szilárd, elszajtosodott anyagot tartalmazó, önálló fallal rendelkező üreg a szervezetünkben
 ComputerTomográfia: a CT olyan vizsgálati eljárás, amely képes nagyon pontos és nagy felbontású képet adni bármelyik szervünk belső szerkezetéről. Olyan esetekben is eredményesen használható, ahol más vizsgálati módszerek már nem megbízhatók. Kiváló képességei miatt nagy segítséget jelent a „betegségek” felderítésében és a pontos diagnózis megállapításában. Mivel a komputertomográf röntgensugárral dolgozik, még ez sem teljesen ártalmatlan, felvételt ld. 131.oldalon
 cukorbetegség: a hasnyálmirigy és agyfüggelékmirigy működésének zavarával összefüggő „megbetegedés”, komplex anyagcserezavar
 csontkallus, csontheg: lásd kallus
 CT-fel vétel: lásd computertomográfia
 diabétesz: cukorbetegség; a hasnyálmirigy és agyfüggelékmirigy működésének zavarával összefüggő „megbetegedés”
 dialízis: a vér mesterséges megtisztítása méreganyagoktól, nem kielégítő v. elégtelen veseműködés esetén
 diagnózis: kórisme. A betegség felismerése és meghatározása
 diffúz: szétszór, kiterjedt, elmosódott határú
 DHS: egy ember életében bekövetkező érzelmi megrázkódtatás, meghatározott feltételek mellett. (Összefoglalás a 132. oldalon). Ezt az eseményt Hamer doktor 19 éves korában drámai körülmények között elhunyt fiáról Dirk Hamer Szindrómának nevezte el. Ez vezetett oda, hogy Hamer doktor hererákban „betegedett” meg, és felfedezte a törvényszerűségeket
 ektoderma: külső csíralemez, a fejlődő csíra külső lemeze, amelyből a bőr és az idegrendszer fejlődik ki, valamint sok más szerv
 ekcéma: bőrbetegség
 embolia: a véráramba jutott és tovasodródó anyag (embolus) beékelődése
 embrionális csíralemezek: három embrionális csíralemez létezik: belső csíralemez (entoderma), középső csíralemez (mezoderma) és a külső csíralemez (ektoderma), melyekből az emberi test szövetei és szervei külön-külön fejlődnek ki
 embrionális (szakasz): a méhen belüli magzati fejlődés 3–10. hétig tartó szakasza
 endokrin mirigy: ún. belsőelválasztású mirigy, amely az általa termelt hormonokat közvetlenül a véráramba juttatja
 endometrium: méhnyálkahártya, a méhet belülről borító nyálkahártya.
 belső csíralemez: az embrionális fejlődés során, a kialakuló ún. belső csíralemez

enzim: katalizátor tulajdonságú fehérje, amely különböző anyagok (szubsztrátumok) specifikus átalakulását gyorsítja

epidermisz: felhám, a bőrünk legkülső rétege

epileptoid krízis: pillanatnyi biológiai visszaesés a hideg (konfliktusaktív) szakasz tüneteibe, kb. a helyreállítási (vagy meleg) szakasz időtartamának felénél. Az epileptoid krízissel fejeződnek be az agyi károsodások helyreállításai, ezután következik a fizikai test javítása, hogy elérje a teljes egyensúlyi állapotot, a gyógyultság állapotát

epe: különleges váladék, melyet a máj termel az emésztéskor, segítségével a zsírokat feloldja, „feldolgozhatóvá” teszi

evolúció: fejlődés. Biológiai értelemben evolúció az élő anyag kialakulása és az egyszerűbbtől a bonyolultabb felé haladó fejlődésmenete. A biológiai evolúció több milliárd évvel ezelőtt kezdődhetett, és jelenleg 2–3 millió fajt ismerünk

fekély: a bőr v. nyálkahártya körülírt, nehezen gyógyuló, szövetpusztulással járó, mélybe terjedő elváltozása

filogenezis: törzsfelődés, a fajok fejlődésének folyamata, a fejlődéstörténet időskáláján vizsgált származástörténet

furunkulus: kelés, a szőrtüsző környékének gennyes gyulladása

gombák: többsejtű, fonal alakú élő szervezetek

gonád: ivarmirigy: a női és férfi nemi mirigyek, petefészkek és herék

habilitációs beadvány: elfogadtatási beadvány, a kutató ebben ismerteti felismeréseit, és azt egy egyetem habilitációs bizottsága felülvizsgálja, elbírálja.

Hipertrofia: Túltengés, valamely szerv tömegében növekszik, szerkezetének, sejtjei számának lényeges megváltozása nélkül

hipotalamusz: egy ősi agyi struktúra, amely idegi és hormonális hatásokon keresztül alapvetően minden testi funkció szabályozásában részt vesz. A hipotalamuszon csüng a hipofízisnek nevezett tartály, amely hormonokat tárol és bocsát ki a hipotalamusz, illetőleg a szervezet parancsának engedelmeskedve. A hormonok a vérárammal jutnak a szabályozandó szervhez, szervekhez, amelyek visszajelzésként és szabályozóként maguk is termelhetnek és küldhetnek hormonokat az agyba

homeopátia: hasonszenvi gyógy mód; Nem a tünetek ellen küzd, szemléletmódja a szervezet egészségének növelésére irányul, amely így magától megszünteti a tüneteket

hormon: a belsőelválasztású mirigyek terméke, melyet a testnedvek továbbítanak; a hormonok egyes szervek működését specifikusan szabályozzák

hörgők: a légcsövek elágazásai

individuum: egyén – a lélek és a test, (az „én vagyok” részem és a „nekem van” részem) oszthatatlan kettőssége.

invaginatio: betüremkedés, pl. bélbetüremkedés

irha: a felhám alatti bőrréteg

izomsorvadás: izomatrófia. Id.atrofia

kötőszövetek: olyan szövetek, amelyek az egyes szerveket összetartják, összekötik és támasztják

kisagy: az agy hátsó koponyagödörben elhelyezkedő területe, mely többek között a test egyensúlyának megtartásáért és a mozgások összehangoltságáért felelős

kallus, csontkallus, csonthegszövet: új csontszövet, ami pl. csonttörés helyreállítására képződik

katalizátor: olyan anyag, amely anélkül növelheti a kémiai reakciók sebességét, hogy közben önmaga maradandóan megváltozna

konfliktus: érzelmi megütközés, amikor érzelmeink összeütközésbe kerülnek az értelmünkkel (v. az értelmes magyarázatainkkal). Biológiai konfliktus: DHS

kortizon: a szénhidrát- és a fehérje-anyagcserét szabályozó mellékvesekéreg-hormon

leukémia: fehérvérűség. A hagyományos orvostudomány szerint rákbetegség, amit érett vagy éretlen fehérvérsejtek rendkívüli elszaporodása jellemez, amelyek életciklusuk végén nem halnak el. Az Új Orvostudomány törvényszerűségeinek fényében: egy súlyos kisebbségi konfliktus gyógyulási, helyreállítási szakasza

lokális: helyi, meghatározott területre vonatkozó

makrofág sejtek: hatalmas immunsejt, amely egyszerűen felfalja az azonosíthatatlan, veszélyes vagy nemkívánatos betolakodókat, miközben stimulálja a többi immunsejtet. A makrofág sejtek nagy mennyiségben képesek vírusokat, baktériumokat magukba zárni, „eltávolítani”, anélkül hogy elpusztulnának!

melanin: sötét bőrpigment

melanoma: melanintartalmú festékes daganat, festékes anyajegy-daga-nat

mezoderma: a középső csíralemez

mikrobák: vírusok, baktériumok, mykobaktériumok és gombák

neuron: idegsejt

neurogliasejtek: a neuroglia különböző típusú sejtekből áll. Tulajdonképpen az idegrendszer támasztóeleme, melynek számos egyéb funkciója is van

mezotelióma: savóshártyadaganat, a mellhártya, hashártya és szívburok sejtjeinek daganata

mitózis: számtartó sejtosztódás: a kromoszómák megkettőződnek, szétválnak, majd a sejt osztódik, és a szülői sejtek kromoszómaszámával megegyező kromoszómaszámú sejtek keletkeznek

mellékvesekéreg: a mellékvesék külső része

mellékvese velő: a mellékvesék belső része

mellhártya: a tüdőt körülvevő és védő hártya

myokardium: a szívizom izomszöve

nyiroknedv: a nyirokrendszerben keringő folyadék

nyirokcsomó: borsónyi-babnyi nyirokszűrő szerv

nyultagy: ősi központi agyi szerkezet, az agy velőnek az a része, mely közvetlenül a gerincvelőben folytatódik

nekrozis: sejtek elhalása

noradrenalin: a mellékvesevelő-állomány végtagi ereket szűkítő hormonja

ontogenetikus: egyedfejlődéstől, egyéni fejlődéstől függő. A megtermékenyült petesejt, az első osztódástól kezdve meghatározott sorrendben bizonyos folyamatokon megy keresztül, embrióból magzat fejlődik, akiből újszülött lesz

ontogenezis: egyéni fejlődés, egyedfejlődés, az élőlény egyéni fejlődése a teljes kifejlődéséig

oszteoporózis: a csont tömegének csökkenése, kalciumkivonás, mely ezáltal törékenyebbé is válik

ödéma: vizenyő, a sejtek közötti folyadékfelhalmozódás a szövetekben, a szervezetben

petefészek: mandula alakú és nagyságú páros szerv, női nemi mirigyek

protrombin: véralvadásban vesz részt, a máj állítja elő

pericardium: szívburok. Az a hártya, ami a szívet körbezárja

polip: leggyakrabban nyálkahártyán elhelyezkedő daganat

rák: sejtburjánzás, daganat, tumor

rákkal egyenértékű „megbetegedés”: tulajdonképpen minden „betegség” ilyen, mert minden „megbetegedés” ugyanazon törvényszerűségek alapján működik és zajlik le

relé: olyan elektromos kapcsoló, amelynél van egy vezérlő (primer) áramkör és egy vezérelt (szekunder) áramkör. A két áramkör egymással nincs kapcsolatban, mégis, amikor a primer áramkört zárjuk (áramot vezetünk bele, vagy bekapcsoljuk), a másik áramkör is záródik. Hamer doktor értelmezésében primer (vezérlő) áramköreink az érzéseink, érzelmeink, a szekunder (vezérelt) áramkörök pedig a testünk, idegrendszerünk stb

revitalizál: újra feltölt élettel, életerővel

sarcoma: kötőszövetek daganatos megbetegedése

sejt: az élő szervezet azon legkisebb egysége, amely még önálló életjelenségekkel rendelkezik, tehát mozog, ingerelhető, anyagcseréje van, növekszik és szaporodik

sokk: heves érzelmi megrázkódtatás. Itt a sokkot mint érzelmi megrázkódtatást értjük, ami eltér az orvosi nyelvben használatos sokk (shock) kifejezéstől, amely életveszélyes állapotot jelöl.

stimulál: ösztönöz, izgat, ingerel, serkent

szerv: különböző sejtekből, szövetekből épül fel, és egy vagy több meghatározott funkciót lát el. A legtöbb szervben valamennyi szövet megtalálható, különböző szövetek aránya azonban egyes szervekben eltérő

szervrendszer: alapvető, fő életműködés ellátására szerveződött különböző szervek összessége, pl. keringés, légzés, szaporodás szervrendszere

szervezet: szervrendszerek összessége

szimbiózis: két különböző élő szervezet kölcsönösen előnyös együttélése

szimpatikotónia: az Új Orvostudomány szerint két összetartozó „betegségi” fázis első szakasza, sympatikus túlsúly, stressz-sza-kasz, konfliktushoz alkalmazkodási szakasz

szív: testünk központi meghajtó szerve, motorja, ami a vért a vérerekbe pumpálja

szívburok (pericardium): az a hártya, ami a szívet körbefogja

szívinfarktus: a szívizom elhalása, pusztulása oxigénhiány miatt. A szívizomsejtek vérellátása (a szív koszorúér-véna duzzanata miatti szűkület következtében) kórosan lecsökken. Ha ez a folyamat hosszabb ideig tart, a károsodás visszafordíthatatlanná válik, s kialakul a szívinfarktus, (ez a hagyományos orvostudomány álláspontja); Az infarktus oka valójában a szívritmus zavara, egy agyi helyreállítási vizenyő (ödéma) következtében. Oka tehát nem a szívben van, hanem agyi elhelyezkedésű. (Az Új Orvostudomány törvényei ezt bebizonyítják)

szklerózis multiplex: a központi idegrendszer többgócú fehérjeállomány-betegsége, amely több éves kórlefolyása után változó súlyosságú, maradandó idegrendszeri károsodáshoz vezet

szövet: hasonló alakú és működésű sejtek szövetet alkotnak, tehát a szövet a sejtnél nagyobb és bonyolultabb egység. A szövetet alkotó sejtek között a sejt közötti tér található, melyet a sejtközi állomány tölt ki. Négyféle szövet létezik: hámszövet, kötő- és támasztószövet, izomszövet, idegszövet

tejmirigy (glandula mammaria): mellmirigy, melyben az újszülött számára a tej képződik

teratoma: fejlődési rendellenesség, a kialakulás helyén normális körülmények között elő nem forduló szövetekből álló vegyes daganat.

trauma: súlyos érzelmi megrázkódtatás, amely váratlanul ér minket, melynek tárgya csak az adott személyt érinti. Ha a traumát elszigetelten és nyilvánvaló megoldás nélkül éljük meg, akkor ez egy tartós, stresszes állapotot vált ki

tumor: jelentése duzzanat, daganat, eltúlzott szövetnövekedés, sejtek rendkívüli elszaporodása miatt. Lehet gyulladásos vagy daganatos természetű

tüdőembólia: a véráramba jutott és továbbcsorduló anyag vagy szövet (embolus) beékelődése a tüdőartériákba, érelzáródás

vagotonia: vágusztúlsúly, az idegrendszer működésének az a szakasza, amikor a paraszimpatikus idegrendszer (vágusrendszer) kerül túlsúlyba. Ez a megoldás utáni helyreállítási (gyógyulási) szakasz, melynél „félidőben” az epileptoid krízis következik be. A krízis előtt befejeződik az agy helyreállítása, a krízis után pedig a test teljes helyreállítása, visszatérés az egyensúlyi állapotba.

vírus: a baktériumoknál kisebb, szaporodásra csak élő sejtben képes, DNS-t vagy RNS-t tartalmazó mikroorganizmus

virulencia: hatóerő, hajtóerő, fertőző erő